

**លេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ
ការបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកបរិស្ថាន (ETP)**

មេរៀន: E

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន នីតិវិធី និងសេចក្តីសម្រេច

EIA Procedure and Decision Making

ឯកសារសម្រាប់សិក្សា

មាតិកា

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន..... មេរៀនទី ១

ទិដ្ឋភាពរួមនៃដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន..... មេរៀនទី ២

ការវាយតម្លៃលើកត្តាសង្គម និងការចូលរួមរបស់សាធារណៈជនក្នុងដំណើរការ EIA .... មេរៀនទី ៣

សេដ្ឋកិច្ចបរិស្ថានក្នុងដំណើរការ EIA ..... មេរៀនទី ៤

អក្សរកាត់

សន្ទានុក្រម

ឯកសារយោង

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ពីវគ្គសិក្សាមុនៗ បានណែនាំសិក្ខាកាមអោយស្គាល់ពិធនធានធម្មជាតិដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់នៅក្នុង អាងទន្លេមេគង្គ (MRB) ហើយនិងការគំរាមកំហែងដែលបណ្តាលមកពីសម្ពាធនៃការអភិវឌ្ឍន៍ ដែល ចេះតែបន្ត ហើយដែលជាលទ្ធផលមកពីកំណើនប្រជាជន និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ដែលចេះតែកើនឡើង យ៉ាងឆាប់រហ័ស ។ ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដែលមានភាពស្មុគស្មាញ ក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ ជាតថភាពមួយ ដែលអាងនេះជាជំរកសំរាប់ការរស់រានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្របំផុតមួយចំនួនក្នុងពិភពលោកនេះ ។ ភាព ក្រីក្របានជំរុញអោយប្រជាពលរដ្ឋធ្វើអាជីវកម្មប្រមូលធនធានហ្លួសប្រមាណ ដែលហ្លួសពិនិរន្តរភាព ធនធានធម្មជាតិ ។ នៅពេលដែលប្រជាពលរដ្ឋពុំមានទឹកស្អាត និងម្ហូបអាហារសំរាប់ចិញ្ចឹមកូនចៅ របស់ពួកគេនោះនាំអោយការគិតគូរពីសុខភាពប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ហើយនិងកំរិតដែលអាចទ្រទ្រង់បាន ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មមានការស្រុតចុះនៅលើបញ្ហាអាទិភាព ។ ចំពោះការពិចារណាម្យ៉ាងទៀត គឺ អ្នកគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ ពុំចង់ធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានអោយបានហ្មត់ចត់ លើគំរោងវិនិយោគទុនបរទេស ដែលមានសក្តានុពលជាចាំបាច់នោះទេ ។ ប៉ុន្តែព្រៃឈើអាងទន្លេមេគង្គ ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត ដីធ្លី និង ពពួកមច្ឆាជាតិ នឹងត្រូវរងនៅការធ្លាក់ចុះ ប្រសិនបើមានកំណើន សេដ្ឋកិច្ចនៅតែបន្តលើនិរន្តរភាពនៃការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

ប្រសិនបើមានការធ្វើផែនការសមស្របនោះ កំណើនសេដ្ឋកិច្ច អាចកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ហើយ នាំអោយមានជីវភាពបានប្រសើរឡើង ។ ផែនការនេះ អាចកាត់បន្ថយសម្ពាធបរិស្ថាន ហើយនិងការ ធ្វើអោយវិចរិលដល់បរិស្ថាន ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយកំណើនសេដ្ឋកិច្ចដែលពុំមានការកែតម្រូវ និងធ្វើ ផែនការអាចធ្វើអោយមានលទ្ធផលផ្ទុយមកវិញ ។ សម្ពាធបរិស្ថាន ដែលចេះតែកើនឡើង និងភាពវិចរិល បរិស្ថានអាចកើតក្នុងអត្រាមួយដែលមានកំរិតល្បឿន ។ ករណីនេះ នាំទៅដល់ការធ្លាក់ចុះនូវនិរន្តរភាព ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងសេដ្ឋកិច្ច ។

ការធ្វើផែនការកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ដែលពិចារណាលើតម្រូវការធនធានអោយបានល្អិតល្អន់ ហើយនិង ការដាក់កំរិតនោះ នាំអោយមានការលំបាកកាន់តែខ្លាំង ។ នៅក្នុងប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ ដែល ប្រជាពលរដ្ឋដែលពុំមានការប្រឈមមុខនឹងភាពក្រីក្រភាគច្រើននៃអាងទន្លេមេគង្គ នៅតែបន្តគោល នយោបាយ អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថានដែលខុសឆ្គង ។ ការប្រើប្រាស់ថាមពល ដែល ប្រកបដោយ និរន្តរភាព និងកិច្ចការពារធនធានធម្មជាតិ នាំអោយមានការងាយស្រួលក្នុងការលះបង់ នៅពេលដែលគេ ប្រឈមទៅនឹងការ ប្រមូលនូវហិរញ្ញវត្ថុដ៏ច្រើនលើសលុប ។

គេរំពឹងទៅលើប្រទេសក្រីក្រក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ អោយយល់ព្រមអនុវត្តនូវយុទ្ធសាស្ត្រ គ្រប់គ្រងធនធានដូចគ្នា ដូចដែលបណ្តាប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍មួយចំនួនសំរេចពុំបាននោះ ។ ប្រទេសដែល ស្ថិតនៅតាមដងទន្លេមេគង្គ អាចនឹងកំពុងអនុវត្តន៍ នូវនយោបាយពីបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ដែល អាចជួយពួកគេក្នុងការសំរេចការគ្រប់គ្រងនិរន្តរភាពធនធានធម្មជាតិ ហើយនិងផ្តល់នូវកិច្ចការការពារ ដល់បរិស្ថាន ។ ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានមួយ ក្នុងចំណោមការគ្រប់គ្រងជាច្រើន ដែលបានសន្យា កំពុង ត្រូវបានគេអនុវត្តក្នុងអាងទន្លេមេគង្គហើយក៏ជាប្រធានបទ នៃវគ្គសិក្សានេះដែរ ។

ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន គឺជាការធ្វើផែនការនិងមធ្យោបាយគ្រប់គ្រងដែលផ្តល់ឱ្យ អ្នកគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងអ្នកធ្វើសេចក្តីសំរេច នៅក្នុងតំបន់អាងទន្លេមេគង្គ នូវមធ្យោបាយសំរាប់ ព្យាករណ៍ និងកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដល់សកម្មភាព វិគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ ដែលបានស្នើឡើង ។ ដោយមានភាពជឿជាក់ថា ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់នេះ ត្រូវបានគេរំពឹងទុកថា នឹងបង្កើនការ អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងកំណើនប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ និងបង្កអោយមានការវិចិលបរិស្ថាន ក្នុងកំរិតតិចតួចតែប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់នេះ ផ្តល់ឱកាស ជាច្រើនដល់បណ្តាប្រទេសតាមដងទន្លេ អោយជ្រើសរើស និងស្វែងយល់ពីប្រភេទ និងកំរិតនៃហេតុ ប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលគេមានបំណងទទួលយកជាកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍បន្ត ។ មហន្តរាយសុខភាព សាធារណៈ និងបរិស្ថាន អាចត្រូវបានការពារ និងរាល់សកម្មភាពដែលបានបង្កអោយខូចខាតដល់បរិស្ថាន ដូចជា ការអភិវឌ្ឍន៍លើ វិស័យឧស្សាហកម្ម អាចត្រូវបានគេរក្សាទុកនៅក្នុងតំបន់ជាក់លាក់មួយ ដោយធ្វើ យ៉ាងណាអោយតំបន់ផ្សេងទៀតអោយស្ថិតក្នុងស្ថានភាពពុំមានការខូចខាត ។

លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន បានជួយដល់អ្នកធ្វើសេចក្តីសំរេចរបស់ រដ្ឋាភិបាល អ្នកគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ហើយនិងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ធ្វើសេចក្តីសំរេចថា តើគំរោងប្រភេទណា ដែលគួរអនុញ្ញាតិអោយអនុវត្តន៍ ហើយក្នុងទំរង់បែបណា ។ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ពុំអាច ធ្វើការសំរេចចុងក្រោយបានទេ តែវាជាមធ្យោបាយដ៏សំខាន់សំរាប់អ្នកទាំងនោះធ្វើសេចក្តីសំរេច ។ ចរិតលក្ខណៈនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានមួយចំនួន ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងតារាង ១ ។

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន គឺជាដំណើរការនៃការធ្វើសេចក្តីសំរេច ក៏ដូចជា ឧបករណ៍ គ្រប់គ្រងផងដែរ ។ ដំណើរការនេះ ត្រូវបានគេរៀបចំឡើងដើម្បីពិនិត្យមើល ធ្វើវិភាគ និងបង្ហាញ

អោយឃើញពីផលវិបាកនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទាក់ទងទៅនឹងសកម្មភាពគំរោង ។ គោលបំណងនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន គឺការធ្វើអោយមានគុណភាពនៃផលប្រយោជន៍បរិស្ថាន ក្នុងបរិបទនៃការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម ។ ជាទូទៅ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន គឺដើម្បីស្វែងរកការធានាថា បញ្ហាដែលកើតឡើងត្រូវបានគេមើលឃើញ និងពិភាក្សាក្នុងដំណាក់កាលដំបូង នៃការធ្វើ ផែនការ និងកសាងនូវគំរោងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ ដែលគួរផ្តល់ព័ត៌មាន ស្តីពីការប្រែប្រួលបរិស្ថានសង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច ដែលបណ្តាលមកពីសកម្មភាពគំរោង ។ នៅពេលដែលព័ត៌មាននេះត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នកធ្វើសេចក្តីសម្រេច និងអ្នករៀបចំផែនការ គំរោងអាចត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ធ្វើអោយលេចចេញជារូបរាងគំរោងដែលអាចសម្រេច បាននូវប្រយោជន៍ ដែលមិនបណ្តាលអោយមានការខូចខាតដល់បរិស្ថានធនធាន ។ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានបានត្រឹមត្រូវ អាចមាន ឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងដល់ទីតាំងគំរោង ទំហំរបស់គំរោង បច្ចេកវិទ្យា និងតំបន់ដែលបានប្រើ រីឯដោយបានប៉ះពាល់ដោយសារគំរោង ។ ដោយឡែក ការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់សំរេចបានដូចខាង ក្រោម ៖

- ត្រូវបង្ហាញនូវប្រភពនៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពីគំរោង” ទាំងដំណាក់ ការនៃការសាងសង់ក៏ដូចជាដំណាក់ការនៃប្រតិបត្តិការគំរោង” ហើយពិនិត្យមើលសមាសធាតុបរិស្ថានដែលមានតម្លៃដែលអាចទទួលបាននូវហេតុប៉ះពាល់ខ្លាំង ។
- ការព្យាករណ៍ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃគំរោងលើសមាសធាតុបរិស្ថានស្តីពីសមាសធាតុបរិស្ថានដល់មានតម្លៃដោយការប្រើប្រាស់នូវវិធីសាស្ត្រដែលអាចវិភាគនិងគុណភាព រឹបនូវទាំងពីរ ។
- រកអោយឃើញនូវវិធីកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់ដែលមិនអាចទទួលយកបានហើយត្រូវធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវវិភាគទានជាវិជ្ជមានសំរាប់គំរោងដោយផ្តល់នូវអនុសាសន៍ដែលជាវិធានការកាត់បន្ថយវិស្វករជំរើសនានាដូចជាការផ្លាស់ប្តូរសមត្ថភាពបច្ចេកវិជ្ជាការរៀបចំគំរោង រឺក៏ទីតាំងការដ្ឋានគំរោង ។
- បង្ហាញដល់អ្នកសម្រេចគំរោងហើយនិងភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗនូវមូលហេតុនៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្វើការព្យាករណ៍និងធ្វើការវាយតម្លៃចំពោះជំរើសនៃវិធានការដែលបានលើកដើម្បីកាត់បន្ថយ និង ពិនិត្យតាមដាន ។

តារាង ១: លក្ខណៈ មូលដ្ឋានមួយចំនួននៃ EIA

គោលដៅ	<ul style="list-style-type: none"> - ធានាការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយភាពត្រឹមត្រូវនូវធនធានធម្មជាតិ ។ - ជួយបន្តកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយភាពត្រឹមត្រូវដោយការវាយតម្លៃជំរើសគំរោង ។ ជំរុញគំរោងដែលបានស្នើសុំ និងជួយធ្វើអោយប្រសើរចំពោះទិដ្ឋភាពសង្គមនៃគំរោង ។ - វាយតម្លៃចំពោះភាពសមហេតុផលក្រោយគំរោងអភិវឌ្ឍន៍បានស្នើឡើង ។ - បង្ហាញនូវវិធានការសំរាប់លុបបំបាត់វិកាតំបន់យហេតុប៉ះពាល់ដែលកើតមាន ។ - ជំរុញការផ្តល់ព័ត៌មានចំពោះការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ។
គោលបំណង	<ul style="list-style-type: none"> - ធានាចំពោះហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលកើតមានត្រូវបានពិចារណាមុនការសម្រេចគំរោងត្រូវបានធ្វើឡើង ។ - ជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។ - បំបាត់នូវហេតុប៉ះពាល់អាក្រក់ក្នុងខ័ណ្ឌសីមាជាក់លាក់មួយដែលបានដឹង ។ - ផ្តល់ឱកាសក្នុងការចូលរួមជាសាធារណៈក្នុងដំណើរការសម្រេចគំរោង ។
ធាតុសំខាន់	<ul style="list-style-type: none"> - គួរអនុវត្តន៍ចំពោះគ្រប់សកម្មភាពនិងគំរោង " គំរោងគោលការណ៍ និងកម្មវិធី" ។ - ពិចារណាចំពោះការផ្លាស់ប្តូរពីពេលមួយទៅពេលមួយហើយនិងទំហំ ។ - ពិចារណាចំពោះទស្សនៈវិស័យនៃសង្គម និងវប្បធម៌ក្នុងការបន្ថែមទៅក្នុងគំនិតវិទ្យាសាស្ត្រ ។ - បង្ហាញ និងទំនាក់ទំនងចំពោះហេតុប៉ះពាល់ដែលកើតឡើងចំពោះអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធ ហើយលើកទឹកចិត្តក្នុងកិច្ចពិភាក្សារកគំនិត និង ដំណោះស្រាយបញ្ហា ។

ផលប្រយោជន៍

- ជំរុញការធ្វើផែនការអោយប្រសើរហើយទទួលខុសត្រូវបន្ថែមទៀតក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ។
- បង្កើននូវភាពនិយមនៃការទទួលស្គាល់ជាសាធារណៈចំពោះគំរោងដែលមាន ភាពចម្បងចំរាស់ ។
- សន្សំពេលវេលា និងប្រាក់កាសក្នុងប្រតិបត្តិការរយៈពេលវែងបន្ថយពេលវេលាអនុម័ត និងតម្រូវការសំរាប់សកម្មភាពកែតម្រូវ ។

វាជាការសំខាន់ដោយនិយាយថា នៅពេលដែលការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ចាប់ផ្តើមជាទូទៅពីកំរិតគំរោងដោយឡែក ហើយការវាយតម្លៃនេះ ត្រូវបានគេដាក់អោយអនុវត្តន៍ លើសពីនេះថែមទៀត ។ គោលការណ៍ដូចគ្នា ដែលដឹកនាំការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន សំរាប់គំរោងមួយដែលត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ដើម្បីពិនិត្យមើលហេតុប៉ះពាល់ដែលទ្វេដង ចំពោះបរិស្ថានដែលត្រូវធ្វើអោយរួចរាល់នូវការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលចេះតែមានការកើនឡើងឥតឈប់ឈរ ។ ហេតុប៉ះពាល់ដែលចេះតែធំឡើងៗគឺជាហេតុប៉ះពាល់ ដែលកើតឡើងពីគំរោងមួយ ក្នុងការផ្សំជាមួយគំរោងមួយទៀតដែលបានអនុវត្តន៍ "រឺនិង" ត្រូវអនុវត្តន៍ ។ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដោយឡែក អាចមានទំហំតូចតែនៅពេលដែលហេតុ ប៉ះពាល់បូកបន្ថែមជាមួយគ្នាត្រូវបានគេជឿជាក់ថា ហេតុប៉ះពាល់នេះនឹងរាលដាលធំឡើងៗ ។ លើសពីនេះទៀត គោលការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ (EIA) អាចប្រើប្រាស់សំរាប់វាយតម្លៃចំពោះប្រសិទ្ធភាពនៃគោលការណ៍បរិស្ថានជាក់លាក់មួយ រឺក៏យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងធនធានដែលជាផ្នែកមួយនៃការវាយតម្លៃបរិស្ថានដែលជាយុទ្ធសាស្ត្រ ។ ទាំងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ (SEA) ការវាយតម្លៃ និងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ដែលមានឥទ្ធិពលទ្វេ (CEA) នឹងត្រូវយកមកលំអិតនៅក្នុងវគ្គសិក្សាក្រោយៗទៀត ។

សេចក្តីសង្ខេបប្រវត្តិផែនការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA)

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវបានគេផ្តួចផ្តើមឡើងនៅចុងទសវត្សរ៍នៃឆ្នាំ ១៩៦០ ធ្វើជាគោលនយោបាយ និងជាឧបករណ៍គ្រប់គ្រង សំរាប់ទាំងការធ្វើផែនការនិងការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ។ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់នេះត្រូវបានគេសង្ឃឹមថា អាចជួយធ្វើការព្យាករណ៍ជាមុន និងជួយកាត់

បន្ថយនូវផលវិបាក បរិស្ថានដែលត្រូវបានគេមើលឃើញចំពោះគំរោង ដែលបានស្នើរសុំ និងសកម្មភាព អភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ ។ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវទាមទារនូវពេលវេលា ដើម្បីអោយគេ ទទួលស្គាល់ថា ជាគំរោងការស្របច្បាប់ដែលត្រូវបានគេពិនិត្យឃើញថា ជាការរាំងខ្ទប់ចំពោះការ អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។

ផ្នែកសំខាន់ពីរនៃច្បាប់ត្រូវបានអនុម័តដោយផ្តល់ភាពជឿជាក់ដល់ដំណើរការ វាយតម្លៃហេតុ ប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៦៩ សហរដ្ឋអាមេរិក បានអនុម័តច្បាប់គោលការណ៍ បរិស្ថានជាតិ ដែលបានផ្តល់អាណត្តិវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA) សំរាប់ប្រភេទគំរោង មួយចំនួន ។ ច្បាប់គោលការណ៍បរិស្ថានជាតិ បានបញ្ចូលការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA) ជាមូលដ្ឋាន ក្នុងការប្រើប្រាស់ជាទូទៅ ដូចបណ្តាប្រទេសមួយចំនួន ដែលបានអនុម័តគោលការណ៍ណែនាំ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់របស់ខ្លួនក្នុងកំឡុងទសវត្សរ៍នៃឆ្នាំ ៧០ ដល់ទសវត្សរ៍ ៩០ ។ ច្បាប់គ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិរបស់ប្រទេស New Zealand នៅឆ្នាំ ១៩៩០ ក៏មានសារៈសំខាន់ផងដែរ ក្នុងការ ទទួលយកការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ (EIA) ជាមធ្យោបាយធ្វើផែនការស្របច្បាប់ ក៏ដូចជា ដំណាក់កាលដំបូងនៃច្បាប់លើកឡើងពីគោលការណ៍នៃការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិ អោយមាន និរន្តរភាព ។ ដោយមានការយល់ស្របមួយភាគធំ ចំពោះផ្នែកដែលមានឥទ្ធិពលអភិវឌ្ឍន៍ពីរនៃច្បាប់ នៃប្រទេសជប៉ុនដែលមានការពេញចិត្តក្នុងការអនុម័តនូវច្បាប់ស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ ដែល តម្រូវអោយធ្វើការវាយតម្លៃនូវរាល់សកម្មភាព និងប្រភេទគំរោងជាក់លាក់មួយក្នុងការចាប់យក ការអភិវឌ្ឍន៍ដែលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ (EIA) ត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា ជាតម្រូវការមួយដែលជាគោលការណ៍អភិវឌ្ឍន៍ធនធានធម្មជាតិរបស់ប្រទេសជប៉ុន (Sadler និង Verheem) ១៩៩៦ ។

ខួរការបរិស្ថានវិសាលភាពទំហំនៃ EIA

ចំណែកឯរដ្ឋាភិបាលប្រទេសកាណាដា បានខិតខំសំរេចអោយបាននូវកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយ និរន្តរភាព ដោយការអភិរក្ស និងលើកស្ទួយនូវគុណភាពបរិស្ថាន ហើយនិងជំរុញនូវកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ដែលមានការលើកស្ទួយដល់គុណភាពបរិស្ថាន ។ ចំណែកឯការវាយតម្លៃបរិស្ថាន បានផ្តល់នូវមធ្យោបាយ ដែលមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការដាក់បញ្ចូលកត្តាបរិស្ថានទៅក្នុងផែនការហើយនិងការធ្វើសេចក្តីសំរេចក្នុង ការជំរុញកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។ ចំណែកឯរដ្ឋាភិបាលប្រទេសកាណាដា បានប្តេជ្ញា អនុវត្តន៍ការដឹកនាំទាំងក្នុងប្រទេសនិងក្រៅប្រទេសក្នុងការ ព្យាករណ៍ទុក និងការពារការធ្លាក់ចុះនូវ

គុណភាពបរិស្ថានក្នុងពេលតែមួយ ។ ធានាកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចស្របគ្នាជាមួយតំលៃខ្ពស់ ដែល
ប្រជាពលរដ្ឋកាណាដាកំចៅចំពោះគុណភាពបរិស្ថាន ។

សេចក្តីផ្តើមនៃច្បាប់វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ប្រទេសកាណាដា

ផែនការយោងនៃការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

អាងទន្លេមេគង្គ មានសក្តានុពលយ៉ាងសម្បើមសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចក្នុងវិស័យជលផល
កសិកម្ម វារីវប្បកម្ម ព្រៃឈើ រ៉ែ និងវារីអគ្គិសនី ។ តំរូវការក្នុងតំបន់ និងពិភពលោក សំរាប់
ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានធម្មជាតិក្នុងអាងទន្លេមេគង្គដែលបន្តការកើនឡើងជាលំដាប់ ។ មានករណីជាច្រើន
គំរោងអភិវឌ្ឍន៍ និង សកម្មភាពជាច្រើនដែលបានស្នើឡើង នឹងបង្កហេតុប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់មនុស្ស
និងបរិស្ថានធម្មជាតិក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ ។ ផលប្រយោជន៍នៃការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន
ដែលបានផ្តល់ដល់បណ្តាប្រទេសដែលស្ថិតនៅតាមមាត់អាងទន្លេមេគង្គ គឺការបង្កើនឡើងនូវការ
ត្រួតពិនិត្យលើការប្រើប្រាស់នូវ ធនធានធម្មជាតិរបស់ពួកគេ ។ ពុំមានជាការអ្វីទេ ដែលគំរោងថ្មី ដែល
បានស្នើឡើងមកពីកន្លែងណានោះ "ឧទារហរណ៍ ដូចជាឧស្សាហកម្មអន្តរជាតិ ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល
រឺក៏ប្រទេសអ្នកផ្តល់ជំនួយ" ការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន បានផ្តល់ដល់អ្នកគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន
និងអ្នកសំរេចគំរោង នូវសិទ្ធិអំណាចក្នុងការទាមទារអោយមានវិធានការ ដើម្បីការពារបរិស្ថាន ។
គំរោងដែលត្រូវបានគេវាយតំលៃប្រឈម និងគំរោងវាយ តំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានបានស្ថិតល្អ ន់ អាច
ឆ្លើយតបទៅនឹងតំរូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន និងជួយទ្រទ្រង់ដល់ការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិ
របស់អាងទន្លេមេគង្គ (MRB) អោយប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ច្បាប់ស្តីពីការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានក្នុងអាងមេគង្គក្រោម

បណ្តាប្រទេសទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅតាមអាងមេគង្គក្រោម (LMB) មានគោលនយោបាយ
ការពារបរិស្ថាន ដែលមានរួចមកហើយ ។ តែទោះជាយ៉ាងណា ក៏កំរិតនៃកិច្ចការពារ បានត្រូវផ្តល់
យ៉ាងច្បាស់លាស់ដោយច្បាប់ ហើយប្រភេទនៃច្បាប់ទាំងឡាយ ដែលមានរួចមកហើយនោះ មានការ
ផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំដូចដែលបាន បង្ហាញអោយឃើញនូវភាពខុសគ្នា ក្នុងចំណោមការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់ដែល
តម្រូវអោយមាននៅក្នុងប្រទេសនីមួយៗនៃបណ្តាប្រទេសនៅតាមអាងមេគង្គក្រោមជាច្រើនទៀត ។

ថ្វីបើមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងនេះ ក៏វាគួរអោយសរសើរដែរដែលប្រទេសនីមួយៗក្នុងចំណោមប្រទេស ទាំងឡាយបានដាក់ការសង្កត់យ៉ាងជាក់ច្បាស់ ស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ គោលការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ហើយនិងដំណើរការនីមួយៗនៃប្រទេសដែលស្ថិតនៅតាមដងទន្លេមេគង្គ ក្រោម បានគេប្រៀបធៀបនិងយល់ឃើញខុសប្លែកគ្នាក្នុងវិស័យជាបន្តបន្ទាប់ ។

ប្រទេសកម្ពុជា

ច្បាប់របស់ប្រទេសកម្ពុជាស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិឆ្នាំ “១៩៩៦” បានអំពាវនាវអោយមានកិច្ចការពារ និងជំរុញនូវគុណភាពបរិស្ថាន ព្រមទាំងសុខភាពសាធារណៈ ។ ការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងប្រកបដោយវិចារណញ្ញាណ ហើយនិងការប្រើប្រាស់នូវធនធានធម្មជាតិរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃច្បាប់ ។

តម្រូវការគោល នយោបាយសំរាប់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវបានគេមើលឃើញមាន បន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនៃឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ មានចំណុចសំគាល់ ពីយ៉ាងបានកំណត់នូវតម្រូវការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់របស់ប្រទេសកម្ពុជា :

- ១- ជាបន្ថែមទៅលើការធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចំពោះគំរោងថ្មីដែលបានស្នើសុំ នោះការវាយតម្លៃនេះត្រូវបានទាមទារចំពោះសកម្មភាពគំរោងដែលមានស្រាប់ដែលបង្កនូវ ហេតុប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានដែលពុំធ្លាប់ត្រូវបានធ្វើការវាយតម្លៃទាល់តែសោះ ។
- ២- ការពិនិត្យគំរោងសំរាប់ធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ (EIA) ដោយផ្អែកទៅលើមូល ដ្ឋាន លើប្រភេទនិងទំហំរបស់គំរោង ។

តម្រូវការពិនិត្យគំរោងជាក់លាក់មួយ គឺត្រូវទាមទារទាំងការពិនិត្យមើលនូវហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានដំបូង រឺក៏ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ពេញលេញ ដែលត្រូវបានរក្សាទុកនៃឧបសម្ព័ន្ធ ចំពោះ អនុក្រឹត្យនៃឆ្នាំ ១៩៩៩ ។ ជាការចាប់ផ្តើម ដូចជា ឧទាហរណ៍ ចំពោះគំរោងទាំងឡាយណា ដែលមាន ទំហំធំហួស ត្រូវតែសិក្សាអោយបានល្អិតល្អន់ ហើយដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងចំពោះគំរោង និងសកម្មភាព ទាំងឡាយណាដែលមានទ្រង់ទ្រង់ទ្រាយធំ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងឧស្សាហកម្មផលិត រឺ កសិកម្ម ទេសចរណ៍ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។

ច្បាប់ការពារបរិស្ថានរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវបានពង្រឹង ដោយការបន្ថែមនូវគោលការណ៍នាំ និងនីតិវិធីជាក់លាក់មួយ សំរាប់ការរៀបចំ ហើយនិងការពិនិត្យមើលនូវរបាយការណ៍ នៃការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

ឧបសគ្គ ដែលប្រឈមដោយប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ និងការប្រើប្រាស់នូវមធ្យោបាយ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ និងកំពុងសម្រេចបាននូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការល្អក្នុងស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលដែលមាន សកម្មភាពជាច្រើនបង្កហេតុប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ។ ការគំរាមកំហែងមួយទៀតដែលកើតមានឡើងលើ ការអភិវឌ្ឍន៍និងការអនុវត្តន៍ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់នៅកម្ពុជាអាចរាប់បញ្ចូល ៖

- ភាពខ្វះខាតនូវធនធានយោបាយរឹកការយល់ដឹងពីតម្រូវការសំរាប់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានលើប្រភេទជាក់លាក់នៃគំរោងនិងសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយ ។
- ភាពខ្វះខាតនូវគំរោងច្បាប់គ្រប់គ្រាន់សំរាប់អនុវត្តន៍ ។
- ពុំមានបុគ្គលិកជំនាញគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់រឺក៏វិស័យបច្ចេកទេស ផ្សេងៗទៀត ។
- ភាពខ្វះខាតនូវទិន្នន័យ និងព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រគ្រប់គ្រាន់ ។
- ពុំមានធនធានហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់គ្រាន់ ។

ការប្រឈមមួយទៀត គឺការពង្រីកនូវនីតិវិធីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ហើយបញ្ចូល បន្ថែមទៀតនូវការវាយតម្លៃទិដ្ឋភាពសង្គមនៃការសំរេចលើការងារបរិស្ថាន ក៏ដូចជាហេតុប៉ះពាល់បន្ថែម និងហេតុប៉ះពាល់តំបន់ ។ ការអភិវឌ្ឍន៍ដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន សំរាប់កម្ពុជា អាចផ្តល់ ឱកាសដ៏ពិតប្រាកដសំរាប់ការចូលរួមពីសាធារណៈជនក្នុងការធ្វើសេចក្តីសំរេចរបស់រដ្ឋាភិបាល ។

ប្រទេសកម្ពុជា កំពុងធ្វើអោយមានដំណើរការល្អ ក្នុងការឆ្លើយតបក្នុងគោលដៅការពារបរិស្ថាន របស់ខ្លួន ។ ដោយមានជំនួយឧបត្ថម្ភ ទាំងបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុនៃធនាគារពិភពលោក (WB) រដ្ឋាភិបាល បានធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍នូវគំរោងសកម្មភាពបរិស្ថានជាតិ (NEAP) ដែលមានគោលបំណង ដឹកនាំការបង្កើតនិងការអនុវត្តន៍នូវយុទ្ធសាស្ត្រការពារបរិស្ថានរបស់ប្រទេស ។ គោលដៅជាអាទិភាពមួយ ក្នុងចំណោមគោលដៅជាច្រើននៃផែនការសកម្មភាពបរិស្ថានជាតិ គឺជាការដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងការគិតគូរ ពីបរិស្ថាន ចំពោះសេចក្តីសំរេចនៃការអភិវឌ្ឍន៍ និងសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ។ គំរោងផែនការ សកម្មភាពបរិស្ថានជាតិ មានការផ្សារភ្ជាប់ទៅបទបញ្ញត្តិវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលមានស្រាប់

និងជួយផ្តល់យ៉ាងច្រើនដល់ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ហើយនិងកិច្ចការពារយូរអង្វែង ចំពោះ ធនធានធម្មជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ។ ជាពិសេសគំរោងផែនការសកម្មភាពបរិស្ថានជាតិ បានផ្តោត ទៅលើកង្វល់សំខាន់ៗ ៦ យ៉ាងដែល មាន :

- ១- ការប្រើប្រាស់ និងគ្រប់គ្រងច្រើនយ៉ាងនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីបឹងទន្លេសាប
- ២- ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើព្រៃឈើ
- ៣- ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ទីក្រុង និងកាកសំណល់ឧស្សាហកម្ម
- ៤- ការអភិវឌ្ឍន៍វាយពល និងបរិស្ថាន
- ៥- ការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារ
- ៦- ការគ្រប់គ្រងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្តាច់មុខ

សាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជា

បច្ចុប្បន្ននេះ នៅសាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជា ពុំទាន់មានច្បាប់ស្តីពីការ វាយតម្លៃហេតុ ប៉ះពាល់បរិស្ថានជាក់លាក់នៅឡើយទេ ។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញបានផ្តល់នូវមូលដ្ឋាន សំរាប់កិច្ច ការពារបរិស្ថានដែល បានតម្រូវអោយស្ថាប័ន និងប្រជាពលរដ្ឋទាំងអស់ អោយការពារបរិស្ថាន និង ធនធានធម្មជាតិ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងដីធ្លី ព្រៃឈើ សត្វគ្រប់ប្រភេទ ប្រភពទឹក និងខ្យល់ អាកាស ។ គំរោងផែនការ សកម្មភាពបរិស្ថានជាតិ (EAP) ត្រូវបានអនុម័តនៅឆ្នាំ ១៩៩៣ ហើយនិងបាន ធ្វើការពិនិត្យសើវិជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៥ ដោយស្របទៅតាមអាណត្តិនៃរដ្ឋមន្ត្រី ។ គំរោង ផែនការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន គឺជាឯកសារគោលនយោបាយ ដែលបាននិយាយសង្កត់ធ្ងន់ ទៅលើកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងនូវធនធានដែល ប្រកបដោយគតិបណ្ឌិត ហើយផ្តោតលើ ធនធានជាគន្លឹះដូចជា ព្រៃឈើ ដីធ្លី ទឹក ជីវចម្រុះ ហើយនិងផល នេសាទ ។

ការបង្កើននូវការយល់ដឹងចំពោះកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិ នៅក្នុង សាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជា បានទទួលអោយមានការបង្កើត ឡើងនូវពង្រាងច្បាប់ ការពារបរិស្ថាននេះឡើង ។ ក្នុងពង្រាងច្បាប់នេះ មានផ្នែកមួយដែលចែងពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថាន ។ ម្ចាស់គំរោងនៃគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ធំៗ ត្រូវបានគេតម្រូវអោយធ្វើការសិក្សា ចំពោះការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដោយស្របទៅតាមអនុសាសន៍យោគយល់រវាងម្ចាស់គំរោង និងរដ្ឋាភិបាល ។ តម្រូវការនៃដំណើរការ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានវិសាមញ្ញមួយរួមមាន :

- វិនិយោគិនត្រូវដាក់គំរោងស្នើសុំទៅគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងវិនិយោគបរទេស (FIMC) ដែលជាផ្នែកមួយនៃគណៈកម្មាធិការការងារគំរោងផែនការ និងសហប្រតិបត្តិការ ។
- គណៈកម្មាធិការនេះមានទំនាក់ទំនងជាមួយក្រុមការងារអន្តរក្រសួង (IMWG) ហើយជាអ្នករៀបចំនូវអនុសាសនៈដែលមានការយោគយល់គ្នាដើម្បីចរចាជាមួយម្ចាស់គំរោង ។ នៅក្នុងអនុសាសនៈនេះមានចែងពីវិធានការទទួលខុសត្រូវចំពោះបរិស្ថាន ។
- ក្រោយពីអនុសាសនៈត្រូវបានចុះហត្ថលេខា ម្ចាស់គំរោងអភិវឌ្ឍន៍ត្រូវដាក់ជូននូវរបាយការណ៍សិក្សាលទ្ធភាពសំរាប់គំរោងដែលត្រូវដាក់បញ្ចូលទាំងរបាយការណ៍សិក្សាការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានដំបូង រឺក៏របាយការណ៍ស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។
- ក្នុងករណីអវត្តមាននៃស្តង់ដារជាតិនោះ នោះរបាយការណ៍វាយតម្លៃត្រូវបានគេតម្រូវអោយសិក្សាដោយយោងទៅតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ ។
- ក្រសួងវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកវិជ្ជានិងបរិស្ថាន (STEA) ត្រូវពិនិត្យមើលរបាយការណ៍ហើយនិងផែនការណ៍គ្រប់គ្រងបរិស្ថានរបស់គំរោង ។ ស្ថាប័ននេះត្រូវស្វែងរកមតិពីក្រុមការងារអន្តរក្រសួង (IMWG) ដើម្បីរៀបចំអនុសាសន៍ចុងក្រោយរបស់ខ្លួនដាក់ជូនរដ្ឋាភិបាល ។
- គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងវិនិយោគបរទេស (FIMC) ត្រូវអនុម័តរឺក៏ជំទាស់នៅពេលនោះទៅលើគំរោងវិនិយោគដែលបានស្នើសុំ ។ ប្រសិនបើការអនុម័តត្រូវបានផ្តល់អោយនោះ ការអនុញ្ញាតដែលបានផ្តល់ត្រូវដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងលក្ខណៈនៃអនុសាសនៈនេះ ។

នីតិវិធីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលមានស្រាប់នៅក្នុងសាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិត្យប្រជាធិបតេយ្យឡាវ ត្រូវបានពង្រឹង និងកែលម្អហើយ ជាពិសេស គឺទាក់ទងទៅនឹងបញ្ជីប្រភេទនៃគំរោងដែលទាមទារនូវការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ។ ដំណើរវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលកាន់តែមានភាពច្បាស់លាស់ និងហ្មតចត់ត្រូវបានគេយកមកពិចារណា ។ ប្រហែលជាអ្វីដែលសំខាន់បំផុត គឺកម្មវិធីពិនិត្យតាមដានហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន អាចត្រូវបានគេបង្កើតឡើង ដើម្បីធានានូវលក្ខណៈបរិស្ថានទាំងឡាយ សំរាប់ការអនុម័ត ដែលត្រូវបានគេឆ្លើយតប ។ ស្ថាប័នវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេស និងបរិស្ថាន (STEA) បច្ចុប្បន្ននេះ បានបង្កើតនូវគោលការណ៍ពិសេស សំរាប់វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានជាផ្លូវការ ដោយស្របទៅជាមួយពង្រាងច្បាប់ការពារបរិស្ថាន ។ គោលការណ៍

ណែនាំនេះ នឹងទាមទារអោយមានរបាយការណ៍វាយតម្លៃបរិស្ថាន ចំពោះរាល់គំរោងធំៗទាំងឡាយ ដែលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ដូចជាគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ថាមពលវារីអគ្គិសនី ។ មធ្យោបាយសំរាប់ការចូលរួម ពីសាធារណៈជន ដើម្បីអោយមានប្រសិទ្ធភាពត្រូវបានគេរំពឹងទុកផងដែរថា មាននៅក្នុងគោលការណ៍ ណែនាំវាយតម្លៃបរិស្ថានរបស់ស្ថាប័នវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេស និងបរិស្ថាន (STEA) ។

ប្រហែលមានរហូតមួយ ក្នុងចំណោមរបាំងសំខាន់ៗជាច្រើន ចំពោះការអភិវឌ្ឍន៍ និងការ អនុវត្តន៍នូវនីតិវិធីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន នៃអោយមានប្រសិទ្ធភាព នៅក្នុងប្រទេសឡាវ គឺ កង្វះខាតនូវបុគ្គលិកដែលបានបណ្តុះបណ្តាល ។ ការកសាងសមត្ថភាពបន្ថែម ជាតំរូវការ នៅក្នុង បច្ចេកទេសវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដូចជាការកំណត់នូវហេតុប៉ះពាល់អេកូឡូស៊ី និង ហេតុប៉ះពាល់សង្គម ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍នូវជំនាញចាំបាច់ ក្នុងការកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់អវិជ្ជមានរបស់ គំរោង ដែលបានស្នើឡើង និងពង្រីកនូវទំហំហេតុប៉ះពាល់វិជ្ជមានរបស់គំរោង ។ នៅក្នុងរយៈពេលវែង ស្ថាប័នវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេស និងបរិស្ថាន នឹងទាមទារផងដែរ ចំពោះស្ថាប័នបណ្តុះបណ្តាល នូវអ្នកឯកទេស និងជំនាញឯកទេសក្នុងការវាយតម្លៃបរិស្ថាន ដើម្បីផ្តល់ជាចក្ខុវិស័យដ៏ចាំបាច់ ក្នុងកិច្ច អភិវឌ្ឍ ន៍នៅក្នុងសាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ ។

ព្រះរាជាណាចក្រថៃ

ប្រទេសថៃ គឺជាប្រទេសទីមួយ ក្នុងបណ្តាប្រទេសក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដែលមានការអភិវឌ្ឍន៍ និងអនុវត្តន៍នូវដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានជាតិ ។ ដំណើរការពិនិត្យមើលបរិស្ថានរបស់គេ ត្រូវបានគេអនុម័តជាលើកដំបូងក្នុងឆ្នាំ ១៩៨១ ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ដំណើរការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានបានឆ្លងកាត់ការធ្វើវិសោធនកម្មជាច្រើនលើក ។ បច្ចុប្បន្នដំណើរការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានរបស់ប្រទេសថៃ ត្រូវបានគេអនុវត្តនៅក្រោមកិច្ចការអភិរក្ស និងធ្វើអោយ ប្រសើរនៃច្បាប់ឆ្នាំ ១៩៩២ ស្តីពីគុណភាពបរិស្ថានជាតិ (NEQA) ។ គំរោងទាំងឡាយដែលត្រូវបាន គេពិនិត្យស្របទៅតាមប្រភេទ និងទំហំគំរោង រីឯដោយលក្ខណៈរបស់ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលដ៏ជាក់លាក់មួយ និងនីតិបុគ្គលឯកជនក្នុងការស្នើសុំការអនុម័តគំរោង ។

តំរូវការចំពោះការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃសកម្មភាព និងគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ ត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងជំពូក ២ ផ្នែក ទី ៤ នៃច្បាប់ស្តីពីគុណភាពបរិស្ថានជាតិ ។ ក្រសួងវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស និងបរិស្ថាន បានពិនិត្យនូវជំរើសគំរោងដែលបានស្នើសុំស្របទៅតាមប្រភេទ និងទំហំ

នៃសកម្មភាព ។ បច្ចុប្បន្ននេះ មានគំរោងចំនួន ២៩ ប្រភេទហើយ ដែលបានចុះក្នុងបញ្ជី ដែលទាមទារនូវ របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលរួមមានការសាងសង់អាងស្តុក និងទំនប់ប្រព័ន្ធផ្លូវទឹក ព្រលានយន្តហោះ ពាណិជ្ជកម្ម សណ្ឋាគារ រមណីយដ្ឋាន ប្រព័ន្ធលូកាត់ចំរុះ ហើយព្រមទាំងផ្លូវអ៊ីចស្រ្តេស រ៉ឺ និងគំរោងឧស្សាហកម្មផងដែរ ។ ប្រសិនបើគំរោងតម្រូវអោយមានការធ្វើការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននោះ វាគឺជាការទទួលខុស ត្រូវទាំងស្រុងរបស់ម្ចាស់គំរោង ដើម្បីចុះបញ្ជីទីប្រឹក្សា "ឧទារហរណ៍ទីប្រឹក្សាដែលមានការទទួលស្គាល់ ដោយការិយាល័យគោលនយោបាយបរិស្ថាន និងការ ធ្វើផែនការ (OEPP)" អោយរៀបចំនូវរបាយការណ៍ ។ ដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានរបស់ប្រទេសថៃ បានបង្កើតឡើងនូវភាពងងឹតដោយឡែកសំខាន់ពីរ នៅពេលធ្វើការកំណត់នូវ នីតិវិធីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលអាចអនុវត្តបាន ចំពោះគំរោងវិស័យឯកជន និងគំរោង វិស័យសាធារណៈ ។

គំរោងវិស័យឯកជន ជាគំរោងបានត្រូវទទួលរាប់រងទាំងស្រុងដោយក្រុមហ៊ុនឯកជន រឺក៏បុគ្គល ម្នាក់ៗ រឺក៏គំរោងវិស័យឯកជនទាំងនោះ ត្រូវបានទទួលរាប់រងដោយស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល រឺក៏សហគ្រាសរដ្ឋ ជួនកាលស្ថិតនៅក្នុងភាពជាដៃគូរជាមួយសហគ្រាសឯកជន "ដែលពុំចាំបាច់ទាមទារនូវការអនុម័តពី ខុទ្ទកាល័យឡើយ ។ ម្ចាស់គំរោង ត្រូវដាក់របាយការណ៍ទៅកាន់ផ្នែកវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIED) នៃការិយាល័យគោលនយោបាយបរិស្ថាន និងគំរោងផែនការ (OEPP) ។ របាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន អាចស្ថិតនៅក្នុងទម្រង់បែបបទនៃការត្រួតពិនិត្យបរិស្ថានដំបូង ។ ផ្នែក វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ពិនិត្យមើលរបាយការណ៍ ដើម្បីកំណត់នូវភាពគ្រប់គ្រាន់របស់ខ្លួន ។ ប្រសិនបើរបាយការណ៍អាចទទួលយកបាន នោះការពិនិត្យគំរោងត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើឡើង ។ គណៈកម្មាធិការពិនិត្យជំនាញដែលមានមន្ត្រីប្រកបដោយ សមត្ថភាពក្នុងការងារអប់រំបច្ចេកទេសផ្សេងៗ ដើម្បីធ្វើសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយ ។

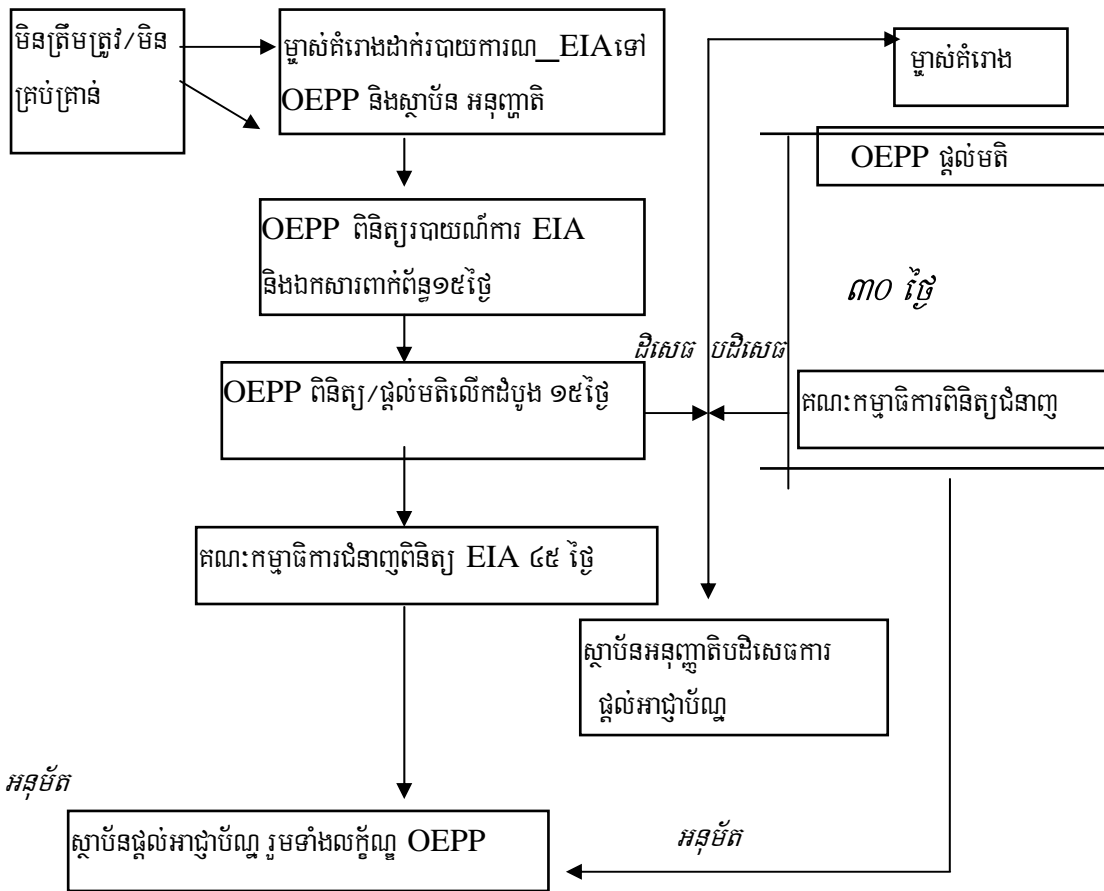
គណៈកម្មាធិការអាចធ្វើការអនុម័ត រឺក៏បដិសេធចោលនូវរបាយការណ៍ រឺក៏អាចស្នើសុំពិតមាន បន្ថែម រឺក៏ធ្វើការពិនិត្យមើលឡើងវិញ ។ ប្រសិនបើរបាយការណ៍ត្រូវបានអនុម័តផ្តល់ការអនុញ្ញាតិបាន ផ្តល់ការអនុញ្ញាតិចំពោះគំរោង ដោយភ្ជាប់នូវលក្ខណ៍នៃវិធានការកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់និងកម្មវិធី តាមដាន ។ តារាង ១ ពិពណ៌នាលំអិតនូវជំហាន និងគំរោងពេលវេលាដែលទាក់ទងនឹងការសើរើពិនិត្យនៃ របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃគំរោងវិស័យឯកជន ។

គំរោងវិស័យសាធារណៈ រឺក៏ សកម្មភាពដែលត្រូវរ៉ាប់រងដោយស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល រឺក៏សហគ្រាស រដ្ឋ “ជួនកាល ស្ថិតនៅជាដៃគូជាមួយនិទិបុគ្គលឯកជន” ហើយទាមទារអោយមានការអនុម័ត ពីខ្លួនកាលយ ។ ស្ថាប័នសាធារណៈ ដែលទទួលខុសត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានជាផ្នែកមួយនៃគំរោងផែនការសិក្សាលទ្ធភាពអភិវឌ្ឍន៍មុនទាំអស់ ។ ហើយនៅពេលនោះ របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានត្រូវដាក់ជូន អោយធ្វើសេចក្តីសម្រេចវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថាន(EIED) នៃការិយាល័យគោលនយោបាយបរិស្ថាន និងគំរោងផែនការ(OEPP) ហើយនៅពេល នោះ គេបានដាក់ជូនទៅគណៈកម្មាធិការពិនិត្យជំនាញ ដើម្បីសុំមតិ ។ បន្ទាប់មកទៀត របាយការណ៍ នឹងដាក់ជូនទៅគណៈកម្មាធិការបរិស្ថានជាតិសំរាប់ពិនិត្យ និងផ្តល់មតិមុនពេលដាក់ជូនខ្លួនកាលយ ។ ខ្លួនកាលយ អាចធ្វើការស្នើសុំបុគ្គលរឺក៏ស្ថាប័នជំនាញដែលមាន ឯកទេសក្នុងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានអោយដាក់ជូននូវមតិសំរាប់ធ្វើការពិចារណា ។ ក្នុងរូបភាពទី ២ រៀបរាប់លំអិតនូវជំហាន ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានសំរាប់ គំរោងវិស័យសាធារណៈ ។ ចូរកត់ សំគាល់ថា ការកំរិតទៅលើរយះពេលសំរាប់ពិនិត្យរបាយការណ៍ពុំទាន់មានទេ នៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។ នៅពេលដែលការធ្វើអោយប្រសើរឡើង និងការអភិរក្សនៃច្បាប់ស្តីពីគុណភាពបរិស្ថានជាតិ របស់ ប្រទេសថៃ ជាផ្នែកមួយដែលមានវិសាលភាពច្រើនជាងគេក្នុងចំណោមច្បាប់ បរិស្ថានដ៏ទៃទៀត នៃបណ្តា ប្រទេសស្ថិតនៅក្នុងអាងមេគង្គក្រោម ។ ចំណុចខ្សោយខ្លះ ក្នុងវិស័យនៃការគ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិ ហើយនិងនីតិវិធីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន អាចត្រូវបានគេរកឃើញ ។ ការផ្តោតជាដំបូង របស់ច្បាប់ គឺការគ្រប់គ្រង ការបំពុលនៅពេលដែលការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិទទួលបាននូវការ យកចិត្តទុកដាក់ តិចតួចបំផុត ។ នេះគឺជាលើកដំបូងហើយ ដោយសារការគ្រប់គ្រងធនធានទំនងជាធ្លាក់ចុះ នៅក្រោម នានាភាព នៃវិស័យច្បាប់ហើយនិងស្ថាប័នផ្សេងៗ នៅពេលដែលការត្រួតពិនិត្យការបំពុល ត្រូវបាន ដោះស្រាយយ៉ាងម្នាតចត់ ដោយនាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងការបំពុលនៃក្រសួងវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស និងបរិស្ថាន (MOSTE) ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ឧបសគ្គធំបំផុតមួយ ក្នុងចំណោម ឧបសគ្គទាំងអស់របស់ប្រទេសថៃ គឺកិច្ចប្រឹងប្រែងសំរាប់ស្ថាប័នផ្សេងៗ ក្រោមអាណត្តិ នៃច្បាប់ ។ ការប្រមើលចំពោះអនាគតច្បាប់វាយតម្លៃហេតុ ប៉ះពាល់បរិស្ថានរបស់ប្រទេស នឹងត្រូវបានគេធ្វើ សោធនកម្មដើម្បីទាមទារអោយមានបទបញ្ញត្តិ និងការ ជំរុញនូវការអនុវត្តន៍ច្បាប់នៃការបញ្ចេញ ជាតិពុលបន្ថែម និងស្តង់ដារបញ្ចេញខ្ពស់នាវ ។ លើសពីនេះទៀត តម្រូវការមធ្យោបាយថែមទៀត សំរាប់ការចូលរួមពីសាធារណៈជន និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់

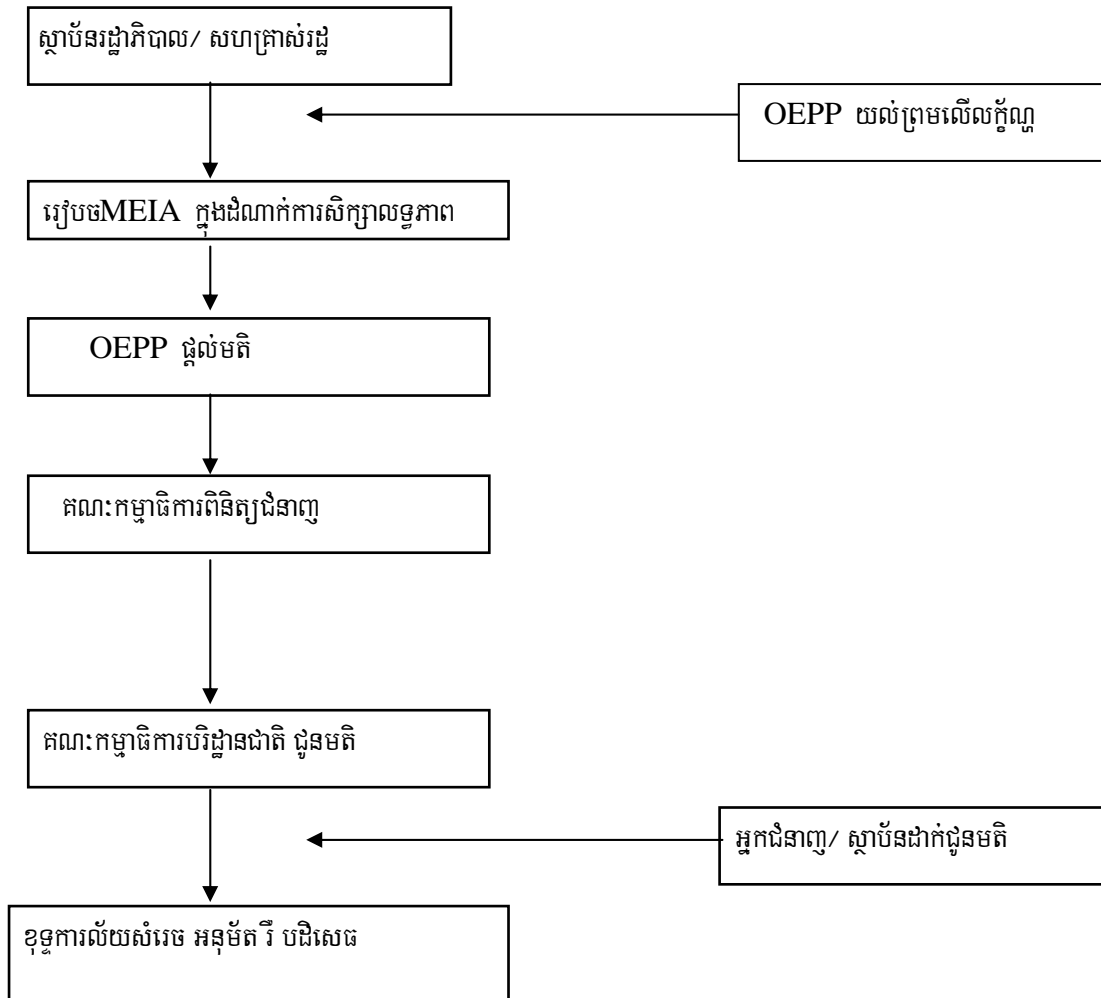

បរិស្ថាន របស់ប្រទេសថៃ ដែលត្រូវបានបង្ហាញ ។ រដ្ឋាភិបាលថៃបានទទួលស្គាល់ នៅតម្រូវការច្បាប់
លំអិតបន្ថែមទៀត ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាបរិស្ថានជាក់លាក់មួយនិងការជំរុញការអនុវត្តន៍អោយមាន
ប្រសិទ្ធភាព ហើយនិងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ដែលមានស្រាប់ដើម្បីជួយដល់ប្រទេស អោយសំរេចបាន
នូវការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានអោយមាននិរន្តរភាព ។

រូបភាព១ : នីតិវិធីវាយតម្លៃ EIA ក្នុងប្រទេសថៃចំពោះគំរោងដែលមិនទាមទារការអនុម័តខ្ពស់

រូបភាព២ : នីតិវិធីវាយតម្លៃ EIA ក្នុងប្រទេសថៃចំពោះតំបន់ទាមទារអនុម័តពីខ្ពង់កាល័យ

ប្រទេសថៃវៀតណាម

កិច្ចការពារបរិស្ថាននៅក្នុងប្រទេសវៀតណាម គឺជាការទទួលខុសត្រូវលើកដំបូង របស់ស្ថាប័នបរិស្ថានជាតិ ដែលស្ថិតនៅក្រោមឱវាទនៃក្រសួងវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេស និងបរិស្ថាន (MOSTE) ។ ច្បាប់ ស្តីពីការកិច្ចការពារបរិស្ថានរបស់ប្រទេសវៀតណាមក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៤ គឺ ជាគោលនយោបាយបរិស្ថានដំបូងសំរាប់ប្រទេសជាតិក្នុងមាត្រា ១៨ នៃច្បាប់នេះ (LEP) បានកំណត់អាណត្តិនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ លើសពីនេះ បទបញ្ញត្តិត្រូវបានអនុម័តជាបន្តបន្ទាប់ដែលបានជំរុញបន្ថែមទៀតនូវការអនុវត្តន៍ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានក្នុងប្រទេសវៀតណាម ដូចដែលបានសង្ខេបក្នុងតារាង ១ ។

ច្បាប់ការពារបរិស្ថាន (LEP) បានស្នើអោយមានការវិភាគវាយតម្លៃហើយ និងធ្វើការព្យាករណ៍ នូវឥទ្ធិពលលើបរិស្ថាន ដោយគំរោងអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងផែនការ ក៏ដូចជាការលើកឡើងនូវ ដំណោះស្រាយសមស្រប ដើម្បីការពារបរិស្ថាន ។ ផ្តល់នូវអំណាចពេញលេញ ក្នុងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ ដែលមានស្រាប់នៅនឹងកន្លែងអាណត្តិនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានរបស់ច្បាប់នេះ គឺមាន ឥទ្ធិពលដ៏ខ្លាំងខ្លា ។ របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ តម្រូវអោយរៀបចំ ទាំង ការស្នើឡើងនូវគំរោងថ្មី និងគំរោងដែលមានស្រាប់ ដែលតម្រូវអោយធ្វើការពិនិត្យជំរើស ក្នុងការ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ ផ្អែកលើរបកគំហើញនៃរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ម្ចាស់នៃគំរោងថ្មីម្ចាស់គំរោង/ប្រតិបត្តិករនៃគំរោង វិសេវ៉ាកម្ម ដែលមានស្រាប់ ត្រូវទទួលយកនូវ វិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដ៏សមស្របមួយ ។

ឯកសារណែនាំសំរាប់ជាមគ្គុទេសនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដល់អង្គការប្រតិបត្តិ អោយលំអិតប្រភេទនៃគំរោងវិសេវ៉ាកម្ម ដែលតម្រូវអោយរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថាន ហើយនិងការពិនិត្យមើលនូវទំហំនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ដែលបានតម្រូវអោយធ្វើ ។ ជាសំខាន់គោល ការណ៍ណែនាំនូវអង្គការប្រតិបត្តិ បួនប្រភេទ :

- ១- អង្គការនេះមិនទាមទារការពិនិត្យនូវផលប៉ះពាល់បរិស្ថានណាមួយទេដូចជាសាលារៀន ធនាគារ មជ្ឈមណ្ឌលទំនាក់ទំនង និងកន្លែងលក់សៀវភៅ/សម្ភារៈការិយាល័យ ។
- ២- អង្គការទាំងនេះដែលយើងអាចហៅថា "សកម្មភាពដែលមានទ្រង់ទ្រាយតូច" គឺគ្រាន់តែ ទាមទារអោយមានការពិនិត្យនូវបរិស្ថានបឋមតែប៉ុណ្ណោះ ។ ការរកឃើញនៃការពិនិត្យនេះនឹង ត្រូវបានគេយកទៅប្រើប្រាស់ដើម្បីកំណត់ប្រភេទនិងទំហំនៃវិធានការការពារបរិស្ថាន ។

អង្គការប្រតិបត្តិនៅក្នុងសកម្មភាពនេះ អាចរាប់បញ្ចូលទាំងសហគ្រាសតូចនៅក្រោមរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន កន្លែងស្តុកសារធាតុគីមី និងថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត កន្លែងសត្វយាដសំរាប់ប្រើប្រាស់ជាម្ហូបនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ចំណតរថយន្ត និងមន្ទីរពេទ្យមូលដ្ឋាននិងកំពង់ផែអន្តរខេត្ត ។

ចំណងជើងច្បាប់

ការពិពណ៌នា

<p>ច្បាប់និងស្ថាប័ននៃក្រុមប្រឹក្សារាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ របាយការណ៍និង ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណបរិស្ថាន លេខ:១៨០៧/ QD-MTg 1994</p>	<p>ផ្តល់ចំពោះការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សារាយ តម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ ដាក់ បញ្ជាឱ្យផងដែរនូវសមាសភាពក្រុម ប្រឹក្សារាយតម្លៃ និងលក្ខណៈក្នុងការ ធ្វើសេចក្តីសម្រេច ។</p>
<p>គោលការណ៍ដឹកនាំការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានចំពោះអង្គការប្រតិបត្តិការ លេខ: 1420/QD-MTg 1994</p>	<p>គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ខុស្សា ហកម្ម និងសហគ្រាសដែលមាន ស្រាប់ "យោងតាមអង្គការប្រតិ បត្តិការ" ដើម្បីដាក់របាយការណ៍ EIA ទៅអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននិងអាជ្ញាធរ ខេត្ត ។</p>
<p>ក្រិត្យស្តីពីការដឹកនាំសំរាប់ការអនុវត្តច្បាប់ស្តី ពីកិច្ចការពារបរិស្ថានលេខ:១៧៥- CP ១៩៩៤</p>	<p>តាមលេខយោង១.១ក្នុងផ្នែករបាយ ការណ៍សំរាប់វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានដំបូង ។ យោងតាមលេខ យោង១.២មានផ្នែកលំអិតរបាយ ការណ៍ EIA ។ លេខយោង ១.៣ មានរបាយការណ៍សំរាប់អង្គការ ប្រតិបត្តិការ ។</p>
<p>ការរៀបចំ និងវាយតម្លៃរបាយការណ៍វាយ តម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលទាក់ទងនិង គំរោងវិនិយោគផ្តល់ពិបរទេស ។សភាពលេខ:</p>	<p>ផ្តល់គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់អ្នក វិនិយោគបរទេសចំពោះប្រភេទគំរោង និងសំណើដែលទាមទារអោយមាន</p>

៧១៥/QDMTg ១៩៩៥

របាយការណ៍ EIA ក៏ដូចជាបែបបទ

សំរាប់រៀបចំ និងដាក់ជូននូវរបាយ
ការណ៍ ។

គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ការរៀបចំការវាយ
តម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលទាក់ទងនឹងគំរោង
វិនិយោគ ។ សេចក្តីណែនាំលេខ: ៤៩០/១៩៩៨
TT-BKHCNMT

មានតម្រូវការចុងក្រោយសំរាប់បែប
បទនិងរបាយការណ៍ EIA ក៏ដូចជា
នីតិវិធីដាក់លាក់មួយសំរាប់ការដាក់
និងសំណើរបាយការណ៍

៣- អង្គការប្រតិបត្តិដែលមានទំហំមធ្យម និងទំហំធំត្រូវផ្អែកទៅលើការពិនិត្យបរិស្ថានដែល
កាន់តែមានការលំបាកឡើង ។ ប្រតិបត្តិករគំរោងត្រូវដាក់របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះ
ពាល់បរិស្ថានទៅក្រសួងវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស និងបរិស្ថានរួមមាន :

- រោងចក្រកៅស៊ូ និងថ្នាំលាប
- រោងចក្រផលិតជី "ការផលិតលើសពី ១០០០ តោនក្នុងមួយឆ្នាំ"
- រោងចក្រផលិតស៊ីម៉ង់ "ការផលិតលើសពី ៤០.០០០ តោនក្នុងមួយឆ្នាំ"
- រោងចក្រវារីវប្បកម្ម "ការផលិតលើសពី ១០០.០០០ តោនក្នុងមួយឆ្នាំ"
- រោងចក្រវិទ្យុសកម្ម
- រោងចក្រផលិតស្បែក "ការផលិតលើសពី ១.០០០ តោនក្នុងមួយឆ្នាំ"
- រ៉ែ "រ៉ែមានទំហំមធ្យម និងទំហំធំ"
- គំរោងរុករក និងចំរេញប្រេង
- រោងចក្រផលិតសម្ភារៈសំណង់ "ប្រតិបត្តិការខ្នាតមធ្យម និងធំ"

៤- អង្គការគំរោង ដែលត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណមុនខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ប៉ុន្តែពុំមានសកម្មភាព
ត្រូវដាក់របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ប្រសិនបើពួកគេស្ថិតក្នុងប្រភេទគំរោងទាំងនេះ :
គំរោងប្តូរមេសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍តំបន់ គំរោងវិយោគបរទេស រឺក៏គំរោងវិទ្យាសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ច ថ្នាំពេទ្យ
សន្តិសុខ និងគំរោងការពារប្រទេស ។

ក្រិតលើការផ្តល់មគ្គុទេសសំរាប់ការអនុវត្តន៍ច្បាប់ការពារបរិស្ថាន បានផ្តល់នូវព័ត៌មាន ដែល
ទាក់ទងនឹងការកំណត់នូវឥទ្ធិពលបរិស្ថាន ។ លក្ខណៈសំរាប់ភាពគ្រប់គ្រាន់បច្ចេកទេសនៃរបាយការណ៍

វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ ដែលផ្អែកលើការកំណត់តម្លៃពលបរិស្ថានមួយសមស្របក៏ត្រូវបានដាក់បញ្ចូល ទៅក្នុងក្រិត្យនេះផងដែរ ។ ជាចុងក្រោយ អនុក្រិត្យបានផ្តល់គោលការណ៍ណែនាំ ដែលបានពិចារណា ចំពោះសមាសធាតុដែលបានទាមទាររបាយការណ៍លំអិតនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ ហេតុប៉ះពាល់ទាំងឡាយចំពោះបរិស្ថានរូប "គុណភាពទឹក គុណភាពខ្យល់អាកាស" ធនធាន ធម្មជាតិ "ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងទឹក និងលើដី" ហើយនិងស្ថានភាពសង្គម" សេដ្ឋកិច្ចក្នុងស្រុក និងប្រពៃណី វប្បធម៌" ត្រូវបានបង្ហាញចំពោះគ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃប្រតិបត្តិការគំរោង ។

ការកំណត់មួយដែលលេចឡើងនៃច្បាប់វាយតម្លៃបរិស្ថានរបស់ប្រទេសវៀតណាម គឺថា របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ គឺត្រូវតែត្រូវបានគេវាយតម្លៃ បន្ទាប់ពីអាជ្ញាប័ណ្ណសំរាប់គំរោង ត្រូវបានផ្តល់អោយ ។ ដូច្នេះ ទីតាំង និងទំហំរបស់គំរោងត្រូវបានកំណត់មុន ចំពោះការពិនិត្យរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ ដូច្នេះនីតិវិធីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន គឺផ្អែកទៅនឹងការវាយ តម្លៃចំពោះវិធានការកាត់បន្ថយ និងបច្ចេកវិទ្យាសំរាប់បន្ថយនូវការបំពុល ។ សេចក្តីសំរេចថា តើត្រូវ អនុម័តគំរោង រឺក៏ត្រូវដាក់ទីតាំងគំរោងទៅកន្លែងផ្សេងទៀត គឺត្រូវលុបចេញជាចាំបាច់ ពីដំណើរការ អនុម័តគំរោង។ ការប្រឈមមួយទៀត ក្នុងប្រទេសវៀតណាម គឺការបោះបង់ចោលនូវការប្រើប្រាស់ ឧស្សាហកម្ម ដែលមានស្រាប់ដែលមានបច្ចេកវិទ្យាសម័យ ហើយមានការបំពុលយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់ បរិស្ថាន ។ ច្បាប់ត្រូវបានគេអនុម័ត ដើម្បីមិនទទួលស្គាល់នូវបច្ចេកវិទ្យាចាស់ៗ ហើយតម្រូវអោយធ្វើការ តំឡើងនូវបច្ចេកវិទ្យាដែលល្អជាង ប៉ុន្តែការចំណាយសំរាប់បច្ចេកវិទ្យានេះ អាចមានលក្ខណៈខ្ពស់ពេក ។ ប្រសិនបើរោងចក្រត្រូវបិទទ្វារ បញ្ហាការងារបានទុកអោយមនុស្សមួយចំនួនធំគ្មានការងារធ្វើ ដែលនៅ ពេលនោះ ត្រូវបានលើកឡើង ។ ក្នុងការឆ្លើយតបនូវបញ្ហានេះ ប្រទេសវៀតណាមកំពុងអនុវត្តន៍ការវាយ តម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃឧស្សាហកម្មដែលមានស្រាប់ ដើម្បីកំណត់វិធីដែលល្អបំផុត ដើម្បីអនុវត្តន៍ បន្ត ។

បញ្ហាដ៏ទៃទៀត ដែលកំពុងរារាំងនូវការអនុវត្តន៍នូវដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ក្នុងប្រទេសវៀតណាម ក៏ដូចជានៅតាមបណ្តាប្រទេសដែលស្ថិតនៅតាមអាងទន្លេមេគង្គដ៏ទៃទៀតដែរ ពុំមានបុគ្គលិក និងជំនាញឯកទេសគ្រប់គ្រាន់ក្នុងវិស័យវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ លើសពីនេះ ការផាកពិន័យ ចំពោះការមិនអនុវត្តន៍ច្បាប់ ស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលមានស្រាប់ នៅមានកម្រិតទាបនៅឡើយ ។ ការផាកពិន័យនេះ គួរត្រូវបង្កើនថែមទៀត បើពុំនោះទេ អ្នកធ្វើការ

បំពុលនឹងគិតថា ការផែនការនេះ ចំពោះការធ្វើផ្លូវកិច្ច ហើយនឹងពុំមានការលើកទឹកចិត្តពិតប្រាកដ ដើម្បីតំឡើងបច្ចេកវិជ្ជាដែលល្អជាង នៅឯគំរោង និងសេវាកម្មរបស់គេ ។

ជាចុងក្រោយក្រសួងវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេសនិងបរិស្ថាន (MOSTE) អាចពិចារណា ចំពោះ កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍នៃគោលការណ៍ណែនាំការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន លំអិតបន្ថែមទៀត ចំពោះគំរោង ជាក់លាក់មួយ ។ បញ្ហាជាច្រើនបានលេចឡើង ជាទំលាប់ ដោយសារតែកង្វះគោលការណ៍ នៃការ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់លើវិស័យឧស្សាហកម្មមួយ ។ គោលការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ជាក់លាក់សំរាប់គំរោងឧស្សាហកម្ម អាចផ្តោតលើហេតុប៉ះពាល់ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងគំរោង ជាក់លាក់មួយ ។ ឧទាហរណ៍ គោលការណ៍ណែនាំវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ចំពោះគំរោង ម្សៅក្រដាស និងក្រដាស ដែលអាចរៀបរាប់លំអិតពីគុណភាពទឹក ជំរកសត្វទឹក ដែលជះ ឥទ្ធិពល ជាញឹកញាប់ដែលបណ្តាលមកពីការបង្ករចោលនូវសំណល់រាវ ។ លើសពីនេះ គោលការណ៍ណែនាំ អាច ផ្តល់នូវទស្សនវិស័យ ដែលជាអនុសាសន៍ និងបច្ចេកវិជ្ជាប្រព្រឹត្តកម្ម ស្តីពីការជ្រើសរើសនូវបច្ចេកវិជ្ជា គ្រប់គ្រងការបំពុលដើម្បីកាត់បន្ថយនូវហេតុប៉ះពាល់គុណភាពទឹករួមថែមទៀត ។

ផលប៉ះពាល់ក្នុងការអនុវត្តន៍
ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ

ក្នុងការអនុវត្តន៍នូវគោលការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន អាចជួយដល់ប្រទេសដែលស្ថិតនៅតាមអាងទន្លេមេគង្គ ដោយឆ្លើយតបចំពោះឧបសគ្គការអភិវឌ្ឍន៍អនាគតរបស់ពួកគេ ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ភាពក្រីក្រ សម្ពាធប្រជាជន កង្វះខាតកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ និងការអភិវឌ្ឍន៍ខ្លួនឯង គឺជាអ្នករួមចំណែកចំពោះកង្វះបរិស្ថាននៅក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ ។ ដូចដែលយើងបានឃើញវត្តសិក្សាមុនៗ ការកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើ ដែលគ្មានការទប់ស្កាត់នៅតែបន្ត ទោះបីជាមានការហាមឃាត់ការកាប់ និងនាំឈើចេញនៅក្នុងបណ្តាប្រទេសជាច្រើន ដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់អាងទន្លេមេគង្គក៏ដោយ ។ ការនេសាទហួសប្រមាណ និងការធ្លាក់ចុះនូវគុណភាពទឹក បានក្លាយទៅជាបញ្ហាដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ។ កង្វះខាតនូវឧបករណ៍គ្រប់គ្រងកាកសំណល់អោយបានគ្រប់គ្រាន់ និងការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងកាកសំណល់ ពុលជាចំណែកមួយ ដែលធ្វើអោយមានការធ្លាក់ចុះនូវគុណភាពផ្ទៃទឹក និងទឹកក្រោមដី ។ ផលវិបាកបរិស្ថាននៃគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ គឺមានការទាក់ទងដល់ការប្រើប្រាស់ដី ការនេសាទ ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ថាមពលវារីអគ្គិសនី ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ និងការបញ្ចេញចោលកាកសំណល់ ហើយហេដ្ឋារចនា សម្ព័ន្ធទីក្រុងដែលស្ថិតនៅយ៉ាងឆ្ងាយដើម្បីសំរេចបាន ។ ដ៏រាបណាប្រភេទគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ទាំងនេះ ត្រូវបានគេអនុវត្តន៍ដោយមានចំណេះដឹងតិចតួចពីហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននោះ គុណភាពបរិស្ថានរយៈពេលវែងរបស់អាងទន្លេមេគង្គ នឹងជួបប្រទះនូវមហន្តរាយ ។

បណ្តាប្រទេសតាមដងទន្លេនៃអាងមេគង្គ ត្រូវប្រឈមទៅនឹងឧបសគ្គជាច្រើន ក្នុងការឆ្លើយតបចំពោះការគំរាមកំហែងដល់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងអាងមេគង្គ ។ ទោះបីជាប្រទេសទាំងបួននៃអាងមេគង្គក្រោម (LMB) តម្រូវអោយមានការពិនិត្យនូវបរិស្ថានផ្សេងៗពីគ្នាក៏ដោយ ក៏ពុំមានការផ្តល់សិទ្ធិពេញលេញដល់អ្នកគ្រប់គ្រងបរិស្ថានរបស់ប្រទេសនីមួយៗ ដែលទទួលបាននូវវិធានការពារ និងពិនិត្យបរិស្ថានអោយបានល្អិតល្អន់ទេ ។ អ្នកអនុវត្តន៍នូវការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវតែពិចារណាផងដែរ ចំពោះបញ្ហាជាក់លាក់មួយចំនួន ដូចដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងផ្នែកជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ស្តីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានរបស់ប្រទេសពួកគេ ។

ការសង្ខេបពីការប្រឈមនៃទង្វើ

លក្ខណៈសង្ខេប

ភាពក្រីក្រនៅក្នុងប្រទេសដែលស្ថិតនៅតាមដងទន្លេក្នុងអាងមេគង្គ ជាការកំណត់ចំពោះការពិនិត្យបរិស្ថាន នូវសកម្មភាព វិគីរោងអភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយដែលបានស្នើឡើង ។ សង្គ្រាម និងអស្ថេរភាពរបបនយោបាយ បានបង្កើតឡើងនូវវដ្តក្រីក្រ ដែលមានការលំបាកនឹងជៀសផុតបាន ។ តំបន់ជាច្រើននៃលំនៅដ្ឋានរបស់មនុស្ស ពុំមានភាពសមរម្យសំរាប់ការរស់នៅ ដោយសារតែគ្មានទីជម្រក គ្រប់គ្រាន់ គ្មានអាណាម័យ និងការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតគ្រប់គ្រាន់ ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មានត្រឹមតែចំនួនសមមាត្រតិចតួចនៃប្រជាពលរដ្ឋប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចទទួលបាននូវការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត ។ បញ្ហាសុខភាពសាធារណៈមួយចំនួននៅក្នុងអាងមេគង្គ គឺបង្កឡើងដោយផ្ទាល់ ដោយសារការពុំមានសុខភាពបរិស្ថានគ្រប់គ្រាន់ នៅក្នុងភូមិសាស្ត្រ រួមមានការកើតនូវជំងឺស្បែក និងភ្នែក ជំងឺរាករាំវើ ក្នុងចំណោមកុមារ គ្រុនឈាម ហើយនិងការចំលងនូវ ពពួកបារ៉ាសិតផ្សេងៗ ។ កង្វះខាតនូវសេវាសុខភាពនៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាល បានធ្វើអោយមានបញ្ហាកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងៗ ។

ក្នុងកិច្ចបុគ្គល ការស្វែងរកម្ហូបអាហារ ទីជម្រក និងទឹកស្អាតអោយគ្រប់គ្រាន់ គឺត្រូវបន្តនូវកិច្ចការពារនូវធនធានធម្មជាតិដែលមានស្រាប់ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ការអប់រំបរិស្ថាន ហើយនិងការបង្កើតនូវវិទ្យាសាស្ត្របរិស្ថាន គឺជា ការចាំបាច់ ជាមូលដ្ឋាន ចំពោះកិច្ចការពាររយៈពេលវែងនៃបរិស្ថានធម្មជាតិរបស់អាងមេគង្គ ។ សំខាន់ជាងនេះទៀត ការប្រើប្រាស់នូវធនធាន ដែលប្រកបដោយគតិបណ្ឌិតនូវកិច្ចបុគ្គល វិក័ថ្នាក់ភូមិ អាចកាត់បន្ថយបាននូវភាពក្រីក្រ ។ ពុទ្ធិប័រមនៃសមាសភាពប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនានា មានការទាក់ទងគ្នា ហើយប្រព័ន្ធនេះ បានកំណត់នូវសមត្ថភាពយល់ដឹង នូវកាកសំណល់យ៉ាងណា ដែលអាចជួយប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន ដើម្បីរៀបចំចាត់ចែងនូវធនធានរបស់ពួកគេ ក្នុងវិធីមួយដែលអាចបន្តទៀតបាន ។

ការអប់រំបរិស្ថាន អាចជំរុញអោយសហគមន៍មូលដ្ឋាន បានយល់ជ្រួតជ្រាប ហើយត្រេកអរនឹងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីចំរុះរបស់អាងទន្លេមេគង្គ ក៏ដូចជាការសំខាន់នៃបរិស្ថាន ដែលបានចាត់ចែងយ៉ាងល្អនៅក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ។ លុះណាមានការជូនដំណឹង ការលើកទឹកចិត្ត និងការប្តេជ្ញាចិត្តជាសាធារណៈទើបអាចផ្តល់នូវការសំខាន់ ជាមូលដ្ឋាន ដល់កិច្ចការពារបរិស្ថានធម្មជាតិបាន ក្នុងរយៈពេលវែង ។ ការអប់រំបរិស្ថានជាកត្តាសំខាន់បំផុតសំរាប់អ្នកនយោបាយ និងបុគ្គលិកស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលសំរាប់អ្នកទាំងនេះមានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការធ្វើសេចក្តីសំរេចណាមួយ ហួសពីប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន ។

នៅពេលដែលមានការយល់ ជ្រួតជ្រាបទូលំទូលាយនៃបរិស្ថានធម្មជាតិរបស់អាងទន្លេមេគង្គនោះ សេចក្តីសំរេចនយោបាយទំនងជាមានជំរើសថែមទៀតសំរាប់ការបង្កើនកិច្ចការពារបរិស្ថាន ។

ហេតុប៉ះពាល់ឆ្នងខ័ណ្ឌសីមា

ការឆ្លងខ័ណ្ឌសីមា គឺសំដៅដល់ហេតុប៉ះពាល់ទាំងនោះ ដែលពុំស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ខ័ណ្ឌសីមាជាតិរបស់ បណ្តាប្រទេសមួយប៉ុណ្ណោះនោះឡើយ ។ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានឆ្លងខ័ណ្ឌសីមា អាចជាការសំខាន់ខ្លាំង ណាស់ ពីព្រោះជាញឹកញយ ហេតុប៉ះពាល់នេះ ហួសសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងចំពោះបណ្តាប្រទេសនីមួយៗ ដែលត្រូវរងនូវហេតុប៉ះពាល់នូវទីអវសាន ។ ដំណើរការត្រួតពិនិត្យបរិស្ថានបានល្អិតល្អន់ នៅក្នុងប្រទេស តែមួយមិនអាចទប់ស្កាត់បាននូវហេតុប៉ះពាល់ដែលជាលទ្ធផលចេញពីកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ ដែលពុំមានផែនការ ល្អិតល្អន់ដែលស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសជិតខាង ។ សមាសភាពទាំងស្រុងនៃដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថាន គឺជាការពិចារណា និងការទទួល ខុសត្រូវចំពោះបណ្តាប្រទេសដ៏ទៃទៀតផងដែរ ។ ដោយសារតែប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិពុំមានការទាក់ទងដល់ខ័ណ្ឌសីមានយោបាយ ការគ្រប់គ្រងធនធាន ធម្មជាតិដែលប្រកបដោយនិរន្តរភាព តំរូវអោយខិតខំដើម្បីកំរិត និងគ្រប់គ្រងនូវហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ចំពោះផលប្រយោជន៍នៃមនុស្សទូទៅក្នុងតំបន់មិនត្រឹមតែនៅក្នុងប្រទេសតែមួយនោះទេ ។

នៅក្នុងទន្លេមេគង្គ ធនធានទឹកក្នុងអាងពុំទាន់ ត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់ ដែលបានកំណត់ នៃច្បាប់អន្តរជាតិ ដែលទាក់ទងទៅនឹងការប្រើប្រាស់ និងបំប្លែងទឹកក្នុងចំណោមប្រទេសតាមដង ទន្លេមេគង្គ ។ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៥៧ អាងត្រូវបានគេចែកចេញជាតំបន់ មេគង្គលើ "ប្រទេស ចិននិងភូមា" ហើយនិងតំបន់មេគង្គក្រោម "កម្ពុជា ឡាវ ថៃ និងវៀតណាម" ។ គណៈកម្មាធិការទន្លេមេគង្គ (MRC) បានត្រូវបង្កើតឡើងក្នុងពេលជាមួយគ្នា ដើម្បីជំរុញនូវការប្រើប្រាស់ ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ចំពោះទន្លេក្នុងចំណោមបណ្តាប្រទេសបួន នៅក្នុងតំបន់អាងមេគង្គក្រោម ។ សក្តានុពលនៃវិវត្តន៍ដ៏ ធំធេងនៃទន្លេមេគង្គ និងនៅតាមដៃទន្លេមេគង្គមួយចំនួនទៀត ត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ជាយូរយារ ណាស់មកហើយ នឹងទំនងជាផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដ៏ច្រើនដែលជាការអភិវឌ្ឍន៍ជាបន្តបន្ទាប់ ក្នុងអាងទន្លេ មេគង្គ ។ ការសាងសង់ទំនប់ផ្នែកតំបន់ខាងលើទន្លេមេគង្គ រីក៏នៅតាមដៃរបស់វាក៏អាចកើតមាន សក្តានុពលប៉ះពាល់ដល់បណ្តាប្រជាជាតិដែលនៅតំបន់ទឹកខាងក្រោម ។ ឧទាហរណ៍ ដូចជា ប្រទេសចិន ដែលធ្វើអោយមានហេតុប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងដល់បណ្តាប្រទេសដែលស្ថិតនៅអាងមេគង្គក្រោម ដោយសារ

ការសាងសង់នូវទំនប់នៅដើម ទស្សវត្សនៃឆ្នាំ ១៩៩០ ដូចជាទំនប់ម៉ាន វ៉ាន់ (Man Wan) ។ ការដែលពុំមានកិច្ចព្រមព្រៀងក្នុងចំណោមបណ្តាប្រទេស ដែលស្ថិតនៅតាមដងទន្លេ ដែលមានការ ទាក់ទិននឹងសិទ្ធិប្រើប្រាស់ទឹកបណ្តាប្រទេស ដែលស្ថិតនៅតាមខ្សែទឹកខាងក្រោម អាចពុំបានទទួលនូវ ការទូទាត់សងចំពោះការខាតបង់ជលផល ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ និងការខាតបង់ដីទំនេរដែលបណ្តាល មកពីលំហូរទឹក ដែលបានថយចុះជាលំដាប់ ។

ការពិនិត្យមើលបរិស្ថាន នៃគំរោងអភិវឌ្ឍន៍វារីអគ្គិសនី "ហើយនិងគំរោង វិសកម្មភាពដីទៃផ្សេង ទៀត ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់បណ្តាប្រទេសជិតខាង" បានទាមទារអោយមានការពិនិត្យមើល ហេតុប៉ះពាល់ ដែលឆ្លងព្រំខ្សែស៊ីម៉ា ដែលអាច កើតមានឡើង ។ ចាំបាច់បណ្តាប្រទេសដែលស្ថិតនៅ ជាប់គ្នា ហើយនិងការទាមទាររបស់ពួកគេនូវការទូទាត់សង គួរត្រូវបានគេពិចារណានៅក្នុងការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានទាំងមូល ។

គំរោងការសាងសង់

ប្រទេសជាច្រើន ក្នុងចំណោមបណ្តាប្រទេសដែលស្ថិតនៅតាមដងទន្លេមេគង្គ ក្នុងអាងមេគង្គ ក្រោម មាន ទិន្នន័យបច្ចេកទេស ដែលនូវមានកំរិតនៅឡើយ សំរាប់ធ្វើការប៉ាន់មើលនូវហេតុប៉ះពាល់ អោយបានត្រឹមត្រូវ ជាលទ្ធផល ទិន្នន័យដែលមានមូលដ្ឋានចំណេះដឹងទូលំទូលាយជាចាំបាច់ ត្រូវតែប្រមូល ចងក្រង ។ ទិន្នន័យដែលជាមូលដ្ឋានចំណេះដឹង គឺជាពិតមានដ៏សំខាន់ ដែលអន្តោធិប្បាយលំអិតនូវលក្ខណៈ បរិស្ថានធម្មជាតិនៃតំបន់ជាក់លាក់មួយក៏ធនធានធម្មជាតិ ។ តាមរយៈការប្រមូលទិន្នន័យ ដែលជាមូលដ្ឋាន ចំណេះដឹងយើងអាចសិក្សាមើលពីគំរូលំហូរធម្មជាតិនៃទន្លេនិងដៃរបស់ពួកវា ។ យើងអាចសិក្សាពីជំរក និងការផ្លាស់ទីនៃ ពពួកប្រភេទមច្ឆាជាតិ ហើយចាប់ផ្តើមស្វែងយល់ពីវដ្តនៃការរស់នៅរបស់ពួកវា ។ ការ ប្រមូលនូវទិន្នន័យដែល ជាមូលដ្ឋានចំណេះដឹង ពីពេលមួយទៅពេលមួយ អាចបង្ហាញអោយយើងឃើញ យ៉ាងច្រើនអំពីដំណើរធម្មជាតិនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងប្រភេទដីធ្លី វដ្តចំណីអាហារ រុក្ខជាតិ បង្កនៃក្រុមសត្វ និងលទ្ធភាពរបស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងការធ្វើសំយោគ និងធ្វើ អោយមាន ភាពច្របូលចិត្តសភាពតាមដងផ្សេងៗ ។ ទិន្នន័យដែលជាមូលដ្ឋានចំណេះដឹងមានសារៈសំខាន់ ដោយសារ តែវាអាចជុំវិញអាណាឡូក វិទ្យាសាស្ត្រ និងអ្នកគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន អោយកំណត់បាននូវលក្ខណៈធម្មជាតិ

ហើយនឹងដំណើរវិវឌ្ឍន៍នៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។ ពិពេលមួយទៅពេលមួយ ការប្រែប្រួលនៅក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី គឺបណ្តាលមកពីចលាចលធម្មជាតិ រីកមកពីការរំខានដល់បរិស្ថាន ដែលបណ្តាលមកពីសកម្មភាពរបស់មនុស្ស ដែលត្រូវបានគេរកឃើញ ហើយទំនោរនេះ ត្រូវបានគេបញ្ចេញអោយដឹង ។ លើសពីនេះទៀត ចំណេះដឹងស្តី ពីលក្ខណៈធម្មជាតិ នៃធនធានជាក់លាក់មួយអាចមានសារៈប្រយោជន៍យ៉ាងខ្លាំង ក្នុងការរៀបចំនូវវិធានការណ៍កាត់បន្ថយ ចំពោះគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ដែលបានស្នើឡើង ។ ក្នុងការស្តារឡើងវិញនូវតំបន់ដែលប៉ះពាល់អោយត្រឡប់ទៅ លក្ខណៈធម្មតាជាញឹកញាប់មានភាពងាយស្រួលច្រើន នៅពេលដែលយើងមានពុទ្ធិលំអិត ស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលពុំមានការរំខាន ។

បញ្ហាឆ្នេរខ័ណ្ឌស៊ីមា និងការគ្រប់គ្រងទន្លេដាណូប (Danube)

ទន្លេដាណូបដែលហូរច្រើននៃអឺរ៉ុបខាងកើត និងអឺរ៉ុបកណ្តាល បានបង្ហាញពីការគ្រប់គ្រងចំរុះដែលមានភាពដូចគ្នាច្រើននៅក្នុងទន្លេក្បាលស្ទឹងនៅក្នុងប្រទេសអាស្ត្រីម៉ង់ ហើយហូរទៅកាន់តំបន់ភាគខាងលិចដែល មានរយៈចម្ងាយ ២៨៦០ គីឡូម៉ែត្រ ឆ្ពោះទៅកាន់ច្រកហូរនៃប្រទេសរូម៉ានីដែលតាំងនៅតំបន់សមុទ្រខ្មៅ ។ តិចតួចណាស់ ប្រសិនបើមានករណីណាមួយ នៃទន្លេដាណូប ដែលអាចច្រៀសផុតពីហេតុប៉ះពាល់មនុស្ស ។ ទន្លេនេះ មានដៃ ៣០០ ហើយដែលមានដៃទន្លេ ៦០ អាចធ្វើនាវាចរបាន ហើយវាក៏ជាសំនើយាម មួយក្នុងបណ្តាសំនើយាមគមនាគមន៍សំខាន់ៗជាច្រើន ក្នុងឧបទ្វីបអឺរ៉ុប ។ វាជាប្រភពដ៏សំខាន់នៃថាមពល ចំពោះបណ្តាប្រទេសដែលបានសាងសង់ ស្ទឹងទំនប់ និងរោងចក្រវារីអគ្គិសនី ។ អាងទន្លេដាណូប គ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដី ៧៧៧ ០០០ គីឡូម៉ែត្រក្រឡា ដោយបញ្ចូលទាំងផ្នែកនៃប្រទេស អាស្ត្រីម៉ង់ អូទ្រីស ស្លូវ៉ាក់ ហុងគ្រី សៀប៊ី ម៉ុងតេណេក្រូ ក្រូអាត បូស្នីនី និងហេស៊ីកូវីណា Heizegovina ។ ប្រទេសរូម៉ានី ប្រទេសឆេកូស្លូវ៉ាក់ បុលការី រូម៉ានី និង ប្រទេសអ៊ុយក្រែន ។ ដោយមានជំលោះទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍ លើការប្រើប្រាស់ទន្លេ និងប្រភពធនធានរបស់វាដែលពុំអាចច្រៀសរៀងបាន ។ សេចក្តីសំរេចរបស់ប្រទេស មួយចំពោះការសាងសង់ទំនប់ នឹងមានហេតុប៉ះពាល់ដល់ប្រទេសដែលស្ថិតនៅតំបន់ទឹកខាងក្រោមដែល ប្រើប្រាស់ទន្លេនេះ ។ ការប្រជែងក្នុងបណ្តាប្រទេសទាំងនេះ លើការប្រើប្រាស់ទន្លេ គឺមានរយៈពេលដ៏វែង ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ។

ទន្លេដាណូប ក៏ជាប្រភពទឹកស្អាតសំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋប្រហែល ១០ លាន នាក់ តែផ្នែកជាច្រើន នៃទន្លេនេះ ត្រូវទទួលរងការធ្លាក់ចុះនូវបរិស្ថានដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ។ ហេតុប៉ះពាល់មនុស្សផ្លូវឡើង ដោយសារ សង្គ្រាម ហើយការបំពុលដែលពុំមានការកាត់បន្ថយ អស់រយៈពេលជាច្រើនទសវត្ស ហើយការ កំពប់សារធាតុពុល បានផ្លូវឡើងដោយបានបំផ្លាញជិត ៨០ ភាគរយនៃតំបន់លិចទឹក និងតំបន់ដីសើម របស់អាងទន្លេដាណូប ជាងមួយទសវត្សកន្លងមកហើយ ។

ការប្រឹងប្រែងបច្ចុប្បន្នក្នុងអាងទន្លេដាណូប បានផ្តោតទៅលើការស្តារឡើងវិញ ដោយផ្អែក លើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ។ ប្រធានាធិបតីនៃបណ្តាប្រជាជាតិ ៦ នៅអឺរ៉ុប កណ្តាល និងអឺរ៉ុបខាងកើត ហើយ និងរដ្ឋមន្ត្រីបរិស្ថានពីបណ្តាប្រជាជាតិ ៩ ថែមទៀតបានយល់ព្រមលើសេចក្តីប្រកាសកែប្រែ នូវទសវត្សនៃការបំពុល និងធ្វើអោយមានឡើងវិញនូវធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងអាង ។ មេដឹកនាំទាំងអស់ បានទទួលស្គាល់ថា ការប្រើប្រាស់និងការពារជុំវិញទន្លេដាណូបហួសសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងនៃប្រទេស នីមួយៗ ។ ពួកគេទទួលស្គាល់ថា ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានក្នុងអាងហើយសេចក្តីសំរេចក្នុងការ ប្រើប្រាស់អោយបានត្រឹមត្រូវតែលើកឡើងក្នុងថ្នាក់តំបន់ដោយមានការគាំទ្រនិងដឹកនាំ ជាអន្តរជាតិ ។

ការប្រមូលទិន្នន័យ ជាមូលដ្ឋានព្យាបាលកញ្ចប់ អាចជាការចំណាយដ៏ធំបំផុតក្នុងការរៀបចំ របាយការណ៍ EIA ។ ការប្រមូលទិន្នន័យ ហើយនិងការវិភាគ អាចត្រូវការប្រើប្រាស់ពេលវេលាដ៏ច្រើន ចំពោះការវាយតម្លៃនេះ ។ ការចំណាយត្រូវបានកាត់បន្ថយយ៉ាងច្រើន នៅពេលដែលមានការថែរក្សាបាន នូវគុណភាព ហើយនិងមានភាពត្រឹមត្រូវ វប្បសិទ្ធិបើទិន្នន័យដែលជាមូលដ្ឋានចំណេះដឹងដ៏សំខាន់ ហើយនិង ពិតមានដែលអាចទទួលបានរួចហើយ ។ កម្មវិធីតាមដានរយៈពេលវែង ដូចជាការផ្តួចផ្តើមតាមដាន នូវគុណភាពទឹករបស់គណៈកម្មាធិការទន្លេមេគង្គ (MRC) គឺជាការសំខាន់ណាស់ ក្នុងការរៀបចំការ ពិនិត្យមើលនូវបរិស្ថាននៅមូលដ្ឋាន ។ ពិពេលមួយទៅពេលមួយ កិច្ចប្រឹងប្រែងប្រមូលចងក្រងនូវ ទិន្នន័យនៃកម្មវិធីនេះ អាចត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ ដើម្បីធ្វើផ្នែកចំពោះបញ្ហាសុខភាពទាំងមូលនៃគុណភាព ទឹករបស់អាងទន្លេមេគង្គ ហើយដើម្បីបង្កើតនូវទិដ្ឋភាពនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលងាយទទួលរងនូវឥទ្ធិពល ។ ក្នុងមធ្យោបាយនេះ គំរោងស្នើសុំដែលស្ថិតក្នុង តំបន់អភិវឌ្ឍន៍ ដែលមានការបំពុលច្រើន វិងាយទទួលរងនូវឥទ្ធិពល អាចត្រូវបានគេធ្វើឡើងដោយផ្អែកទៅលើលក្ខណៈការពារបរិស្ថាន ដែលជា ផ្នែកមួយនៃការអនុវត្តគំរោងរបស់ពួកគេ ។

ទិដ្ឋភាពរួមនៃដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន គឺជាដំណាក់កាលចម្បងដែលទំហំនៃបញ្ហាបរិស្ថានសង្គមកិច្ច និងសេដ្ឋកិច្ច ត្រូវបានគេលើកមកពិចារណាដើម្បីសម្រេចថា តើការប្រឈមបរិស្ថានបែបណា ដែលគួរតែត្រូវបញ្ចូលទៅ ក្នុងគំរោងវិក័គ្គរោងគួរត្រូវបានគេអនុញ្ញាតិអោយបន្តសកម្មភាពវិយាងណា ។ ប្រសិទ្ធិភាពនៃការវាយតម្លៃហេតុបរិស្ថាន គឺផ្អែកទៅលើការបំពេញអោយបានគ្រប់គ្រាន់នៃដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានតាមលំដាប់ដោយគ្របដណ្តប់លើទិដ្ឋភាពទាំងស្រុងនៃគំរោង ដែលបានស្នើសុំ វិក័សកម្មភាពដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងតារាងលេខ ១ ។ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន គឺមានប្រាំមួយដំណាក់កាលដាច់ពីគ្នាពិការពិនិត្យជំរើសគំរោងដែលបានស្នើសុំវិក័សកម្មភាពនានា ដើម្បីកំណត់ថា តើគំរោងទាំងនេះគួរត្រូវបានផ្អែកលើការវាយតម្លៃក្រោយការវាយតម្លៃចំពោះភាពគ្រប់គ្រាន់មួយនៃដំណើរការវាយតម្លៃ ហើយនិងប្រសិទ្ធិភាពនៃវិធានការកាត់បន្ថយដែលតម្រូវអោយមាន ។ សេចក្តីសង្ខេបនៃទិដ្ឋភាពនីតិវិធីនៃ ដំណាក់កាលនីមួយៗក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានត្រូវបានគេផ្តល់អោយក្នុង មេរៀននេះ ។ សេចក្តីបន្ថែមលំអិតស្តីពីទិដ្ឋភាពបច្ចេកទេសនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានរួមទាំងការព្យាករណ៍នូវហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលកើតមានការវាយតម្លៃនូវគ្រោះថ្នាក់ការផ្តល់ពិតមានពីដំណើរការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ហើយនិងការតាម ដានបរិស្ថានត្រូវបានផ្តល់អោយក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាល E ។

ការពិនិត្យគំរោង

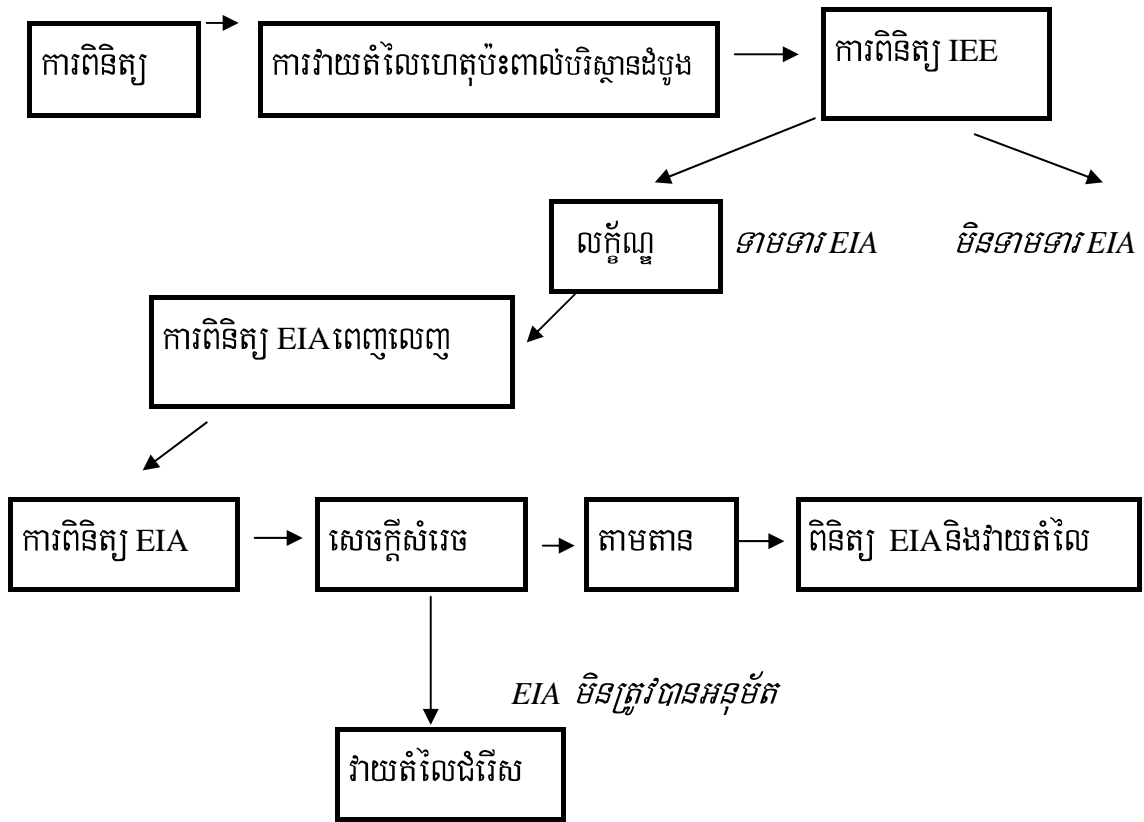
ការពិនិត្យគំរោងគឺជាដំណើរការមួយត្រូវបានអនុវត្តដើម្បីកំណត់ថា តើគំរោងត្រូវការការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់វិទេប្រសិនបើមានការទាមទារតើការពិនិត្យបរិស្ថានត្រូវអនុវត្តនីកិរិតប៉ុណ្ណា ។ ពុំមែនមានគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ដែលបានស្នើសុំទាំងអស់ដែលសុទ្ធតែទាមទារអោយមានការវាយតម្លៃនោះទេ ដូចជាករណីគំរោងខ្លះពុំមានការគំរាមកំហែងដល់បរិស្ថានឡើយ ។ តំរូវអោយធ្វើការវាយតម្លៃបរិស្ថាននូវរាល់គំរោងដែលបានស្នើសុំគឺជាការខាតបង់នូវពេលវេលា ប្រាក់កាស និងសមត្ថភាពពិនិត្យមើលបច្ចេកទេស ។ ការពិនិត្យគំរោងដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះបញ្ហាដំបូងៗថាតើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចាំបាច់ត្រូវតែប្រព្រឹត្តធ្វើឡើងវិយាងណា ។ ជាទូទៅ ការពិនិត្យគំរោងគឺត្រង់ៗតែម្តងដូចដែលច្បាប់ស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានបច្ចុប្បន្នបានចាត់បញ្ជាក់ក្នុងបញ្ជីលំអិត នៃប្រភេទគំរោងហើយនិងកិរិតភាព

សមស្របក្នុងការពិនិត្យមើលនូវបរិស្ថាន ។ ប្រភេទគំរោងដែលបានស្នើសុំតែងតែទាមទារនូវការវាយតម្លៃ
ហេតុប៉ះពាល់ពេញលេញដែល ត្រូវបានគេសង្ខេបនៅក្នុងរូបភាព ១ ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បើ
ប្រទេសដែលពុំមានគោល ការណ៍ពិនិត្យជំរើសគំរោងជាក់លាក់នោះអ្នកគ្រប់គ្រងបរិស្ថានអាចធ្វើការ
ពិនិត្យជាបឋមវិធានទៅលើគំរោង ដែលបានស្នើសុំដោយគ្រាន់តែពិចារណាទៅលើបញ្ហាគន្លឹះតែបន្តិច
បន្តួច :

- តើមានការទុច្ចិតកិរិយាក្នុងការព្យាករណ៍នូវហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន?
ប្រសិនបើអ្នកវាយតម្លៃពុំមានភាពច្បាស់លាស់ចំពោះការជឿទុកចិត្តបាននូវព័ត៌មានដែលផ្តល់
ដោយម្ចាស់គំរោង ពួកគេត្រូវទទួលបានការពិនិត្យនូវបញ្ហាបរិស្ថានបន្ថែមទៀត ។
- អ្វីទៅគឺជាទីតាំងគំរោងដែលបានស្នើសុំ? ទីតាំងគំរោងគឺជាកត្តារួមចំណែកដ៏សំខាន់បំផុតតែ
មួយគត់ចំពោះផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានរបស់គំរោង ។ ប្រសិនបើគំរោងត្រូវបានគេដាក់នៅក្នុង
រីកកែវតំបន់ឧទ្យានជាតិ រីកកែវតំបន់ដែលងាយរងនូវហេតុប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាននោះ ការពិនិត្យមើលបញ្ហា
បរិស្ថានត្រូវតែធ្វើឡើងដោយហ្មត់ចត់ដោយសង្កត់ទៅលើវិធានការការពារ និងកាត់បន្ថយនូវផលប៉ះពាល់
នេះ ។ គំរោងទាំងឡាយត្រូវបានគេដាក់អោយស្ថិតនៅក្នុងទីតាំងដែលបរិស្ថានធម្មជាតិនឹងទទួលរងហេតុ
ប៉ះពាល់ក្នុងកំរិតដ៏តិចតួចបំផុត ។

រូបភាព១: ធាតុនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

តារាង១: ប្រភេទគំរោងដែលទាមទារនូវការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ (EIA)

វិស័យ	ប្រភេទគំរោង
<u>ឧស្សាហកម្ម</u>	ឧស្សាហកម្មលោហៈ កន្លែងសត្វយាដយកស្បែក ផលិតផលរ៉ែដែលមិនមែនលោហៈ "ស៊ីម៉ង់ត៍" កែវកំបោរ ផលិតផលលើ "រោងចក្រការបន្ទុះ" ក្នុងកុងតឺន័រ

វិស័យវៃ

ផលិតផលវាយនភ័ណ្ឌជ្រលក់ ការផលិតដី
និងថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត

វៃធូរងថ្ម

វៃតំបន់ឆ្នេរ

វៃខណ្ឌិជ

ប្រតិបត្តិការយកខ្យង់/ក្រូសល្អិត

ថ្នាំសំណង់ ហើយនិងឧស្សាហកម្មវាយយកថ្ម

ប៉ាមពល

បណ្តាញអគ្គិសនី និងអនុស្ថានីថែក

ថាយប៉ាមពល

រោងចក្រអគ្គិសនី

បណ្តាញបំពង់ទឹក

ឧបករណ៍រក្សាប៉ាមពល

ការបញ្ចេញចោលនូវកាកសំណល់

ឧបករណ៍គ្រប់គ្រងកាកសំណល់រាវ

ឧបករណ៍គ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹង

ការកែច្នៃម្ហូបអាហារ

រោងចក្រវេចខ្ចប់

រោងចក្រកែច្នៃបសុបក្សី

រោងចក្រកែច្នៃផលិតផលជលផល

គមនាគមន៍

ផែដឹកជញ្ជូនផ្លូវផ្លូវទឹក

យន្តបថសាធារណៈ

អាកាសយានដ្ឋាន

ការគ្រប់គ្រងទឹកស្អាត

គំរោងទំនប់ ភ្នំ

គំរោងថែកចាយទឹក

គំរោងយកទឹកពីក្រោមដី

ការអភិវឌ្ឍន៍តំបន់ឆ្នេរ

ទេសចរណ៍ និងរមណីយដ្ឋាន

កន្លែងសំរាកលំហែរ

- តើអាចមានផលប៉ះពាល់ដែលរឺទេ? ប្រសិនបើមាន នៅក្នុងខ័ណ្ឌសីមាណាមួយ? ប្រសិនបើការរចនា គំរោង រឺក៏បច្ចេកវិជ្ជាដែលបានប្រើប្រាស់អាចជួយទប់ស្កាត់បាននូវហេតុប៉ះពាល់ ដែលបានរំពឹងទុកនៅក្នុង ខ័ណ្ឌសីមាជាក់លាក់មួយ ពេលនោះអ្នកសំរេចគំរោងមិនចាំបាច់ដាក់គំរោងអោយនៅក្រោមការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញឡើយ ។ ការបង្កើតខ័ណ្ឌសីមាដែលអាចទទួលយកបានអាចនាំអោយ មានការ លំបាកផងដែរទោះម្យ៉ាងហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ជួនកាលត្រូវបានគេសង្កេតឃើញថា ស្ថិតនៅ ឆ្ងាយពីទីតាំងគំរោង ហើយមានវិសាលភាពហួស ខ័ណ្ឌសីមាប្រទេសក៏ដោយ ។

- តើមានកង្វល់ជាសាធារណៈកិរិយា រឺក៏ការចូលរួមដែលទាក់ទិនចំពោះគំរោងដែលបានស្នើ ឡើង? ធ្វើអោយមានការជំទាស់ជាសាធារណៈកាន់តែកើនឡើងចំពោះគំរោងដែលបានស្នើសុំដោយផ្តល់មតិ អោយមានការប្រុងប្រយ័ត្នពិនិត្យអោយបានដិតដល់ចំពោះឥទ្ធិពលសង្គម និងបរិស្ថានដែលកើតមាននៃ គំរោងដើម្បីធានាថាឥទ្ធិពលនេះត្រូវបានគេយល់ និងឆ្លើងឆ្លែងយ៉ាងច្បាស់ក្នុងការសំរេចថាតើគំរោងទាំង នេះត្រូវអនុម័ត រឺក៏ជំទាស់ហើយសំរេចថាត្រូវការនូវវិធី កាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់បែបណាដែលត្រូវភ្ជាប់ ជាមួយការអនុម័តគំរោង ។ មូលហេតុសំខាន់ ដែលចាំបាច់ត្រូវតែបញ្ចេញមតិដែលមានការទាក់ទង ទៅនឹង ការពិនិត្យគំរោង ។ ជាញឹកញាប់ណាស់គំរោងដែលបានស្នើសុំត្រូវបាន គេពិនិត្យដោយយោង ទៅតាមទំហំជាក់លាក់មួយ ។ ឧទាហរណ៍ដូចជាបំពង់បង្ហូរប្រេងនិងខ្នងដែលមានបណ្តោយវែងជាង ២៥ គីឡូ ម៉ែត្រ អាចតម្រូវអោយធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ហើយបើគំរោងប្រភេទនេះមានរយៈ ចម្ងាយតិច ជាង ២៥ គីឡូម៉ែត្រអាចមិនទាមទារអោយធ្វើការវាយតម្លៃឡើយ ។ តែទោះជាយ៉ាងណា វាជាលក្ខណ៍ នៃបរិដ្ឋានធម្មជាតិចំពោះទីតាំងគំរោងដែលស្នើឡើង ហើយដែលគួរកំណត់នូវតម្រូវការ សំរាប់ធ្វើការវាយ តម្លៃហេតុប៉ះពាល់ ។ ជាចុងក្រោយ សុភវិនិច្ឆ័យត្រូវបានគេយកមកអនុវត្តន៍ ក្នុងការសំរេចថាតើគំរោង ដែលស្នើសុំត្រូវការពិនិត្យការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ដែលរឺទេ ។

គោលនយោបាយពិនិត្យបរិស្ថានរបស់ធនាគារពិភពលោក WB

ធនាគារពិភពលោកបានអនុវត្តន៍នូវការពិនិត្យមើលបរិស្ថានដោយបែងចែកគំរោងជាបីប្រភេទ :
ផ្អែកលើ ទំហំ ទីតាំង ភាពងាយទទួលបាននៃគំរោង ។

ប្រភេទ ក

គំរោងដែលត្រូវតែបែងចែកជាប្រភេទ ក ប្រសិនបើគំរោងទាំងនេះបង្កនូវហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ធ្ងន់ធ្ងរ ដែលងាយរងហេតុប៉ះពាល់ផ្សេងៗ រឺក៏ហេតុប៉ះពាល់ដែលមិនអាចដឹងជាមុន។ ការវាយតម្លៃ ពេញលេញ ត្រូវបានទាមទារ ដែលត្រូវពិនិត្យមើលនូវហេតុប៉ះពាល់វិជ្ជមាន និងហេតុប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន ហើយប្រៀបធៀបគំរោងទាំងនេះទៅនឹងជំរើសទាំងឡាយដែលអាចធ្វើទៅបាន ។ ការវាយតម្លៃហេតុ ប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវផ្តល់អនុសាសន៍ចំពោះវិធានការណាមួយដែលចាំបាច់ ដើម្បីការពារ កាត់បន្ថយ រឺក៏ការទូទាត់សង ចំពោះហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ ហើយនិងធ្វើអោយ បរិស្ថានមានភាពប្រសើរឡើងវិញ។ ប្រភេទគំរូ "ក" មួយ ចំនួនដូចជាគំរោងទំនប់ អាងស្តុកទឹក ការអភិវឌ្ឍន៍អាងទន្លេ រ៉ែខណិវ ហើយនិងរោងចក្រឧស្សាហកម្ម ខ្នាតធំ ។

ប្រភេទ ខ

គំរោងដែលចាត់ចូលជាប្រភេទ "ខ" ប្រសិនបើគំរោងទាំងនេះមានហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ លើមនុស្ស រឺក៏តំបន់បរិស្ថានសំខាន់ៗរួមមាន តំបន់ដីសើម ព្រៃឈើ វាលស្មៅ ហើយនិងជីវកម្មជាតិ ផ្សេងទៀតដែលមានហេតុប៉ះពាល់តិចជាងប្រភេទ "ក" ។ ហេតុប៉ះពាល់ទាំងនេះ មានទីតាំងជាក់លាក់ ហើយមានតិចតួច ប្រសិនបើហេតុប៉ះពាល់ណាមួយពុំអាចផ្លាស់ប្តូរបាននោះ ។ ក្នុង វិធានការកាត់បន្ថយ ភាគច្រើនគឺងាយស្រួលធ្វើគំរោងជាងគំរោងប្រភេទ "ក"។ ការវាយតម្លៃពេញលេញមិនត្រូវទាមទារ ឡើយ ប៉ុន្តែធនាគារតម្រូវអោយធ្វើការវិភាគបរិស្ថាន ។ ប្រភេទគំរូ "ខ" មួយចំនួន ដូចជាគំរោង ផ្គត់ផ្គង់ទឹកជនបទ អាណាម័យ ប្រព័ន្ធផ្លូវទឹក និងប្រព័ន្ធបង្ហូរវារីវប្បកម្មខ្នាតតូច និងបណ្តាញអគ្គិសនី ។

ប្រភេទ គ

គំរោងដែលត្រូវតែចាត់ចូលក្នុងប្រភេទ "គ" ប្រសិនបើគំរោងទាំងនេះមានហេតុប៉ះពាល់ដល់ បរិស្ថាន ដែលមានកំរិតតិចតួច ដូច្នេះពុំមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ រឺក៏ការវិភាគណាមួយ តម្រូវ អោយធ្វើនោះទេ ។ ប្រភេទគំរូ "គ" មួយចំនួនដូចជា សេវាអប់រំ ជំនួយបច្ចេកទេស សេវាសុខភាព និងផែនការគ្រួសារ ។

ការពិនិត្យមើលហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង (IEE)

បន្ទាប់ពីគំរោងស្នើសុំត្រូវបានគេពិនិត្យមើលហើយឃើញថា មានសក្តានុពលដែលបង្កអោយមានហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ការពិនិត្យមើលហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង (IEE) ត្រូវបានធ្វើឡើង។ ការពិនិត្យមើលហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូងត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ដើម្បីកំណត់ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលអាចកើតឡើងពាក់ព័ន្ធនឹងគំរោងហើយត្រូវសំរេចថាតើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ពេញលេញនោះទាមទារ អោយធ្វើដៃវិទេ? ។ ជាទូទៅ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូងគឺជាការវាយតម្លៃដែលមានការ ចំណាយទាប ហើយប្រើប្រាស់នូវព័ត៌មានដែលមានស្រាប់។ កិច្ចការនេះត្រូវបានដឹកនាំការវិនិច្ឆ័យជំនាញ នៃអ្នកជំនាញការដែលមានចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់អំពីការវាយ តម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលពាក់ព័ន្ធ និងប្រភេទគំរោងស្រដៀងគ្នា។ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានដំបូង គឺជាការពិពណ៌នានូវគំរោង ដែលបានស្នើសុំ ហើយនឹងពិនិត្យមើលនូវជំរើសផ្សេងៗ លើកឡើងពីកង្វល់សហគមន៍ និងផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ព្រមទាំងផ្តល់នូវការដឹកនាំសំរាប់អនាគតវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន។ គោលដៅទាំងមូល ចំពោះការវាយ តម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូងរួមមាន :

- ការបង្ហាញពីបញ្ហាបរិស្ថានសំខាន់ៗទាំងអស់មានការរាប់បញ្ចូលលក្ខណៈហើយនិងចំណុចខ្លាំងនៃបញ្ហា។
- ដោះស្រាយបញ្ហាបរិស្ថានដែលងាយៗ ដោយអនុវត្តន៍នូវកិច្ចការពារ រីកម្មវិធីតាមដាន ដែលមានកំរិតដើម្បីវាយតម្លៃនូវសភាពមិនជាក់លាក់ពីសីលភាព រីកទំហំនៃ ហេតុប៉ះពាល់ដែលកើតមាន។
- បង្កើតនូវចំណុចប្រសព្វសំរាប់តាមដានសិក្សាដោយផ្អែកទៅលើបញ្ហាបរិស្ថានជាក់លាក់មួយដែលពុំទាន់បានដោះស្រាយ។
- ចាប់ផ្តើមបង្ហាញពីវិធានការកាត់បន្ថយដែលអាចធ្វើទៅបានហើយនិងជំរើសនៃការកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់សំរាប់បញ្ហាបរិស្ថានជាក់លាក់មួយ។

លទ្ធផលនៃការពិនិត្យមើលបរិស្ថានដំបូង (IEE) ជាទូទៅ មានជំរើសមួយក្នុងជំរើសទាំង ៣ ។ ប្រសិនបើគំរោងត្រូវបានគេរំពឹងថាពុំមានផលប៉ះពាល់បរិស្ថានជាក់លាក់ទេនោះ ការពិនិត្យបរិស្ថានដំបូងត្រូវបានយកជារបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចុងក្រោយ ហើយក៏ពុំមានការទាមទារអោយសិក្សាពីបរិស្ថានបន្ថែមឡើយ ។ ការពិនិត្យមើលបរិស្ថានដំបូងបានបង្ហាញអោយឃើញថា

មានហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននូវមានកំរិតដែលអាចមានការងាយស្រួលក្នុងការគ្រប់គ្រង ។ អាស្រ័យ
 ហេតុនេះគ្រាន់តែមានការកែតម្រូវចំពោះការសិក្សានូវបរិស្ថានបន្ថែមកំរិតអប្បបរមាតែ ប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះជា
 យ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើផលប៉ះពាល់បរិស្ថានពុំត្រូវបានគេដឹង រឺរឺពឹងថាមានហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ
 ពេលនោះការរកអោយឃើញនូវការពិនិត្យបរិស្ថានដំបូង (IEE) និងបង្ហាញពីតម្រូវការក្នុងការ
 ធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានពេញលេញ ។ តម្រូវការសំខាន់តែមួយគត់ចំពោះការពិនិត្យមើល
 បរិស្ថានដំបូងដែលមានប្រសិទ្ធភាពគឺថាបានគេអនុវត្តដោយអ្នកជំនាញការពិនិត្យយ៉ាងល្អិតល្អន់
 ដែលបានបង្ហាញពីចំណេះដឹងស្តីពីបញ្ហា បរិស្ថានដែលលើកឡើងដោយសកម្មភាពរឺក៏គំរោងដែលបាន
 ស្នើសុំ ។ ជាទូទៅ ការពិនិត្យបរិស្ថានដំបូងត្រូវ បានគេរៀបចំយ៉ាងឆាប់ហើយស្ថិតក្រោមថវិការមានកំណត់
 ដូច្នេះវាជាការសំខាន់ណាស់ ដែលក្រុមអ្នក ជំនាញការមានការឆ្លើងឆ្លែងយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ។ ការសំរេចគំរោង
 ធ្វើឡើងក្នុងដំណាក់កាលពិនិត្យមើលបរិស្ថាន ដំបូងគឺមានឥទ្ធិពលដល់ទំហំនិងបញ្ហាបាយការណ៍ វាយតម្លៃ
 ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ ជាការពិតណាស់ការពិនិត្យមើលបរិស្ថានដំបូង ពុំបានត្រឹមត្រូវអាចបណ្តាលមក
 ពីកំហុសឆ្គងក្នុងការទទួលស្គាល់ចំពោះផលប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ។ ការពិនិត្យមើលនូវបរិស្ថានដំបូង បាន
 ហ្មត់ចត់ទោះជាយ៉ាងណា ក៏អាចជួយអោយមានដំណោះស្រាយបញ្ហាបរិស្ថានដោយពុំមានការរារាំងដល់
 កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ដែលមានសារៈសំខាន់ "ឧទារហរណ៍ការជំទាស់មួយក្នុងការទំទាស់ជាច្រើននៃ
 ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលជាគំរោងមិនធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានហើយដែលត្រូវបាន
 គេលុបចោលដោយសារតែការខកខានក្នុងការវាយតម្លៃគំរោងនិងការអនុម័ត" ។

ដើម្បីធ្វើអោយគំនិតនៃការពិនិត្យមើលបរិស្ថានដំបូងកាន់តែមានភាពងាយ ស្រួលយល់យើងអាច
 បែងចែកចេញជា ៥ ដំណាក់កាល ។ ការពិភាក្សានៃដំណាក់កាលនីមួយៗ មានដូចខាង ក្រោម ។

ការបង្ហាញពីសក្តានុពលនៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង

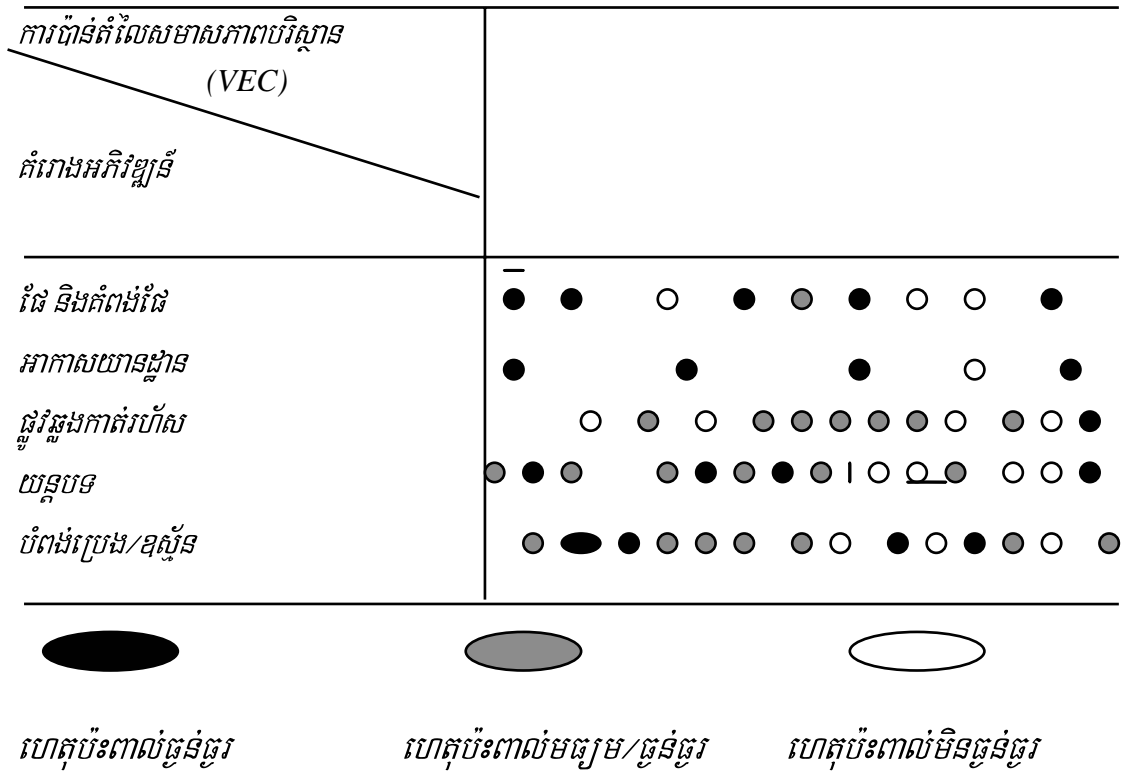
ដើម្បីកំណត់សក្តានុពលនៃបញ្ហាបរិស្ថានជាក់លាក់មួយនៃគំរោងការពិនិត្យបញ្ហាបរិស្ថានដំបូង
 ចាំបាច់ត្រូវបង្ហាញពីសមាសភាពបរិស្ថានទាំងអស់ ដែលនាំអោយមានការធ្លាក់ចុះដែលបណ្តាលមកពី
 សកម្មភាព រឺ គំរោងដែលបានស្នើសុំ ។ ចំពោះគំរោងជាអចិន្ត្រៃយ៍ ដូចជាគំរោងចក្រគីមី វាជាការចាំបាច់
 ដើម្បីពិចារណា ហេតុប៉ះពាល់ដែលអាចកើតឡើងខ្លាំងក្លាទាំងក្នុងដំណាក់កាលសាងសង់រោងចក្រ និង
 ដំណាក់កាល ប្រតិបត្តិការ ។ សមាសធាតុបរិស្ថានដែលស្ថិតនៅក្នុងមហន្តរាយ គឺយោងដល់តម្លៃ
 សមាសភាគបរិស្ថាន រឺក៏ តម្លៃសមាសភាគអេកូឡូស៊ី (VEC) ។ ឥទ្ធិពលធ្ងន់ធ្ងរនៃគំរោងចាំបាច់

ត្រូវបានគំរាមសំរាប់តំលៃ បរិស្ថានដោយឡែកហើយ និងសំរាប់តំលៃបរិស្ថាន (VECs) ទាំងមូល នៅក្នុង ទំហំខ័ណ្ឌសីមារបស់គំរោង ។

ហេតុប៉ះពាល់បូកត្រួតចំពោះតំបន់ត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងហេតុប៉ះពាល់ដែលលេចចេញពីគំរោង ដែលមានស្រាប់ និងគំរោងដែលគេគ្រោងបង្កើតក៏ត្រូវការជាចាំបាច់នូវការគិតគូរផងដែរ ។ តារាង២ ជាតារាង ម៉ាទ្រីសដែលជាឧទាហរណ៍ សំរាប់បញ្ជាក់ពីហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរមួយ (SEIs) ។

ការគិតគូរពិចារណាចំពោះលំដាប់ផ្សេងៗ ដែលកើតមាននៃហេតុប៉ះពាល់ទាំងឡាយ គឺជា ដំណាក់កាលចុងក្រោយក្នុងការកំណត់នូវហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ (SEIs) ។ ដំណាក់កាលនេះមានភាព សុក្រស្នាញដោយសក្តានុពលជាលំដាប់លំដោយនៃហេតុប៉ះពាល់បានកើតឡើង ។ វាជាការងាយស្រួល ណាស់ក្នុងការបង្ហាញនូវហេតុប៉ះពាល់ជាក់លាក់មួយ នៃការអភិវឌ្ឍន៍ ដោយផ្អែកទៅលើបទពិសោធន៍ ពី អតីតកាល ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយហេតុប៉ះពាល់ដំបូងអាចធ្វើអោយកើនឡើងនូវហេតុប៉ះពាល់ បន្ថែមទៀត ហើយនឹងហៅហេតុប៉ះពាល់ទាំងនេះថាលំដាប់ទីពីរ រឺក៏ហេតុប៉ះពាល់បន្ទាប់ ។ ហេតុប៉ះពាល់ លំដាប់ទីពីរ អោយមានហេតុប៉ះពាល់ទីបីហេតុប៉ះពាល់ទាំងនេះនិងវដ្តរបស់វាអាចបន្តនូវហេតុប៉ះពាល់ គ្មានទីបញ្ចប់ ។ តារាងទីបី បានផ្តល់នូវឧទាហរណ៍ចំពោះដំណើរការនៃការធ្លាក់ចុះនូវហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថាន ។ ឧទាហរណ៍ បានបន្តតាមរយះហេតុប៉ះពាល់លំដាប់ទីបី ដែលកើតមានប៉ុន្តែផលប៉ះពាល់ថ្មីនេះ បណ្តាលមកពីផលប៉ះពាល់លំដាប់មុនហើយអាចបន្តទៀត តាមរយះហេតុប៉ះពាល់លំដាប់ទីបួន និងអាច មានហេតុប៉ះពាល់លើសពីនេះទៀតដោយអាស្រ័យ លើប្រភេទនៃគំរោងដែលបានស្នើសុំ ហើយនិងភាព សំរាប់នៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលស្ថិតនៅក្នុង មហន្តរាយ ។

តារាង ២ តំរូវការអាហារូបត្ថម្ភដែលបង្ហាញពីបញ្ហាបរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ

ការប្រមូលព័ត៌មាន

ការប្រមូលព័ត៌មានគឺជាដំណាក់កាលនៃការពិនិត្យបរិស្ថានដំបូង (IEE) ដែលអនុញ្ញាតិអោយអ្នកវាយតម្លៃតំរូវការអាហារូបត្ថម្ភដឹងនូវព័ត៌មានលំអិតនូវរាល់សកម្មភាព រឺតំរូវការអភិវឌ្ឍន៍ដែលបានស្នើសុំ ។ ទិន្នន័យជាក់លាក់មួយចំនួនត្រូវទទួលបានមកក្នុងដំណាក់កាលនេះចំពោះតំរូវការ :

- ប្រភេទតំរូវការ ទំហំតំរូវការ និងទីតាំងតំរូវការ ។
- វិស័យនៃហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរពិចារណាលើហេតុប៉ះពាល់តំរូវការចំពោះធនធានរូបវន្ត ធនធានជីវសាស្ត្រធនធានអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ជីវភាពរស់នៅនិងកត្តាផ្សេងៗដែលមាន និងការរៀបចំតំរូវការ ។

តារាង៣៖ ឧទាហរណ៍ហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរពីសកម្មភាពគំរោង

សកម្មភាពគំរោង	លំដាប់១	លំដាប់២	លំដាប់៣
	ហេតុប៉ះពាល់ទី១	ហេតុប៉ះពាល់ទី២	ហេតុប៉ះពាល់ទី៣
ការបញ្ចេញទឹកនៃ តំបន់លិចទឹកសំរាប់កសិកម្ម	ភាពល្អក់/កំណក	ថយចុះ រស្មីសយោគដេយេ រុក្ខជាតិក្នុងទឹក កប់ជំរកពងកូន	ការធ្លាក់ចុះលទ្ធភាពចំណីត្រី ថយចុះចំនួនកូនត្រី
	ច្រកអូរ	កែប្រែទ្រង់ទ្រាយអូរ និងរបៀបបង្ហូរ	គុណភាពជំរកត្រីធ្លាក់ចុះ
	បាត់បង់ជំរកត្រី តាមរដូវ	កាត់ន្ថយការចាប់ត្រី នៅរដូវនេសាទ	សម្ពាធសេដ្ឋកិច្ចក្នុងស្រុក កើតចេញពីការធ្លាក់ចុះ ការនេសាទ
ការបញ្ចេញមេធាលនូវ សំណល់រាវឧស្សាហកម្ម ដែលមិនទាន់ធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម	ភាពល្អក់និងការ ការប្រែប្រួលសីតុណ្ហភាព ការថយចុះប្រភេទត្រីដែល ងាយរងការផ្លាស់ប្តូរ ពពួកត្រីក្នុងស្រុក ជាតិពុលនៃសំ- ណល់រាវដែលប៉ះពាល់ ចំពោះមនុស្ស/សត្វទឹក	ការប្រែប្រួលសីតុណ្ហភាព ការថយចុះប្រភេទត្រីដែល ពពួកត្រីក្នុងស្រុក ធាតុពុលខ្លាំងចំពោះ សត្វទឹក "សំណាប់ត្រី"	ផ្លាស់ប្តូរលំនឹងធម្មជាតិ ធាតុពុលរាំរើចំពោះ សត្វទឹកធ្វើអោយធ្លាក់ចុះ ការបន្តពូជចំពោះប្រភេទ ត្រីមួយចំនួន

ប្រភពពិតមានរាប់បញ្ចូលទាំងរបាយការណ៍ ដែលមានស្រាប់លើប្រភពធនធានបរិស្ថានដែលបាន
រកឃើញ ក្នុងតំបន់គំរោងដែលបានស្នើសុំ ដូចជាប្រភេទដី ប្រភេទត្រីដែលផ្លាស់ទីហើយនឹងគុំរ ធារាសាស្ត្រ
។ របាយការណ៍វាយតម្លៃពីមុនរួមទាំងរបាយការណ៍ពិនិត្យបរិស្ថានដំបូង និងរបាយការណ៍វាយតម្លៃ
បរិស្ថាន ចំពោះប្រភេទគំរោងនិងរបាយការណ៍ប្រហាក់ប្រហែលគ្នានៃគំរោងដែលបណ្តាលអោយមានការ
ខូចខាត ស្រដៀងគ្នាអាចផ្តល់នូវព័ត៌មានដែលមានប្រយោជន៍ផងដែរ ។ ព័ត៌មានដែលមានតំលៃបន្ថែម
ទៀតអាចត្រូវបានគេបង្ហាញតាមយោងការជជែកជាមួយអ្នកប្រើប្រាស់ប្រភពនៅមូលដ្ឋានដូចជាអ្នក
នេសាទត្រីហើយ នឹងចាស់ទុំក្នុងភូមិ - ព័ត៌មានដែលប្រមូលបានពីប្រភពទាំងនេះជាទូទៅគឺផ្អែកទៅលើ
ចំណេះដឹងអេកូឡូស៊ី ដែលធ្លាប់មានយូរមកហើយ (TEK) ។

ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ស្ត្រីពល

ពាក្យថា “ឥទ្ធិពលបរិស្ថាន” និង “ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន” ជាទូទៅគឺយោងដល់បញ្ហាដូចគ្នា : ការប្រែប្រួលនៅក្នុងលក្ខណៈបរិស្ថានធម្មជាតិ ដែលជាលទ្ធផលនៃសកម្មភាពមួយជាក់លាក់ ។ ឥទ្ធិពលអាចមាន លក្ខណៈផ្ទាល់ដែលបង្កឡើងដោយទិដ្ឋភាពមួយចំនួន នៃគំរោងហើយដែលកើតឡើងនៅពេលជាមួយគ្នា រីក៏ឥទ្ធិពលដែលមានលក្ខណៈប្រយោលដែលបណ្តាលមកពីគំរោង ប៉ុន្តែបានបង្កឡើងនៅពេលបន្ទាប់មក “ឧទាហរណ៍ ដូចជាឥទ្ធិពលដែលត្រូវបានពន្យារ” រីក៏ត្រូវបានគេដកយកចេញក្នុងចំងាយមួយពីគំរោង ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ ឥទ្ធិពលប្រយោលត្រូវបានផ្តាច់ជាបណ្តោះអាសន្នហើយដែលជាធម្មតាអាចមើលឃើញនូវហេតុផលជាមុន ដោយអ្នកដែលមានចំណេះដឹងក្នុងការទទួលយកនូវការពិនិត្យមើលបរិស្ថានដំបូង ។

ឥទ្ធិពលនេះប្រែប្រួលជាសំខាន់អាស្រ័យដោយ:

- លក្ខណៈ: លក្ខណៈវិជ្ជមាន អវិជ្ជមាន ផ្ទាល់ វិប្រយោល ហេតុប៉ះពាល់បន្ថែម (additive) បន្តិហេតុប៉ះពាល់ ឥទ្ធិពលពីរីក៏ច្រើនផ្គុំគ្នាដើម្បីបង្កើតនូវហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរទៀត ។
  - ទំហំនៃបញ្ហា
  - វិសាលភាព/ ទីតាំង - វិស័យ រឺទំហំដែលគ្របដណ្តប់ ហើយនឹងការបែងចែកទំហំនៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។
  - ពេលវេលា- ហេតុប៉ះពាល់ជានិច្ចកាលតែងតែខុសគ្នាអាស្រ័យលើដំណាក់កាលនៃគំរោងដូចជានៅក្នុងដំណាក់កាលសាងសង់ ដំណាក់កាលប្រតិបត្តិការ រីក៏ការលុបចោលការគាំទ្រ ។
- ការចាត់ថ្នាក់ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានក៏អាស្រ័យទៅលើរយះពេលនៃហេតុប៉ះពាល់ថាតើហេតុប៉ះពាល់នេះ មានរយះពេលវែង រឺក៏មានរយះពេលខ្លី ហេតុប៉ះពាល់ដែលមានដាច់ រឺ ក៏ហេតុប៉ះពាល់ដែលចេះតែបន្ត? ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានអាចត្រូវបានគេពិនិត្យឃើញថាពុំសូវមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ ប្រសិនបើហេតុប៉ះពាល់ ទាំងនេះអាចត្រឡប់បានដែលទល់ទៅនឹងការធ្លាក់ចុះជាអចិន្ត្រៃយ៍នៃសមាសធាតុបរិស្ថានដែលមានតំលៃមួយចំនួន (VECs) ។ ជាចុងក្រោយក៏វិធីនៃការទុកចិត្តអាចដាក់បញ្ចូលបានទៅក្នុងការព្យាករណ៍ហេតុប៉ះពាល់ និងរួមចំណែកចំពោះគុណភាពទូទៅចំពោះការចាត់ថ្នាក់ហេតុប៉ះពាល់ ។ ជាទូទៅការចាត់ថ្នាក់ហេតុប៉ះពាល់ដែលមានគុណភាពខ្ពស់នឹងលើកឡើងនៅក្នុងចំណុចទាំងនេះ :
- ភាពសំខាន់នៃធនធានដែលទទួលរងនូវហេតុប៉ះពាល់

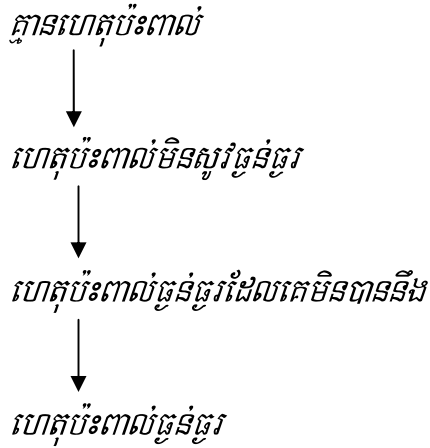
- ទំហំនិងវិសាលភាពនៃហេតុប៉ះពាល់ដែលមានការរំខាន
- រយៈពេលនិងប្រេកង់
- មហន្តរាយ ភវនីយភាពនៃការកើតឡើង
- ភាពត្រូវបានដូចសភាពដើម
- ការជួយអោយមានហេតុប៉ះពាល់បន្ថែម

ការលើកឡើងពីហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានសង្គមសង្គម

យុទ្ធសាស្ត្រដែលបានជ្រើសរើសសំរាប់ការដោះស្រាយនូវហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានជាក់លាក់ មួយគឺផ្អែកលើចំនួនប្រភេទ និងភាពសំខាន់នៃហេតុប៉ះពាល់ ។ ការពិនិត្យទៅលើជំរើសគំរោងដែលអាច ធ្វើទៅបាន គឺប្រហែលជាវិធីសាស្ត្រមួយក្នុងវិធីសាស្ត្រដ៏ទៃដែលមានប្រសិទ្ធភាពបំផុត ដើម្បីលើកឡើង ពីហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលមានស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរថែមទៀត ។ ជំរើសមិនសាងសង់ និងការផ្លាស់ប្តូរជំរើស ទីតាំងគឺមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរពីរយ៉ាងក្នុងការពិចារណានៃជំរើសរបស់គំរោង ។ ជាមួយនិងជំនាស់សាធារណៈ វិធីឡើងនូវទីតាំងនៅក្នុងតំបន់បរិស្ថានអ្នកសំរេចគំរោងអាចជ្រើសរើសយកការបដិសេធនូវគំរោង ដែល បានស្នើសុំ ។ ជាញឹកញយការផ្លាស់ក្នុងទីតាំងគំរោងអាចកាត់បន្ថយបានយ៉ាងច្រើននូវហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ជាក់លាក់មួយ ។ ជំរើសផ្សេងៗគ្នាត្រូវបានពិចារណា នៅពេលធ្វើការសំរេចថាតើត្រូវលើកឡើង របៀបណាចំពោះសក្តានុពលនៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ ជាឧទាហរណ៍ ដូចជាការពិចារណាលើគំរោង រោងចក្រផលិតអគ្គិសនីថ្មីមួយ ។ តើរោងចក្រថ្មីនេះ ពិតជាសំខាន់ រឺក៏សម្បទានប៉ាមពលដែលមានស្រាប់ អាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដែលរឺទេ ? រឺក៏ករណីរោងចក្រម្សៅ ក្រដាសយើង អាចសួរថា តើជំរើសដែលល្អបំផុតត្រូវបានគេដាក់បញ្ចូលគំរោងរោងចក្រដែររឺទេដូចជាការ ប្រើប្រាស់ ឡើងវិញនូវទឹកដែលបានកែច្នៃរួចវិការកាត់បន្ថយសំណល់រាវដែលបង្ហូរទៅក្នុងទឹក ។ ជំរើសនៃកម្មវិធី ដូចជាកំណត់ពេលនៃការសាងសង់គំរោង រឺជំរើសមធ្យោបាយដូចជាការប្រើប្រាស់នូវវត្ថុធាតុដើមផ្សេងៗ រឺក៏ ធនធាន ថាមពលអាចត្រូវយកមកពិចារណាក្នុងការវិភាគនៃជំរើសសំរាប់រោងចក្រ ផលិត ម្សៅក្រដាសនេះ ។

របាយការណ៍ពីលទ្ធផលនៃការពិនិត្យបរិស្ថានដំបូង (IEE)

គោលបំណងនៃរបាយការណ៍ពិនិត្យមើលបរិស្ថានដំបូង (IEE) គឺមានសារសំខាន់សំរាប់ រៀបចំហេតុប៉ះពាល់ជាក់លាក់មួយនៃគំរោងដែលបានស្នើសុំ ។ ជំរើសនៃការរៀបចំនូវហេតុប៉ះពាល់ ត្រូវបានគេបំភ្លឺដូចខាង ក្រោម ៖

មានដំណោះស្រាយនៅក្នុងទំហំនៃហេតុប៉ះពាល់ដំបូង (IEE)

ហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ (មានដំណោះស្រាយនៅក្រៅទំហំការវាយតម្លៃ)

ទំហំ (Scoping)

ទំហំ គឺជាជំហានមួយក្នុងចំណោមជំហានសំខាន់ៗជាច្រើននៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថាន ។ ដំរាបណាខ័ណ្ឌសីមានិងពេលវេលាសមស្រប ត្រូវបានគេបង្កើតឡើងសំរាប់គំរោងដែលស្នើសុំ ហើយហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនោះត្រូវបានគេពិចារណា ពេលនោះការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានទំនងជាមិនបានផ្តល់នូវការវាយតម្លៃគំរោងអោយបានត្រឹមត្រូវឡើយ ។ ក្នុងការកំណត់នូវ ទំហំសមស្របសំរាប់ការវាយតម្លៃគឺវាមានសារសំខាន់ ដើម្បីចាប់យកនូវសក្តានុពលទាំងអស់នៃហេតុ ប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ដែលទាក់ទងនឹងគំរោងដែលបានស្នើសុំដោយពុំមានបន្ទុកលំបាកពេក ទៅលើ ម្ចាស់គំរោងក្នុងការបំពេញការវាយតម្លៃនេះទេ ។ ដើម្បីបង្រួបបង្រួមទំហំនិងទំនងជាមិនបញ្ចូលកត្តា ដែល សំខាន់ រឺក៏ហេតុប៉ះពាល់នោះទេ ក៏ប៉ុន្តែបើពង្រីកនូវវិសាលភាពទំហំ អាចធ្វើអោយការវាយតម្លៃ មានភាពច្រូងច្រាស់ រឺក៏អាចប្រើពេលវេលាយ៉ាងច្រើន ។

ដើម្បីបំភ្លឺភាពសំខាន់នៃខ័ណ្ឌសីមាដែលបាន បង្កើតឡើងសំរាប់ការវាយតម្លៃត្រូវតែ ពិចារណាលើឧទាហរណ៍នៃទំនប់វារីអគ្គិសនីដ៏ធំ និងគំរោងអាងស្តុកទឹក ។ ទំហំតូចនៃហេតុប៉ះពាល់អាច កំណត់បាននូវការវាយតម្លៃបរិស្ថានត្រឹមតែខ័ណ្ឌសីមាភូមិសាស្ត្រ នៃទីតាំងគំរោងតែប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃគំរោងទំនប់ត្រូវបានគេដឹង ថាហួសឆ្ងាយពីទីតាំងនៃគំរោង ។ ពពួកត្រីនៅខ្សែទឹកខាងក្រោមនៃទំនប់ត្រូវបានយំជាប់ជាប្រចាំពីជំរកពងកូនហើយការផ្លាស់ទីជាធម្មតា រនពពួកសត្វព្រៃ ត្រូវមានដែនកំណត់ដែលបង្កអោយមានភាពតានតឹង និងមានការខ័ណ្ឌដែនតំបន់ ជំរកសត្វ ។ ដើម្បីលើកនូវបញ្ហាអោយបានត្រឹមត្រូវការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃទំហំខ័ណ្ឌសីមាររ បស់ទំនប់ត្រូវតែធ្វើឡើងអោយមានភាពទូលាយ ។

ជាទូទៅទំហំនៃការវាយតម្លៃត្រូវមានការពាក់ព័ន្ធ ក្នុងដំណាក់កាលជាបន្តបន្ទាប់ :

- ពិនិត្យមើលរាល់ព័ត៌មានដែលមានស្តីពីគោលបំណង និងតម្រូវការចំពោះគំរោង ដែលបានស្នើសុំ ។
- ពិនិត្យមើល នូវទីតាំងគំរោង និងជំរើសទីតាំងណាមួយ ។
- ធ្វើសម្ភាសន៍តំណាងសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលត្រូវរងការប៉ះពាល់ពីគំរោង ។
- ប្រាស័យទាក់ទងជាមួយភាគីដែលស្ថិតក្នុងគំរោងដែលបានរួមចំណែកនៅក្នុងគំរោង (ឧ.ដូចជានាយកដ្ឋានជលផល) ។
- ពិភាក្សាជាមួយអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រមូលដ្ឋាននិងតំបន់សំរាប់ណែនាំចំពោះបញ្ហា បច្ចេកទេស(ឧ.ដូចជាការសាកសួរមតិរបស់ពួកគេស្តីពីសក្តានុពលគំរោង ដែលរងនូវការប៉ះពាល់ចំពោះធនធានជលផល) ។

គោលបំណងទាំងអស់នៃទំហំនៃការអនុវត្តន៍ គឺបង្ហាញថាតើហេតុប៉ះពាល់ប្រភេទណា ដែលត្រូវបាន លើកយកមកពិចារណាដោយធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ លទ្ធផលនៃ ទំហំនៃការអនុវត្តន៍ គឺ ជាលក្ខណ៍ដែលបានដាក់ចេញយ៉ាងច្បាស់លាស់លើព្រំដែននៃទំហំនិងពេលវេលា សំរាប់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងបញ្ហាដែលត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងរបាយការណ៍វាយ តម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ លក្ខណ៍នេះអាចត្រូវបានគេគិតថាជាតារាងត្រួតពិនិត្យការវាយតម្លៃហេតុ ប៉ះពាល់ដែលចំណុចនីមួយៗ ត្រូវបានពិនិត្យមើលការបំពេញនូវការវាយតម្លៃ ។ ឧទាហរណ៍ ដូចជាលក្ខណ៍សំរាប់ការវាយតម្លៃហេតុ ប៉ះពាល់ពេញលេញដែលបានបង្ហាញនៅតារាង ៤ ។

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ

លក្ខណ៍នៃការវាយតម្លៃត្រូវបានរៀបចំឡើងសំរាប់គំរោងដែលបានស្នើសុំ ហើយការវាយតម្លៃ គំរោងនោះអាចចាប់ផ្តើមទៅបាន ។ ដូចដែលបានកត់សំគាល់នៅក្នុងផ្នែកមុនលក្ខណ៍នេះគឺជាបញ្ជីត្រួត ពិនិត្យបញ្ហាដែលត្រូវបានគេលើកឡើង របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ ។

ផ្តើមចេញពីទស្សនៈវិស័យនេះ លក្ខណ៍វាយតម្លៃបានផ្តល់ជាមាតិកាសំរាប់ការវាយតម្លៃដែល បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់លាស់នៅព្រំដែននៃទំហំនិងពេលវេលា ហើយថែមទាំងប្រាប់អ្នកវាយតម្លៃហេតុ ប៉ះពាល់នូវសក្តានុ ហេតុនៃផលប៉ះពាល់ដែលត្រូវលើកឡើងក្នុងការបំពេញនូវរបាយការណ៍របស់ ពួកគេ ។ សេចក្តីសង្ខេប នៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ពេញលេញមួយ ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដូចគ្នានឹងរបាយការណ៍វាយតម្លៃ ដើម្បីផ្តល់នូវទ្រង់ទ្រាយស្រួលយល់ ។ អ្នកអាចត្រូវបានគេណែនាំខ្លីៗ នៅលើទិដ្ឋភាពនិមួយៗនៃការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់ពេញលេញហើយការពិចារណាចំពោះកត្តាសំខាន់ សំរាប់អ្នកវាយតម្លៃ និងអ្នកសំរេចគំរោង ដែលត្រូវបានលើកមកបញ្ជាក់នូវគោលសំខាន់ៗ ។

របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានត្រូវបានគេហៅឈ្មោះខុសៗគ្នាជាច្រើន ដូចជាការលើកឡើងពីហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIS) របាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA report) រឺក៏អាចហៅម្យ៉ាងទៀតថាការលើកឡើងពីហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EES) ។ អ្វីដែល របាយការណ៍ត្រូវបានកំណត់ឈ្មោះ គឺមាតិកាដែលមានមូលដ្ឋានដូចគ្នា ។ ជាចុងក្រោយ របាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ (EIA) ដែលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពបានផ្តល់នូវព័ត៌មានសំខាន់ៗ ដល់អ្នក សំរេចគំរោងដើម្បីដឹកនាំនូវការពិភាក្សារបស់ពួកគេថាតើគំរោងត្រូវបដិសេធចោល រឺក៏អនុម័ត ហើយ ប្រសិនបើអនុម័តតើវិធានការកាត់បន្ថយបែបណា ត្រូវយកមកអនុវត្តដើម្បីកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ។

សេចក្តីសង្ខេប

សេចក្តីសង្ខេប គឺជាផ្នែកដ៏សំខាន់នៃរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ (EIA) ជាការងាយ ដោយសារតែរបាយការណ៍នេះគឺជាផ្នែកដែលត្រូវបានអានភាគច្រើន ។ ហើយរបាយការណ៍ត្រូវបានគេ ធ្វើសង្ខេបខ្លីៗ ជាបន្ថែមបានលើកឡើងយ៉ាងច្បាស់ៗនូវបញ្ហាហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានជាក់លាក់ដែលបាន បញ្ជាក់ក្នុងការងារវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ ។

ជាគំនិតសេចក្តីសង្ខេបមាន :

- ធ្វើសេចក្តីសង្ខេបហេតុប៉ះពាល់សំរាប់បញ្ហាបរិស្ថានជាក់លាក់នីមួយៗ ។
- ព័ត៌មានជាមូលដ្ឋាន ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងផែនទី ទីតាំង ហើយនឹងជំនួយផ្សេងៗ ទៀតដើម្បីចង្អុលទិសដល់អ្នកអាននូវទីតាំងរបស់គំរោងហើយនឹងលក្ខណៈរបស់អេកូឡូស៊ី ។
- ការធ្វើតារាងវិធានការកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់ធ្វើឡើងដើម្បីកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់ដែល គេប្រមើលឃើញក៏ដូចជាការធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវអេកូឡូស៊ី វិ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង ស្តារដែលត្រូវចាត់ទុកជាការទូទាត់សងសំរាប់ហេតុប៉ះពាល់របស់គំរោងដែលមិនអាចជៀស ផុតបាន ។
- ការផ្តល់អនុសាសន៍ និង សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ។

តារាង៤៖ គំរោងការសំរាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍នៃលក្ខណៈវាយតម្លៃ EIA

ផ្នែកវាយតម្លៃ EIA	សមាសធាតុព័ត៌មាន	តំរូវការជាមូលដ្ឋាន
បរិបទ (Context)	បញ្ហា	សង្ខេបនូវបញ្ហាអភិវឌ្ឍន៍ជាមូលដ្ឋាន របស់បញ្ហាដែលកំពុងត្រូវបានលើកឡើងដោយ សកម្មភាពដែលត្រូវបានស្នើសុំ(ដូចជា ការបំពុលទឹក, ភាពរាំងស្ងួត, ការហូរ ច្រោះ និងការព្រួយបារម្ភពីសុខភាព សាធារណៈ) ។
	ដំណោះស្រាយដែល បានស្នើឡើង	សង្ខេបនូវមធ្យោបាយដែលសកម្មភាពស្នើសុំ ដែលត្រូវបានគេសង្ឃឹមថាអាចដោះស្រាយ បាននូវបញ្ហា ។
	គោលបំណងនៃ EIA	លើកឡើងពីគោលបំណង EIA ហើយវិធី នៃការរកមើលដែលត្រូវបានគេយកមកប្រើ ប្រាស់ក្នុងផែនការគំរោង ការរៀបគំរោង ការអនុវត្តន៍ ហើយនឹងការកាត់បន្ថយតាម/ ដាន ។

ការបង្កើតមូលដ្ឋានគ្រឹះ	មូលដ្ឋានច្បាប់(គោលនយោបាយ)	សង្ខេបច្បាប់ គោលនយោបាយ និងនីតិវិធីជាមូលដ្ឋាននៃការវាយតម្លៃ EIA ។
ជំរើស	ជំរើសចំពោះគំរោង	វាយតម្លៃនូវសក្តានុពល នៃការផ្លាស់ប្តូរនូវទីតាំងគំរោង ទៅកាន់កន្លែងថ្មី ។
	ជំរើសនៅក្នុងគំរោង	វាយតម្លៃសក្តានុពលនៃជំរើសសំរាប់ជាទិដ្ឋភាពគន្លឹះនៃគំរោងដែលបានស្នើ(ដូចជាជំរើសសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ថាមពលធនធានវត្តធាតុដើម បច្ចេកវិជ្ជាគ្រប់គ្រងការបំពុល) ។
	គំរោងដីទំនៀត	វាយតម្លៃសក្តានុពលដើម្បីសំរេចអោយបានគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ដូចគ្នា ដោយអនុវត្តន៍នូវគំរោងដីទំនៀតដែលមានការខុសគ្នាច្រើនពីគំរោងដែលបានស្នើសុំ ។
តម្រូវការព័ត៌មាននិងទិន្នន័យ	ពិពណ៌នាគំរោង	ពិពណ៌នាទីតាំងគំរោង គំរោងការ, ទំហំ និងសមត្ថភាព, ពិពណ៌នាទិន្នផល, ផ្ទៃដីវត្តធាតុដើម និងប៉ាមពល ។ ពិពណ៌នានូវលទ្ធផល ផលិតផល អនុផល និងកាកសំណល់ ។
	ពិពណ៌នាបរិស្ថាន	បង្ហាញអោយឃើញពីការសិក្សាព្រំប្រទល់ហើយនឹងផ្តល់ទិន្នន័យដែលប្រមូលបានដែលមានការទាក់ទិននឹងលក្ខណៈអេកូឡូស៊ីសេដ្ឋកិច្ច ហើយនិងសង្គមកិច្ចក្នុងខ័ណ្ឌសីមាបរិស្ថាននេះ ។
	គុណភាពព័ត៌មាន	វាយតម្លៃគុណភាពនៃព័ត៌មានបញ្ជាក់ទិន្នន័យ និងគំរោងនៃព័ត៌មាន ហើយបំព្រួញការកំរិតទាំងនេះដែលមានឥទ្ធិពលលើការវាយតម្លៃ EIA ចុងក្រោយ ។

វិភាគហេតុប៉ះពាល់	ហេតុប៉ះពាល់វិជ្ជមាន	ព្យាករណ៍ថា តើជីវភាពប្រជាពលរដ្ឋ រឺ លក្ខណៈបរិស្ថាន និងមានភាពប្រសើរដែល បណ្តាលមកពីសកម្មភាពគំរោងដែលស្នើសុំ ដែលរឺទេ ។
	ហេតុប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន	ព្យាករណ៍ការកាត់បន្ថយណាមួយក្នុង លក្ខណៈអេកូឡូស៊ីនៃស្តង់ដារសំនេររបស់ មនុស្សដែលបណ្តាលមកពីសកម្មភាព របស់គំរោងដែលបានស្នើឡើង ។
	ហេតុប៉ះពាល់ទ្វេ	វាយតម្លៃចំណែកមួយដែលបង្កើតឡើង ដោយសារគំរោងចំពោះការធ្លាក់ចុះទ្វេឡើង នៃបរិស្ថានធម្មជាតិដែលស្ថិតនៅជុំវិញ ។
	ផលប៉ះពាល់ឆ្លងដែន	វាយតម្លៃលើសក្តានុពលដែលគំរោងអាចមាន ផលប៉ះពាល់ទៅដល់ប្រទេសជិតខាង ។
ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន	ការកាត់បន្ថយហេតុប៉ះ ពាល់	ផ្តល់គំរោងលំអិតគ្របដណ្តប់លើការកាត់ បន្ថយហេតុប៉ះពាល់ដែលបានព្យាករណ៍ទុក ។
	ការតាមដានហេតុប៉ះ ពាល់	ផ្តល់នូវគំរូលំអិត និងគំរោងវិភាគចំពោះ បំរើបំរួលដែលកើតមានដល់បរិស្ថានដែល ត្រូវបានតាមដានពិនិត្យមើលតាមរយៈរដ្ឋ របស់គំរោង ។

ការពិពណ៌នាអារក្ស

ផ្នែកនៃរបាយការណ៍ EIA គួរតែមានការពិពណ៌នាលំអិតនៃដំណាក់កាលនិមួយៗនៃគំរោង ដោយចាប់ផ្តើមពីការសាងសង់រហូតដល់ការប្រតិបត្តិការសកម្មភាពគំរោង ហើយឈានដល់ការលុបចោល ការគាំទ្រកម្មវិធីនៃសកម្មភាពគំរោងមួយដែលដល់ទីបញ្ចប់នៃយេនពេលប្រតិបត្តិការគំរោង ។ បំបែក គំរោងទៅជា ដំណាក់ក្នុងលក្ខណៈនេះជាការសំខាន់ដោយហេតុថាហេតុប៉ះពាល់ជាច្រើនអាចជាហេតុ ប៉ះពាល់បណ្តោះអាសន្ន រឺ ក៏ហេតុប៉ះពាល់រយៈពេលខ្លីខាងលើផ្លូវថា : ការហូរច្រោះ និងភាពកក

ដែលជាបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរ ក្នុងដំណាក់កាលសាងសង់គំរោងវារីអគ្គសនី តែក៏បាត់ទៅវិញនៅក្នុងដំណាក់កាលប្រតិបត្តិគំរោង ។ ក្នុងស្ថានភាពបែបនេះវិធានការ កាត់បន្ថយដើម្បីការពារការហូរច្រោះហើយ និងភាពកកស្ទះត្រាន់តែទាមទារក្នុងកំឡុងពេលសាងសង់គំរោងតែប៉ុណ្ណោះហើយមិនបន្តទៀតឡើយ ការរំខានត្រូវបានបញ្ចប់ហើយ វិធានការរាងដីបាន ចាប់អនុវត្តឡើង (ឧទាហរណ៍: ដូចជាការដាំឡើងវិញលើដីដែលមានបញ្ហា ចំរុះចំរាស់) ។

ផលប្រយោជន៍មួយទៀតក្នុងការបំបែកគំរោង ជាដំណាក់ៗ គឺថាដើម្បីបង្កលក្ខណៈ ងាយស្រួលក្នុងកិច្ចការបង្ហាញនូវមធ្យោបាយដែលជាជំរើសនៃការអនុវត្តគំរោង ។ ជាលទ្ធផលត្រឡប់មកវិញចំពោះកង្វល់ពីបញ្ហាបរិស្ថានដែលផ្តល់ដោយអ្នកវាយតម្លៃ នៅពេលអនុវត្ត ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានអាចជួយដល់កិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់ម្ចាស់គំរោងដើម្បី លើកឡើងភ្លាមៗ នូវបញ្ហានៅ ពេលដែលការផ្លាស់ប្តូរអាចត្រូវធ្វើឡើងក្នុងដំណាក់កាលធ្វើគំរោង ។ ឧទាហរណ៍: ការសិក្សាស្តីពីរាល់ជលផលអាចត្រូវបានកំណត់ថាពេលវេលាដែលបានស្នើឡើងដើម្បីសាងសង់ទំនប់នៅក្នុងស្ទឹង គឺចំពេលដែលការពងកូននៃប្រភេទត្រីសំខាន់ៗមានការថយចុះ ។ ប្រសិនបើ ព័ត៌មានត្រូវបានដឹងមុន ការចាប់ផ្តើមការសាងសង់ពេលនោះអាចមានលទ្ធភាពកំណត់ពេលសាងសង់សារ ជាថ្មីនៅពេលណា មួយទៀតនៃឆ្នាំនៅកន្លែងដែលហ្នឹងមធ្យមជាតិពុំមានវត្តមាននៅក្នុងស្ទឹងនោះ ។ ក្នុងឧទាហរណ៍នេះ ហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរអាចចៀសវាងផុតបានទាំងស្រុងតាមរយៈការធ្វើផែនការដ៏ត្រឹមត្រូវ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ កង្វល់នៅតែមានដែលមានការទាក់ទិននិងការផ្លាស់ប្តូរដែលមានកំរិតនៃពពួក មធ្យមជាតិដោយនៅពេលមួយដែលគំរោងបានដំណើរការនេះ ជាបញ្ហាដោយឡែកដែលអាចត្រូវបានលើកឡើង តាមរយៈវិធានការកាត់បន្ថយសមស្របមួយ (ឧ.ការដាំឡើងផ្លូវដែលមានប្រសិទ្ធភាពសំរាប់មធ្យមជាតិដែលអាចអោយត្រីពងអាចផ្លាស់ទីឆ្លងកាត់ទំនប់ ដែលបានសង់ឡើង) ។

ចំណុចខ្សោយជាច្រើន នៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានគឺការពិពណ៌នាគំរោងដែលបានផ្តល់អោយពុំមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ ហើយចំពោះ ការព្យាករណ៍នូវហេតុប៉ះពាល់ត្រូវបានគេលើកឡើងពុំបានក្បោះក្បាយ ។ ក្នុងហេតុផលនេះវាជាការ សំខាន់ក្នុងការរៀបរាប់លំអិតនៅទំហំរីក៏ទ្រង់ទ្រាយនៃគំរោងដែលបានស្នើសុំរួមទាំងសកម្មភាពដែល ទាក់ទិនដែលត្រូវដោយគំរោង ។ ទំហំគំរោងគឺជាការសំខាន់ គំរោងប្រើប្រាស់ផ្ទៃអស់តិចតួច ប៉ុន្តែនូវតែបន្តការប៉ះពាល់បរិស្ថានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ។ ឧទាហរណ៍, ដូចជាគំរោងរោងចក្រម្សៅក្រដាសដែលមានស្រាប់ អាចមានគោលបំណងពង្រីកសមត្ថភាពផលិតកម្មម្សៅក្រដាសអោយបាន ៥០% ថែមទៀត ។ ការបង្កើន ផលិតកម្មបែបនេះទាមទារ

សំអាតដីដែលអាចធ្វើទៅបានសំរាប់ការងារសាងសង់តែ និងបណ្តាលអោយមានការកើនឡើងនូវ
 បរិមាណនៃសំណល់រាវ ដែលបានបង្ហូរចូលទៅក្នុងស្ទឹងដែលនៅជិតៗហើយនឹងការកាប់ឈើសំរាប់ផ្តល់ជា
 វត្ថុធាតុដើមសំរាប់ផលិតកម្មម្សៅក្រដាស ។ ក្នុងស្ថានភាពនេះប្រសិនបើអ្នកវាយតម្លៃពិចារណាទៅលើ
 តែទំហំរបស់មន្ត្រីនៃការពង្រីកនូវរោងចក្រនោះ ដោយពុំបានទទួលស្គាល់នូវស្លាកស្នាមបរិស្ថានចុងក្រោយ
 នៃគំរោងនៅពេលនោះ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានជាក់លាក់មួយអាចមិនត្រូវបានគេ មើលឃើញឡើយ ។

គោលបំណង និងតម្រូវការសំរាប់គំរោង

ក្នុងជំពូកនៃរបាយការណ៍ EIA នេះគួរតែពន្យល់នូវគោលបំណងរបស់គំរោងអោយបាន
 ក្បោះក្បាយ ហើយនឹងតម្រូវការសំរាប់គំរោង ។ កំរិតនៃតម្រូវការពុំចាំបាច់ត្រូវបានគេលើកឡើងទេតែត្រូវ
 បានគេរំពឹងទុកនូវផលប្រយោជន៍ ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច លទ្ធភាពបរិស្ថានគួរត្រូវបានគេ បង្ហាញឡើង
 ។ ឧទាហរណ៍ ខណៈដែលការសាងសង់ទំនប់លើស្ទឹង នឹងបង្កើនកម្រិតអំពីសក្តានុពលហេតុប៉ះពាល់
 បរិស្ថានដ៏ធ្ងន់ធ្ងរទាំងនេះអាចទទួលយកបាន បើសិនជាគំរោងត្រូវបានគេគ្រោងលើកឡើងពីក្នុងលំដាប់
 មានយូរមកហើយស្តីអំពីជំនន់ខ្លាំងនៅតំបន់ទឹកខាងក្រោមក្នុងរដ្ឋវិស្សា ។ ដើម្បីបង្ហាញនូវព័ត៌មាន
 ក្បោះក្បាយចំពោះគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃគំរោងក្នុងស្ថានភាពរបៀបនេះ អ្នកសំរេចគំរោងមាន
 ព័ត៌មានដែលសំខាន់ដើម្បីកំណត់នូវតុល្យភាពរបៀបណាដែលទទួលយកបានក្នុងការធ្វើសេចក្តីសំរេច
 របស់ពួកគេ ។ ឧទាហរណ៍មួយ ទៀតគឺគំរោងរោងចក្រម្សៅក្រដាសថ្មីដែលនឹងប្រើប្រាស់នូវប្រតិបត្តិការ
 ឧស្សាហកម្មដ៏ល្អបំផុតដែលអាចរកបានជាការជំនួសការប្រើប្រាស់សារធាតុគួរសំរាប់ធ្វើអោយស ដែលបង្ក
 គ្រោះថ្នាក់ដល់បរិស្ថានក្នុងដំណើរការផលិតម្សៅក្រដាស ។ អ្នកសំរេចគំរោងត្រូវប្រឈមជាមួយគំរោង
 រោងចក្រម្សៅក្រដាសពីរ គំរោងមួយប្រើប្រាស់ការគ្រប់គ្រងដ៏ល្អបំផុតហើយគំរោងមួយទៀតប្រើប្រាស់
 នូវការគ្រប់គ្រងដែលមានលក្ខណៈចាស់ជាងបច្ចេកវិជ្ជាធ្វើអោយសនៃសារធាតុគួរ និងប្រើប្រាស់បច្ចេកវិជ្ជា
 ពីមុនប្រសិនបើគេបានដឹងអំពីភាពខុសគ្នារវាងដំណើរការផលិតម្សៅក្រដាសដែលបានស្នើសុំ ។

ការគិតគូរជាសំខាន់ក្នុងការបង្ហាញនូវតម្រូវការសំរាប់គំរោងគឺថា ត្រូវដឹងពីលក្ខណៈខុសគ្នារវាង
 តម្រូវការសាធារណៈដែលផ្ទុយទៅនឹងតម្រូវការឯកជន ។ តម្រូវការសាធារណៈ អាចត្រូវបានពិនិត្យនូវផល
 ប្រយោជន៍ដែលបានបង្ហាញចំពោះសង្គមក្នុងទម្រង់ សេវាកម្មមួយនៃសំភារៈ វិ ឱកាស ។ អវត្តមាននៃ
 ផលប្រយោជន៍នេះត្រូវបានពិនិត្យមើលជាការលំបាក ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏តម្រូវការឯកជន
 អាចពុំមានផលប្រយោជន៍សំរាប់សង្គមទេ ។ ក្នុងករណីជាច្រើនជាក់លាក់ដែលមានផលប្រយោជន៍

តែមួយគត់ទៅកាន់អ្នកស្នើគំរោងហើយ និងភាពធ្ងន់ធ្ងរដែលមាន និងហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលមិនអាច ជៀសបានអ្នកសំរេចត្រូវគិតអោយបានម្តងទៀតថា តើត្រូវអនុម័តគំរោងនេះរឺទេ ។

ការពិពណ៌នាបរិស្ថាន

កំរិតនៃការពិពណ៌នាលំអិតដែលចាំបាច់នៅក្នុងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ និងផ្អែកទៅលើ វេទយុត្តភាព នៃបរិស្ថានស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់ហើយនិងកំហិតជិតនៃសហគមន៍មូលដ្ឋានទៅនឹងទីតាំងគំរោង ដែលបានស្នើសុំ ។ ចំពោះការធ្វើផែនការគំរោង ការពិចារណាទៅលើទីតាំងប្រហែលជាកត្តា សំខាន់ដែលចេញពី ទស្សនៈបរិស្ថាន ។ ជាគំនិតសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ត្រូវបានរៀបចំផែនការក្នុង តំបន់ដែលជាកន្លែងដែលមានហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរត្រូវបានគេកាត់បន្ថយ (ឧទាហរណ៍ ទប់ស្កាត់ការ កាប់ឈើដែលមានការលូតលាស់ចំណាស់យូរហើយ មិនអនុញ្ញាតអោយទុកដាក់តំបន់ព្រៃដែលជាកន្លែង សំរាប់ទ្រទ្រង់នូវជីវចម្រុះ) ។ ជាធម្មតាវាជាការលំបាកចំពោះការជៀសវាងនូវហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដោយគ្រាន់តែតាមរយៈការធ្វើផែនការបានល្អនោះទេ ។ ក្នុងហេតុផលនេះព័ត៌មានដែលបានផ្តល់ក្នុង របាយការណ៍ EIA ដែលទាក់ទងនិង មហន្តរាយបរិស្ថាន គឺវាមានសារសំខាន់ក្នុងការសំរេចនូវវិធីដែល ល្អបំផុតដើម្បីបន្តដំណើរការនេះ ។

ប្រហែលជាមុខងារដ៏សំខាន់មួយនៃរបាយការណ៍ EIA គឺជា ការកំណត់នូវលក្ខណៈជាមូលដ្ឋាន នៃធម្មជាតិ ។ នៅពេលខ្លះទំហំនៃព្រំដែនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងសំរាប់ធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានវាជាការ សំខាន់ក្នុងការសិក្សានូវសមាសធាតុបរិស្ថានដែលមានតម្លៃ VECs ដែលអាចទទួល រងផ្លូវធ្ងន់ធ្ងរចំពោះគំរោង ដែលបានស្នើសុំ ។ ព័ត៌មានដែលបានទទួលគឺជាផ្នែកមួយនៃ ការសិក្សាជា មូលដ្ឋានហើយគឺជាការសំខាន់ក្នុងការព្យាករណ៍ទុកនូវកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ ដែលប្រកបដោយអត្ថន័យនៃហេតុ ប៉ះពាល់ដែលទាក់ទងទៅ នឹងសក្តានុពលគំរោង ។ ព័ត៌មាននេះ ក៏បានផ្តល់ផងដែរនូវ ឧទាហរណ៍ សំអាងទល់នឹងហេតុប៉ះពាល់ជាក់ស្តែងមួយដែលត្រូវបានគេវាយតម្លៃប្រសិនបើគំរោង ត្រូវបានអនុញ្ញាតិ អោយធ្វើបន្ត ។ ក្នុងការស្វែងយល់ ពុំបានដិតដល់នូវលក្ខណៈមូលដ្ឋានវាអោយមានការលំបាកក្នុងការ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានអោយបានត្រឹមត្រូវ - ជាលទ្ធផលត្រូវបរិព្រាស្តីពីហេតុប៉ះពាល់ជាក់ស្តែង ដែលកើតឡើងដែលជាលទ្ធផលនៃគំរោង គឺមានតម្លៃក្នុងការធ្វើការព្យាករណ៍ហេតុប៉ះពាល់ចំពោះ គំរោងដែលមានទំហំតូចដែលបានស្នើឡើងនៅពេលអនាគត ។ ជាគំនិតភាគច្រើនព័ត៌មាន ជាមូលដ្ឋាន និងអាចរកបានក្នុងទិន្នន័យរបស់ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល ។

ជាតថភាព ភាគច្រើននៃព័ត៌មាននេះ មិនធ្លាប់បានប្រមូលចងក្រងនៅក្នុងដងទន្លេមេគង្គ រឺក៏ ព័ត៌មានមិនបានធ្វើអោយមានភាពទូលំទូលាយផងដែរ ។ ប្រសិនជាព័ត៌មានដែលមានស្រាប់មិនអាចរក បាននោះបន្តក៏ត្រូវបានធ្លាក់ទៅលើ ម្ចាស់គំរោង ដើម្បីផ្តល់មូលនិធិធ្វើការសិក្សាជាចាំបាច់ដើម្បីកំណត់ អោយបានគ្រប់គ្រាន់នូវលក្ខណៈបរិស្ថានធម្មជាតិ ។ ម្ចាស់គំរោងអាចមិនមានការប្រមូលព័ត៌មាននូវរាល់ សមាសធាតុបរិស្ថានដែលអាចមានក៏ដោយតែត្រូវដាក់បញ្ចូលអោយបានច្បាស់លាស់ នូវសមាសធាតុទាំង នោះដែលអាចទទួលហេតុប៉ះពាល់ជាក់លាក់មួយដល់គំរោងដែលបានស្នើឡើង ។ បញ្ជីកត់ត្រាដែលពុំទាន់ គ្រប់គ្រាន់ នៃលក្ខណៈធម្មតាដែលទាក់ទិនបានពិចារណាដូចខាងក្រោម :

- សមាសភាពរូបវន្ត - នៃឋានលេខាសាស្ត្រ, ដី អាកាសធាតុ ផ្ទៃទឹក ទឹកក្រោមដី និងភូមិ សាស្ត្រ ។
- សមាសធាតុអេកូឡូស៊ី - ជលផល, ជីវក្នុងទឹក, សត្វព្រៃ ព្រៃឈើប្រភេទសត្វ កម្រ រឺ សត្វ ដែលទទួលរងគ្រោះថ្នាក់ ហើយនឹងតំបន់ដែលងាយស្រួលធ្វើអោយមានការផ្លាស់ប្តូរ អេកូឡូស៊ី រឺ ក៏តំបន់ការពារ ។
- កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស និងសេដ្ឋកិច្ច - ប្រជាពលរដ្ឋ និងសមាគមន៍(ឧទាហរណ៍ ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត លូបង្ហូរ រចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងទឹកជំនន់) ប្រភពហាមពល ការបញ្ចូល ហាមពលការអភិវឌ្ឍន៍សារធាតុខណិជ និងសមាសធាតុទេសចរណ៍ ។
- តំលៃនៃជីវភាពរស់នៅ - តំលៃសេដ្ឋកិច្ចសង្គម, សុខភាពសាធារណៈ ការសំរាកកំសាន្ត តំលៃឋានលេខា នឹងតំលៃវប្បធម៌ ។

ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលត្រូវបានមើលឃើញ និងវិធានការកាត់បន្ថយ

អត្តសញ្ញាណ និងបរិមាណនៃហេតុប៉ះពាល់ដែលកើតមានឡើងនៃគំរោងដែលបានស្នើឡើង គឺជាផ្នែក ដ៏សំខាន់បំផុតនៃការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់ EIA ។ ប្រសិនបើហេតុប៉ះពាល់ដែលកើតមាន ឡើងពុំត្រូវបានគេធ្វើការវាយតំលៃអោយបានត្រឹមត្រូវទេ ពេលនោះគំរោងនឹងត្រូវបដិសេធចោល ។ ការអនុវត្តនីវិធានការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់ (EIA) បានបន្ថែមបន្តកនៃភស្តុតាងទៅលើម្ចាស់គំរោង គេត្រូវតែ បង្ហាញអោយឃើញថា គំរោង នឹងមិនបង្កអោយមានហេតុប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរទេ ។ ប្រសិនបើ ការវាយតំលៃ EIA ពុំមានភាពច្បាស់លាស់ក្នុងការលើកឡើងពីហេតុប៉ះពាល់ជាក់ស្តែង ប្រសិនបើ ជំរើសនៃវិធានការកាត់បន្ថយដែលមានប្រសិទ្ធភាពពុំបានបង្ហាញនោះទេ ពេលនោះ គឺវាមាន

ផលលំបាក ដល់អ្នកសំរេចគំរោងក្នុងការកំណត់ថាតើគំរោងបានផ្តល់នូវហេតុផលចំពោះការខាតបង់ នូវ ធនធានហើយនឹងផ្តល់ប្រយោជន៍សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ចដែលទទួលបានដែររឺទេ ។

សមាសធាតុដែលមិនអាចប្រែប្រួល និងមិនអាចកេណ្ឌនៃធនធាន

ក្នុងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ដែលកើតមាន វាជាការសំខាន់ក្នុងការពិចារណាទៅលើ សមាសធាតុរបស់គំរោងដែលមិនអាចប្រែប្រួល និងមិនអាចរកបាននៃប្រភពធនធានធម្មជាតិ ។ ម្យ៉ាង វិញទៀតតើវិសាលភាពប៉ុណ្ណាដែលគំរោងនឹងបង្កអោយមានការខូចខាតដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន រឺក៏ការ បាត់បង់នូវសក្តានុពលប្រើប្រាស់នៃប្រភពធនធានជាក់លាក់មួយ? ជាឧទាហរណ៍ គំរោងដែលមានដាន លើតំបន់វាយរសើបអេកូឡូស៊ី ដូចជាតំបន់ដីសើម និងទំនាបទឹកលិចដែលអាចធ្វើអោយអន់ថយ ជាប្រចាំនៅតួនាទី ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលអាចនាំទៅដល់ការកាត់បន្ថយនៅក្នុងមុខងារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ហើយនិងជីវចម្រុះ ពិពេលមួយទៅពេលមួយ ។ ជំរើសចំពោះវិធានការណ៍កាត់បន្ថយនិងការកាត់បន្ថយហេតុ ប៉ះពាល់ និងមិនអាចកើតមានឡើយនៅពេលដែលធនធានធម្មជាតិមិនអាចរកបានចំពោះគំរោង ។

ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលមិនអាចកែប្រែបានពុំអាចធ្វើសផុតបានឡើយចំពោះគំរោង ជាក់លាក់មួយ ។ ប្រហែលជាការពង្រឹង មួយក្នុងចំណោមការពង្រឹងដ៏ខ្លាំងក្លានៃរបាយការណ៍វាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់ EIA គឺជាអត្តសញ្ញាណ ច្បាស់លាស់មួយចំពោះហេតុប៉ះពាល់នេះ ។ ការវិភាគមួយ ដែលមានលក្ខណៈវិទ្យាស្ត្រជឿទុកចិត្ត និងការពារបានចំពោះហេតុប៉ះពាល់ដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន របស់គំរោង អាចជួយបានយ៉ាងច្រើនដល់អ្នក សំរេចគំរោងដោយអាចអោយគេឆ្លើងថ្លែងបាននូវការ ខាតបង់នូវធនធានដែលផ្តល់ប្រយោជន៍សង្គមដែលមានតម្លៃ ។ ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អាក្រក់នៃគំរោងខ្លះ មិនគ្រាន់តែធ្វើអោយប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីបាត់បង់ជារៀងរហូតទេ សូម្បីតែប្រជាពលរដ្ឋក៏ឥតបានដឹងនូវអ្វី ដែលពួកគេបានបង់រហូតដល់វាមានការយឺតពេលទៀតផង ។

ទិដ្ឋភាពមួយទៀតគឺការគិតគូរក្នុងការកំណត់នៃហេតុប៉ះពាល់ដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរ និងត្រូវប្រុង មកស្ថានភាពដើម្បីវិញបានគឺជាជំរើសនៃគំរោងពេលវេលាសំរាប់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ ។ ការ គិតគូរលើគំរោងពេលវេលានៃរយៈពេលជាច្រើនរយឆ្នាំ គឺវាផ្តល់តួចំពោះគំរោង ពេលវេលាដែលមាន រយៈពេលពី ១០ ទៅ ២៥ ឆ្នាំ។ ដើម្បីកំណត់អោយបានពេញលេញចំពោះធម្មជាតិ ហើយនិង វិសាលភាពនៃហេតុប៉ះពាល់ដែលមិនអាចកែប្រែបាននោះ អ្នកវាយតម្លៃគំរោងចាំបាច់ត្រូវសំរេចថាតើ រយៈពេលវែងប៉ុណ្ណាក្នុងពេលអនាគតដែលគេមានបំណងការពារនូវធនធានបរិស្ថានមួយជាក់លាក់ ។ ជា

ឧទាហរណ៍ប្រសិនបើជាក្រុមហ៊ុនកាប់ឈើ មានបំណងកាប់អោយអស់មួយផ្នែកធំនៃព្រៃដើមមែសាក់ យើងនឹងមានមតិជំនាស់ថាក្នុងកំឡុងពេល ១០ ទៅ ២៥ ឆ្នាំការកាត់នេះនឹងបង្កើតអោយមានការផ្លាស់ប្តូរ និងមិនអាចត្រឡប់ទៅស្ថានភាពដើមបានវិញចំពោះធនធានព្រៃនេះ ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដំណើរ វិវឌ្ឍន៍នៃធម្មជាតិក្នុងរយៈពេលជាង ១០០ ឆ្នាំ រឺ លើសពីនេះ អាចប្រែក្លាយប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទៅជិតនឹង លក្ខណៈមុនទទួលរងហេតុប៉ះពាល់ ។

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានសរុបសំខាន់

ការកំណត់នូវភាពសំខាន់នៃហេតុប៉ះពាល់គំរោងដែលបានរំពឹងទុក ជាក់ស្តែងជាធាតុគន្លឹះនៅក្នុង របាយការណ៍វាយតម្លៃ EIA ។ ទោះជាយ៉ាងណា បញ្ហានេះអាចជាផ្នែកមួយដ៏លំបាកក្នុងការសរសេរ នូវគោល ការណ៍ណែនាំអំពីខ្លះទៀតដែលមានស្រាប់ ដើម្បីកំណត់នូវសារៈសំខាន់នៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានសំរាប់ប្រភេទគំរោងផ្សេងៗគ្នា ។ ចំពោះការវិនិច្ឆ័យដែលប្រកបដោយជំនាញ និងបច្ចេកទេស គឺទាមទារនូវការយល់ដឹងអោយបានច្បាស់ ពីធម្មជាតិ និងវិសាលភាព នៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ ដូចដែលបានកត់សំគាល់ខាងដើម ចំណេះដឹងបែបនេះ គឺជាញឹកញយ តែងតែមានការខ្វះខាត នៅក្នុង បណ្តាប្រទេសដែលស្ថិតនៅតាមដងទន្លេមេគង្គ ។ បញ្ហាដែលអ្នកវាយតម្លៃគួរគិតនៅពេលដែល ការវិនិច្ឆ័យប្រកាសសំខាន់នៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានរបស់គំរោងដែលបានស្នើឡើងហើយដែលក្នុងនោះ

រួមមាន :

- ការបាត់បង់នូវពពួកសត្វកម្រ និងពពួកសត្វដែលកំពុងទទួលរងនូវការបំផ្លាញនូវជីវកសិកម្មសំរាប់ ការបង្កាត់ពូជនិងជីវកម្មស៊ីសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិត
- ការកាត់បន្ថយនូវជីវចម្រុះ រឺក៏ការបង្កើននូវពពួកសត្វនាំចូលពីបរទេស
- ការបាត់បង់ជីវកសត្វព្រៃដែលអំណោយផលយ៉ាងខ្លាំងសំរាប់ជាជីវក
- ធ្វើអោយមានការប្រែប្រួលតំបន់ទេសភាពធម្មជាតិ
- ការបំពុល នាំអោយមានហេតុប៉ះពាល់ដល់សុខភាពមនុស្ស និងសត្វ
- កាត់បន្ថយនូវសមត្ថភាពលូតលាស់បន្តនៃធានធានដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតំរូវការចាំបាច់ របស់មនុស្សជំនាន់ក្រោយ ។
- ការបាត់បង់ដីដែលប្រើប្រាស់បច្ចុប្បន្នហើយនឹងធានធានសំរាប់គោលដៅប្រពៃណី ទំនៀមទំលាប់ និងវប្បធម៌ ។

លក្ខណវិនិច្ឆ័យបន្ថែមសំរាប់ការវាយតម្លៃចំពោះបញ្ហាបរិស្ថានរបស់គំរោងបានត្រូវសង្ខេបទុកក្នុង តារាង លេខ ៥ ។ លក្ខណវិនិច្ឆ័យទាំងនេះត្រូវបានធ្វើការវាយតម្លៃចំពោះហេតុប៉ះពាល់នីមួយៗ ។ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី (ADB) ផ្តល់នូវគោលការណ៍ណែនាំបន្ថែមក្នុងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់សំខាន់ ។ បញ្ហាដែលធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី (ADB) បានផ្តល់នូវអនុសាសន៍ដោយបានភ្ជាប់ទៅការវាយតម្លៃគំរោង រួមមាន :

- ១- តើគំរោងមានបង្កើតអោយមានការបាត់បង់ដែលពុំសមហេតុផលនូវធនធានដីមានតម្លៃ ជីវចម្រុះដែលពុំអាចជំនួសបាន រឺ ក៏ធនធានដីទៀតដែររឺទេ?
- ២- តើគំរោងអាចនាំជំរុញអោយមានល្បឿនពុំសមហេតុផលក្នុងការប្រើប្រាស់នូវប្រភពធនធាន កម្រហើយនឹងមានការអនុគ្រោះដល់ប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលខ្លីរយៈពេលវែងដែរ រឺទេ?
- ៣- តើគំរោងអាចបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ពុំសមហេតុផលដល់ពួកសត្វដែលកំពុង រងនៅការបំផ្លាញដែរ រឺ ទេ ?
- ៤- តើគំរោងនិងនាំទៅដល់ការផ្លាស់ទីនៅកាន់តែច្រើនឡើងពិតបំផុតជនបទទៅតំបន់ ទីប្រជុំជន ដល់កំរិតមួយដែលគេពុំចង់បានដែរ រឺ ទេ ?
- ៥- តើគំរោងអាចបង្កអោយមានការកើននៅកំលាតនៃប្រាក់ចំណូលរវាងអ្នកក្រ រឺ អ្នក មានសម្បូរធនធានដែរ រឺ ទេ ?
- ៦- តើគំរោងបានផ្តល់នូវហេតុប៉ះពាល់ជាទូទៅ(ឧទាហរណ៍ ដូចជាការកើនឡើងនូវការបញ្ចេញ សារធាតុកាបូនឌីអុកស៊ីត ការបំផ្លាញស្រទាប់អូសូននិងការផ្លាស់ប្តូរអាកាសធាតុដែរ រឺ ទេ?
- ៧- តើគំរោងនិងនាំអោយមានការប៉ះពាល់ដល់ហិរញ្ញវត្ថុជាតិ(ឧទាហរណ៍ដូចជា គំរោងវារី អគ្គិសនី អាចកាត់បន្ថយបាននូវការពឹងផ្អែកទៅលើការនាំចូលប្រេង) ដែររឺទេ?

ការកំណត់លក្ខណវិនិច្ឆ័យសំខាន់

ប្រើប្រាស់នូវប្រព័ន្ធបែងចែកបានទូលំទូលាយគឺកំណត់នូវលក្ខណវិនិច្ឆ័យសំខាន់ដើម្បីប្រមើលមើលនូវហេតុប៉ ះពាល់ គំរោងដែលបានត្រូវសង្ខេបដូចតទៅ :

គ្មានការប៉ះពាល់:

ការប៉ះពាល់ដែលកើតមាននៃគំរោងអាចត្រូវបានធ្វើការវាយតម្លៃថា (ពុំមានការប៉ះពាល់) ប្រសិនបើសកម្មភាពគំរោងត្រូវបានលុបចោលទាន់ពេលនិងដាក់អោយឃ្លាតចេញពីសមាសធាតុបរិស្ថាន ដែលមានតម្លៃ (VECs) ។

ការប៉ះពាល់ជាក់លាក់:

ហេតុប៉ះពាល់អាចត្រូវបានគេហៅថា (សំខាន់) ប្រសិនបើសកម្មភាពគំរោងមានសក្តានុពល ប៉ះពាល់ដល់ធាតុនៃបរិស្ថានធម្មជាតិ ។ បញ្ហានេះត្រូវបានគេគិតគូរនៅពេលដែលការកំណត់ថាតើ ហេតុប៉ះពាល់នេះ ដែលឆ្លើយតបនឹងចំណាត់ថ្នាក់ដែលមានដូចនេះ :

- ទំហំនៃហេតុប៉ះពាល់ - ថាតើហេតុប៉ះពាល់នេះត្រូវបានកំណត់ត្រឹមតែទីតាំងគំរោង ប៉ុណ្ណោះ រឺ ក៏ហួសដល់បរិស្ថានមូលដ្ឋាន តំបន់ជាតិ រឺក៏ហេតុប៉ះពាល់ឆ្លងខ័ណ្ឌសិមា? ។
- រយៈពេលនៃហេតុប៉ះពាល់ - តើហេតុប៉ះពាល់នោះអាចឈានទៅដល់ហេតុប៉ះពាល់រយៈ ពេលខ្លី មធ្យម រឺ រយៈពេលវែង ? ។
- វិសាលភាពនៃការផ្លាស់ប្តូរ ក្នុងសមាសធាតុអេកូឡូស៊ី ដែលបានមកពីសកម្មភាព គំរោង (ឧទាហរណ៍ដូចជា ទំហំតូច មធ្យម រឺក៏ធំ) ។
- ការសំខាន់ចំពោះប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន - តើហេតុប៉ះពាល់ នឹងត្រូវធ្លាក់ចុះដោយសារតែផល នេសាទក្នុងស្រុក ទឹកស្អាត រឺ ក៏ផលិតផលកសិកម្ម? ។
- ទំរង់បែបផែនជាតិ រឺ អន្តរជាតិ - ដូចជាព្រៃទាក់ទាញភ្ញៀវ និងជំពូកសត្វកម្រ រឺសត្វដែល កំពុងជួបប្រទះនឹងការផុតពូជ ។

តារាង៥ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសំរាប់ការវាយតម្លៃជាសំខាន់នៃហេតុប៉ះពាល់គំរោង

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ	ពិពណ៌នា
លក្ខណៈសំខាន់	តំលៃដែលត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយសមាសធាតុបរិស្ថានជាក់លាក់មួយក្នុងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់ខ្លួន ។
វិសាលភាពនៃ	តំបន់ដែលទទួលបានអន្តរការប៉ះពាល់ដែលត្រូវគេប្រមើលមើលឃើញ
ហេតុប៉ះពាល់	ដែលកើតចេញពីគំរោង ។
រយៈពេលនិង	ចំនួនពេលវេលាបន្តចំពោះសកម្មភាពដែលអន្តរការប៉ះពាល់ និង
ប្រេកង់	ការដែលកើតមានឡើងជាញឹកញាប់ ។
ភាពអាចផ្លាស់ប្តូរបាន	ភាពអាចនៃសមាសធាតុបរិស្ថានដែលអាចទាញបានមកវិញនូវតំលៃបន្ទាប់ពីការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានកើតមកឡើង ។
មហន្តរាយ	ភរិយភាព(ភាពដែលអាចកើតមាន) នៃឧប្បត្តិហេតុដែលពុំបានគ្រោងទុក បណ្តាលពីគំរោងអាចបង្កអោយមានហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានឡើងទៀត ។

ទោះបីជាគោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ មានសារៈប្រយោជន៍ក្នុងការវាយតម្លៃភាពសំខាន់ ក៏ដោយ បណ្តាប្រទេសដែលស្ថិតនៅតាមដងទន្លេមេគង្គ អាចមានបំណងអភិវឌ្ឍន៍វិធីសាស្ត្រ ជាក់លាក់មួយ នៃអាងសំរាប់ការកំណត់នូវហេតុប៉ះពាល់ជាក់លាក់មួយ ។ វិធីសាស្ត្រមួយចំនួន ដែលប្រកបដោយលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រដែលអាចការពារបាន អាចជួយបង្កើតនូវស្តង់ដារ វាយតម្លៃនៃហេតុប៉ះពាល់ ដែលទាក់ទិននិងប្រភេទគំរោងមួយច្បាស់លាស់ ។ ជាឧទាហរណ៍ កត្តាសំខាន់ នៃហេតុប៉ះពាល់ អាចត្រូវផ្អែកយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ទៅលើគុណភាពទឹក ដីក្នុងអាងនេះ រីក៏ស្តង់ដារនៃគុណភាព ខ្យល់អាកាស ។ ភាពខុសគ្នាដែលកើតមានឡើងក្នុងស្តង់ដារមួយ ត្រូវបានកំពុងប្រើប្រាស់នាពេលបច្ចុប្បន្ន ដោយបណ្តាប្រទេស ដែលស្ថិតនៅតាមអាងទន្លេមេគង្គ អាចមានន័យថា ហេតុប៉ះពាល់ដូចគ្នាត្រូវបានពិចារណា ជាសំខាន់នៅក្នុងប្រទេសមួយ ប៉ុន្តែជាកត្តាមិនសំខាន់នៅក្នុងប្រទេសមួយទៀត ។ ការមិនឯកភាពគ្នា ដែលត្រូវបាន

ណែនាំដោយស្តង់ដារផ្សេងៗ គឺប្រហែលជាការលើកឡើងដែលគេពុំចង់បានថា សត្វព្រៃទាំងនោះ ពុំដឹង ពីព្រំដែនប្រទេស និងទន្លេដូចគ្នាដែលត្រូវបានជ្រៀមក្នុងបណ្តាប្រទេសទាំងនោះ ។

ក្នុងការវាយតម្លៃជាសំខាន់ អ្នកវាយតម្លៃគំរោងគួរតែដឹង ពីភាពខុសគ្នានូវកំរិតការប៉ះពាល់ ជាមុន និងក្រោយពេលដែលវិធានការកាត់បន្ថយត្រូវបានគេយកមកអនុវត្តន៍ ។ ការទាក់ទិនស្នើតែ ទាំងអស់ក្នុងការសំរេចថា តើគំរោងគួរបន្តដោយមានហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរមិនអាចកាត់បន្ថយបានដោយ មានប្រសិទ្ធភាពបានទេ តាមពិតការសន្មត ហើយនិងការអះអាង ដែលត្រូវបានផ្តល់ដែលទាមទារនូវ វិធានការកាត់បន្ថយ ដែលចាំបាច់ត្រូវបានគេអនុវត្តយ៉ាងសមស្រប ។ ការបំបាត់ចោលនូវហេតុប៉ះពាល់ ដែលកើតមាន អាចត្រូវបានកាត់បន្ថយបាន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ក្នុងលក្ខណៈមួយដែលផ្តោតលើការ យកចិត្តទុកដាក់លើការប៉ះពាល់ខ្លាំងក្លាដែលនៅមាន ហើយទំនងជា កើតមានឡើងប្រសិនបើគំរោងបន្ត ។

ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានមិនធ្ងន់ធ្ងរ

ប្រសិនបើហេតុប៉ះពាល់មិនអាចត្រូវបានគេហៅ(ហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ) វាអាចត្រូវបានផ្តល់អោយ នូវស្ថានភាព (ហេតុប៉ះពាល់មិនធ្ងន់ធ្ងរ) ។

ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលគេមិនបានដឹង

ហេតុប៉ះពាល់ដែលកើតមាននៃគំរោងអាចត្រូវបានគេហៅថា (ហេតុប៉ះពាល់ដែលគេមិនដឹង) ប្រសិនបើ :

- ធម្មជាតិនិងទីតាំងគំរោងមានភាពពុំច្បាស់លាស់ ។
- ការកើតឡើងនៃសមាសធាតុបរិស្ថានដែលមានតម្លៃក្នុងវិស័យសិក្សាដែលមិនមានភាព ច្បាស់លាស់ ។
- ទំហំពេលវេលានៃហេតុប៉ះពាល់មិនត្រូវបានគេដឹង ។
- ទំហំនៃហេតុប៉ះពាល់ដែលហេតុប៉ះពាល់នេះអាចកើតមានហើយដែលមិនត្រូវបានគេដឹង ។
ទំហំនៃហេតុប៉ះពាល់មិនអាចត្រូវបានគេព្យាករណ៍ទុកជាមុន ។

ហេតុប៉ះពាល់ដែលមានឈ្មោះ(ហេតុប៉ះពាល់ដែលគេមិនដឹង) គួរត្រូវបានបញ្ជាក់ថាជាគំរោង ព័ត៌មាននៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA ។ ហេតុប៉ះពាល់ទាំងនេះត្រូវអោយ ធ្វើការសិក្សាបន្ថែមមុនសេចក្តីសំរេចអាចត្រូវបានធ្វើឡើងចំពោះ ហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ ។

ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលបានកាត់បន្ថយ

ហេតុប៉ះពាល់ដែលកើតមានឡើងពីសកម្មភាពគំរោងលើសមាសធាតុអេកូឡូស៊ីមួយអាចត្រូវបានគិតគូរកាត់បន្ថយប្រសិនបើ:

- មានសក្តានុពលចំពោះហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ/ និង
- វិធានការកាត់បន្ថយដែលបានស្នើឡើងដើម្បីការពារ វិកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ទៅដល់ស្តង់ដារដែលអាចទទួលយកបាន (ឧទាហរណ៍ ដូចជាស្តង់ដារតុល្យភាពទឹកជាតិ រឺ អន្តរជាតិ) ។

ការពិចារណាចំពោះជីវិត

ប្រសិនបើគំរោងដែលបានស្នើសុំត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងបង្កអោយមានការបាត់បង់ធ្ងន់ធ្ងរ រឺ ក៏ធ្វើអោយមានការធ្លាក់ចុះដល់សមាសធាតុបរិស្ថានដែលមានតំលៃនោះរបាយការណ៍ EIA គួរតែពិចារណានូវជីវិត នៃការអនុវត្តគំរោងដែលនឹងទទួលបាននូវផលប្រយោជន៍ដូចគ្នា ប៉ុន្តែទទួលរងនូវហេតុប៉ះពាល់តែបន្តិចបន្តួច (ឧទាហរណ៍ការផ្លាស់ប្តូរទីតាំងគំរោងដើម្បីជៀសវាងតំបន់ដែលមានបញ្ហាអេកូឡូស៊ី) ។ ទីតាំង ដែលជាកន្លែងសមស្របជីវិតទីតាំងការរចនាគំរោងនិងបច្ចេកវិជ្ជាដែលត្រូវបានគេពិចារណា ដូច្នេះការ សំរេចត្រូវបានគេពិចារណាក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃការធ្វើផែនការគំរោង ។ ជីវិតសំរាប់គំរោង អាចរាប់បញ្ចូលទាំង :

- ជីវិតទីតាំង
- រចនាគំរោង រឺ ក៏ជីវិតប្រព្រឹត្តកម្ម
- ទំហំគំរោង
- ជីវិតដំណាក់ការសាងសង់ សំរាប់គំរោងធំ និងដំណាក់ការគំរោង
- ជីវិតពេលវេលាសំរាប់គំរោង ការសាងសង់ ប្រតិបត្តិការ និងការបិទគំរោង ។

របាយការណ៍វាយតំលៃ EIA គួរត្រូវចងក្រងជាឯកសារនូវហេតុផលសំរាប់ទីតាំងគំរោងចុងក្រោយ ហើយ និងជីវិតគំរោងនិងបង្ហាញនូវជីវិតទាំងអស់ដែលបានធ្វើឡើង ។

វិធានការកាត់បន្ថយ

វិធានការកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់ ត្រូវបានគេសំដៅទប់ទល់នូវហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ នៃគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ ។ របាយការណ៍វាយតម្លៃ EIA គួរផ្តល់នូវការពិពណ៌នាលម្អិតលម្អីនៃវិធានការកាត់បន្ថយដែលបានផ្តល់ជា អនុសាសន៍ ។ ជាការត្រឹមត្រូវគំរោងត្រូវបានគេជ្រើសរើសជាមុនដើម្បីជៀសវាងនូវហេតុប៉ះពាល់ពេលនោះ ដើម្បីកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់ហើយនិងនៅចុងក្រោយគឺធ្វើការទូរទាត់សងចំពោះការខូចខាតចំពោះហេតុប៉ះពាល់ទាំងនោះដោយមិនអាចគេចវៀសបានឡើយ ។

វិធានការកាត់បន្ថយនីមួយៗត្រូវបានពិពណ៌នាចំពោះ :

- ចំពោះហេតុប៉ះពាល់ត្រូវបានគេរៀបចំឡើងដើម្បីកាត់បន្ថយ
- ប្រសិទ្ធភាពចំពោះការកាត់បន្ថយការពារហេតុប៉ះពាល់ទាំងឡាយ
- ជំរើសល្អបំផុតចំពោះវិធានការកាត់បន្ថយដែលបានជ្រើសរើសឡើង
- ចំណាយក្នុងការកាត់បន្ថយ
- គំរោងផែនការសំរាប់ការអនុវត្តន៍ ការសាងសង់ និងថែទាំនៃវិធានការកាត់បន្ថយ ។

វិធានការកាត់បន្ថយមួយចំនួន អាចអនុវត្តបានសំរាប់ប្រភេទខុសៗគ្នានៃគំរោង រឺ ក៏សកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ ឧទាហរណ៍ ដូចជាការប្រើប្រាស់ដីផ្សេងៗ អាចប្រើប្រាស់សំរាប់កាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់ចំពោះកសិកម្មអតិផលលើទ្រង់ទ្រាយទឹកដែលនៅជិតគ្នា ។ តំបន់ទ្រទ្រង់សំរាប់ដាំបន្លែបង្កានៅចន្លោះស្រែ និង អូរ និង ស្នាមភ្លោះបណ្តុះពូជអាចចាប់យកនូវកំណកកក មុនពេលដែលកំណកទាំងនោះចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធទឹក ។ ការគិតពិចារណាក្នុងរយៈពេលវែង ការគ្រប់គ្រងទឹកដែលមានលក្ខណៈហ្មត់ចត់ និងការដាំដុះដំណាំ អាចបន្ថយពេលចំពោះការបាត់បង់ដី ដូច្នោះអាចធ្វើអោយការអនុវត្តន៍នៃតំបន់ដាំដុះបន្តបានយូរ ហើយជួយកាត់បន្ថយតម្រូវការសំរាប់ការរុករានដីនិងការដាំដុះបន្ថែមទៀត ។

ការកាត់បន្ថយ នូវហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដែលមិនអាចជៀសវាងបាន អាចទាក់ទងនឹងទំរង់ខ្លះៗនៃការទូរទាត់សង ទាំងបរិស្ថានធម្មជាតិ រឺ សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។ តំបន់ជីវកម្មដែលឆ្ងាយពីការដ្ឋានគំរោង ប៉ុន្តែវាស្ថិតនៅ ក្នុងតំបន់រងទឹកភ្លៀងដូចគ្នា អាចត្រូវបានគេការពារ រឺធ្វើអោយប្រសើរឡើងដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍នៃមុខងារខ្លះ ក្នុងចំណោមមុខងារនៃ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៃមូលដ្ឋាន ។ ក្នុងការផ្លាស់ប្តូរនូវហេតុប៉ះពាល់ ដែលមិនអាច ជៀសបាននៅការដ្ឋានគំរោង ម្ចាស់គំរោង ត្រូវបានគេតម្រូវអោយការពារ

នូវជីវកសិកម្មដែលមានតំលៃនៅទី ដីទៀតក្នុងតំបន់រងទឹកភ្លៀង ។ រដ្ឋាភិបាលអាចមានជំរើសផងដែរ ដោយទាមទារអោយទទួលយក នូវការងារស្រួលអភិរក្សដែល មានសារប្រយោជន៍ចំពោះការទទួលយក សិទ្ធិអភិវឌ្ឍន៍នៃធនធាន ។ តាំង ពីមានការបង្កើតភាពងាយស្រួលដល់ការអភិរក្សនោះ ដីមួយកន្លែង នឹងត្រូវបានគេការពារពីអនាគត នៃកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ណាមួយ ។

ម្ចាស់គំរោងអាចជ្រើសរើសយកការធ្វើអោយប្រសើរឡើង ចំពោះដីមួយកន្លែងនោះ ដែល ពីដើម ត្រូវទទួលរងនូវហេតុប៉ះពាល់ដោយសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ ។ ចំពោះគំនិតនេះគឺថាពុំមានការខាតបង់ ដល់ជីវកសិកម្មដែលមានតំលៃ ដែលនឹងកើតឡើងដោយសារតែម្ចាស់ គំរោងបានដាក់ជំនួសនូវជីវកសិកម្ម ដែលរងការប៉ះពាល់ដោយគំរោងអភិវឌ្ឍន៍របស់ពួកគេ ។ ជាឧទាហរណ៍ដូចជាម្ចាស់គំរោងអាចធ្វើការ ដាំដុះព្រៃឡើងវិញក្នុងតំបន់គេបានកាប់បំផ្លាញឈើអស់ ហើយផ្តល់នូវវិធានការត្រួតពិនិត្យនូវកំទេច កំណក និងការហូរច្រោះដីរហូតដល់ការដ្ឋានគំរោងនោះ ត្រូវបានគេធ្វើអោយមានស្ថេរភាព ឡើងវិញ ។ ពីពេលមួយទៅពេលមួយការដ្ឋានគំរោងនោះទំនងជាអាចទ្រទ្រង់បានប្រភេទពួកសត្វព្រៃខ្លះ ។

ជាចុងក្រោយម្ចាស់គំរោងត្រូវបានគេតម្រូវអោយធ្វើការទូទាត់សងដល់ប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន ដែល ទទួលរងការប៉ះពាល់ដោយសារតែគំរោង ។ ការទូទាត់សងបែបនេះអាចមានលក្ខណៈសងជាសាច់ប្រាក់ ជាដីសំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋដែល និងទទួលរងនូវការបាត់បង់ផ្ទះរបស់គេដោយសារតែគំរោង រឺក៏ ធ្វើអោយ ធ្លាក់ចុះនូវតំលៃសេវាកម្មនៅពេលដែលសេវាកម្មគំរោងបានចាប់ដំណើរការ (ឧទាហរណ៍ ដូចជាការ ផ្គត់ផ្គង់ភ្លើងពីរោងចក្ររ៉ាវីអគ្គិសនី) ។

ការពិនិត្យមើល និងការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA)

នៅក្នុងផ្នែកមុន យើងបានលើកយកទិដ្ឋភាពសំខាន់ៗជាច្រើននៃដំណើរការវាយតំលៃ EIA ដែល អាចទាក់ទងទៅនឹងការពិនិត្យនៅពេលក្រោយ ។ របាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែល សុគ្រាស្នាញ គឺត្រូវបានគេពិនិត្យជាធម្មតាមុនពេលនៃការដាក់គំរោងជូនអ្នកសំរេចគំរោងសំរាប់ពិនិត្យ ពិចារណា ។ របាយការណ៍អាចទាក់ទងផងដែរចំពោះការពិនិត្យដោយភា គឺដែលទទួលប្រយោជន៍ ដូចជា ភាគីផ្តល់មូលនិធិ ។ គោលបំណងសំខាន់នៃការពិនិត្យមើល គឺដើម្បីផ្សេងផ្ទាត់មើលដល់សមាសធាតុ ទាំងអស់ នៃការវាយតំលៃដែលបានចែងក្នុងលក្ខណ៍ដែលបានលើកឡើងនិងព័ត៌មានដែលបានផ្តល់អោយ និងសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ដែលបានបង្ហាញក្នុងរបាយការណ៍វាយតំលៃដែលគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ផ្តល់ដល់ការធ្វើ សេចក្តីសំរេច ។

ការពិចារណាជាចំបងក្នុងការពិនិត្យមើលរបាយការណ៍វាយតម្លៃជាសមត្ថកិច្ចនៃអ្នក ពិនិត្យ គំរោង ។ នៅក្នុងបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ មានការលំបាកជាច្រើនចំពោះការបង្ហាញអ្នកពិនិត្យ គំរោងនូវជំនាញ អោយបានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបំពេញកិច្ចការពិនិត្យស៊ីជម្រៅ ដែលចាំបាច់នៃរបាយការណ៍វាយ តម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ ដោយការខ្វះខាតនូវជំនាញឯកទេសនេះ ការពិនិត្យមើលរបាយការណ៍វាយ តម្លៃហេតុប៉ះពាល់ត្រូវបានគេកំរិតចំពោះការពិនិត្យមើលនូវការងារងាយៗ ដែលមានចែងនៅក្នុងលក្ខណ៍ នៅពេលអ្វី មួយ ដែលពិតជាតំរូវការ គឺការវាយតម្លៃដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធនៃការវាយតម្លៃហេតុ ប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ។

ការចាត់ចែងសំរាប់ការពិនិត្យមើលនៃការវាយតម្លៃពេញលេញមួយ គឺមានលក្ខណ៍ខុសគ្នាក្នុង ចំណោមប្រទេស និងច្បាប់ទំលាប់ ។ ក្នុងករណីជាច្រើនការវាយតម្លៃនៃ របាយការណ៍ EIA គឺទាក់ទងទៅនឹងការពិនិត្យមើលលំអិតដោយភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល ដែលទទួលខុសត្រូវ (ឧទាហរណ៍ ក្រសួងនៃរដ្ឋាភិបាល រឺក៏ស្ថាប័ន ដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះធនធានជាក់លាក់មួយ ដូចជា ផលិតផល ផលផល) ដែលជាស្ថាប័នដែលត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយ លើលក្ខណៈសម្បត្តិ របស់គំរោង ។ សេចក្តីសម្រេច ដែលអាចធ្វើទៅបានគឺភាគច្រើនមានលក្ខណៈដូចគ្នា ចំពោះដំណាក់កាលពិនិត្យជំរើស ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA) :

- គំរោងដែលទំនងជាពុំបង្កនូវហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរក្នុងករណី ដែលគំរោងត្រូវបានអនុម័តក្រោម លក្ខណ៍ដែលអាចបន្តបាន (ឧទាហរណ៍ដូចជាការអនុវត្តន៍នៅវិធានការកាត់បន្ថយ ហើយនិង កម្មវិធីពិនិត្យតាមដានមើល រឺក៏
- គំរោងដែលទំនងជាបង្កហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដែលមិនអាចពន្យល់បាននូវហេតុផលបាន ដែលក្នុងករណីនេះ គំរោងគួរតែត្រូវបានបដិសេធចោល ។

អង្គការផ្តល់មូលនិធិអន្តរជាតិ ដូចជាធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី (ADB) និងធនាគារពិភពលោក ជាអង្គការ ដែលមានតួនាទីក្នុងគំរោងដែលបានស្នើសុំ និងអនុវត្តន៍ផងដែរនូវការពិនិត្យមើលរបស់ ពួកគេនិងវាយតម្លៃរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA) ។ ការសម្រេចរបស់គេ នឹង មិនជាការអនុម័ត បដិសេធចំពោះគំរោងទេ ប៉ុន្តែថាតើត្រូវផ្តល់នូវមូលនិធិ វិយាងណា ដើម្បីអោយស្រប ទៅនឹងលក្ខណៈ វិនិច្ឆ័យក្នុងការផ្តល់មូលនិធិរបស់ពួកគេ ។

ការពិនិត្យតាមដានបរិស្ថាន

ប្រធានបទផ្នែកជាមូលដ្ឋាន និងការពិនិត្យតាមដានការប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវបានគេរៀបរាប់លំអិតក្នុងសកម្មភាព E ។ ចំពោះគោលបំណងនៃការពិនិត្យនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ពេញលេញនោះ យើងត្រូវផ្តោតទៅលើ អ្វីដែលចាំបាច់ដើម្បីចងក្រងនៅក្នុងរបាយការណ៍សំរាប់វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន(EIA) ។

ជាទូទៅ របាយការណ៍វាយតម្លៃ EIA គួរដាក់បញ្ចូល ទាំងគំរោង ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងផែនការពិនិត្យតាមដាន ។ ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានគ្រោងឡើង នូវវិធានការកាត់បន្ថយ និងលក្ខណៈគំរោងដ៏ទៃផ្សេងទៀត ដែលបានផ្តល់អនុសាសន៍អោយ ដើម្បីធានានូវការអនុវត្តន៍ច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិបរិស្ថានដើម្បីកាត់បន្ថយ រឺ លុបបំបាត់ចោលនូវហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ ហើយជំរុញនូវវិធានការធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវបរិស្ថាន ។ ផែនការត្រួតពិនិត្យតាមដានបរិស្ថាន បានផ្តល់អោយនៅក្នុងរបាយការណ៍ EIA ដែលគួរលើកឡើងលំអិតនូវគោលដៅនៃការពិនិត្យតាមដាន និងវិធីសាស្ត្រតម្រូវការជាញឹកញាប់នៃការពិនិត្យតាមដានទីតាំងគំរូ និងបច្ចេកទេសវិភាគនូវទិន្នន័យ ។

កម្មវិធីពិនិត្យតាមដានត្រូវបានគេអនុវត្តជាគំរូដែលជាផ្នែកមួយនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់រឺជាសកម្មភាពតាមដានក្នុងគោលបំណង :

- ការចងក្រងនូវលក្ខណៈដែលផ្នែកជាមូលដ្ឋានក្នុងការគាំទ្រដល់ការវាយតម្លៃបរិស្ថាន ។
- តាមដានគំរោងអោយស្របទៅតាមលក្ខណៈដែលបានយល់ព្រមសំរាប់ការអនុម័តគំរោង ។
- ពិនិត្យមើលភាពត្រឹមត្រូវនៃការរៀបរាប់ហេតុប៉ះពាល់ដែលបានធ្វើឡើងក្នុងការវាយតម្លៃ EIA ។
- វាយតម្លៃនូវប្រសិទ្ធភាពនៃវិធានការកាត់បន្ថយដែលបានពិពណ៌នាឡើង ។

សំរេចយកមកគ្នាទាំងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងផែនការពិនិត្យតាមដានត្រូវធានាថាប្រសិនបើគំរោងស្នើសុំ ត្រូវបានអនុម័តនោះបញ្ហាបរិស្ថាន ត្រូវបានគេបន្តពិនិត្យពិចារណាយ៉ាងហ្មត់ចត់ ។

ការតាមដាន និងវាយតម្លៃត្រូវតែមានសមាសធាតុជាមូលដ្ឋាននៃដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ EIA ក៏ប៉ុន្តែជាការគួរអោយសោកស្តាយដែលញឹកញាប់កើតមាននូវការធ្វេសប្រហែសចំពោះការសំរេច គំរោងដែលត្រូវបានផ្តល់អោយ ។ ការតាមដានចាំបាច់ត្រូវកំណត់ថា តើវិធានការ

ការពារបរិស្ថាន និងកម្មវិធីតាមដានដែលជាលក្ខណ៍នៃ ការអនុម័តគម្រោងត្រូវបានគេអនុវត្ត ដូចការ ទាមទារ ។ ការតាមដានមិនគួរត្រូវបានគេគិតថា គ្រាន់តែជា ដំណាក់កាលនៃគម្រោងនៅក្នុង ដំណើរ ការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់ EIA ចេតនាគឺថា ជាលទ្ធផលនៃ សកម្មភាពតាមដាន ដែលត្រូវបាន ធ្វើសកម្មភាព ។ ការតាមដានពិនិត្យត្រូវបានទាមទារអោយសំរេចប្រសិនបើវិធានការកាត់បន្ថយមាន ប្រសិទ្ធភាពក្នុងការលើកឡើងនូវហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានប្រមើលទុក និងវាយតម្លៃតម្រូវការ សំរាប់ការ កាត់បន្ថយបន្ថែមទៀត ។ លទ្ធផលនៃការតាមដាន អាចផ្តល់នៅក្នុងវិស័យជាសំខាន់ ក្នុងការឆ្លើយតបទៅ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ចំពោះភាពតានតឹងដែលទាក់ទងគម្រោង ហើយដែលមានតម្លៃក្នុង ការអនុវត្តន៍ ចំពោះការវាយតម្លៃនាពេលអនាគតនៃគម្រោងដែលមានទ្រង់ទ្រាយប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ។

គំរូនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានសំរាប់គម្រោងទំនប់ធំៗ នៅក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ

គេបានសាងសង់វារីអគ្គិសនី ដែលមានសក្តានុពលនៃអាងមេគង្គ ដែលមានទំហំធំដោយគណៈកម្មាធិការទន្លេមេគង្គ បានសិក្សាបានស្ថាននូវសក្តានុពលរបស់វារីអគ្គិសនីនេះ ដែលមានកំលាំងជិត ៤០.០០០ Mw ។ ប្រទេសដែលស្ថិតនៅតាមដងទន្លេនៃអាង មានបំណងប្រើប្រាស់នូវសក្តានុពលខ្លះនៃវារីអគ្គិសនីនេះ ។ ទំនប់ជាង ២០០ ដែលត្រូវបានគេដាក់កាលបរិច្ឆេទសំរាប់ទន្លេមេគង្គ និងដៃទន្លេ ។ ទំនប់ហើយនិងគម្រោងវាងផ្លូវទឹកផ្សេងទៀតត្រូវបានគេផ្តួចផ្តើមឡើងក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំថ្មីៗនេះ ដើម្បីស្រូបយកថាមពលគ្រប់គ្រងទឹកជំនន់ លើកស្ទួយប្រព័ន្ធស្រោចស្របសំរាប់កសិកម្ម។ ផលប្រយោជន៍ និងផលចំណេញសេដ្ឋកិច្ច គឺមានសភាពធំធេង ។

ដោយមានការសន្យាចំពោះផលចំណេញសេដ្ឋកិច្ចពីគម្រោងវារីអគ្គិសនីនិងសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ ដ៏ទៃទៀតក្នុងទន្លេមេគង្គអាចលេចឡើងនូវសក្តានុពលហេតុប៉ះពាល់ដល់សង្គមនិងបរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ។ ហេតុប៉ះពាល់ដែលកើតមានអាចរាប់បញ្ចូលទាំងការបាត់បង់ផ្នែកជលផលដូចជាការចូលដល់តំបន់ទឹកខាងលើពពួកត្រី ជាច្រើនលានក្បាលត្រូវបានគេបិទខ្ទប់ហើយផ្លូវដែលពពួកត្រីផ្លាស់ទី ត្រូវបានគេកំទេចចោលព្រៃជ័រកសត្វ ដែលមានតំលៃក្នុងអេកូឡូស៊ីត្រូវជន់លិចនិងបង្កអោយមានការផ្លាស់ ប្តូរចំពោះលំនៅដ្ឋានរបស់មនុស្ស ។

បច្ចុប្បន្ននេះមានទំនប់ធំៗប្រហែល ២០ ស្ថិតនៅតាមដៃនៃទន្លេមេគង្គ ហើយអាចមានជាច្រើនទៀតដែល មិនអាចជៀសផុតនាពេលអនាគត ។ រដ្ឋាភិបាលនៃបណ្តាប្រទេសស្ថិតតាមដងទន្លេមេគង្គត្រូវប្រឈមជា មួយឧបសគ្គនៃការរៀបចំនូវកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍នេះដើម្បីការពារធនធានជលផលនិងកាត់បន្ថយនូវការខ្វះខាតសង្គម និងបរិស្ថាន ។ បណ្តាប្រទេសតាមដងទន្លេមេគង្គទាំងអស់បានទទួលស្គាល់ចំពោះតម្រូវការក្នុងការ ធ្វើការរួមដើម្បីគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍន៍ដោយសច្ចៈចមិននៅក្នុងទន្លេ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីតាមដងទន្លេ ។ ដូចជា ប្រទេសដែលស្ថិតនៅតំបន់ទឹកខាងលើបានសាងសង់ទំនប់ និងអាងស្តុកដើម្បីទាញយកទឹកសំរាប់ គោលដៅប្រើប្រាស់របស់គេរៀងៗខ្លួន ហើយប្រទេសដែលស្ថិតនៅតំបន់ទឹកខាងក្រោមត្រូវជួបប្រទះនូវលទ្ធភាពទឹកដែលមានហើយដែលមានការថយចុះនោះ ។ លើសពីនេះចំពោះការអភិវឌ្ឍន៍ដែលគ្មានផែន ការទ្រង់ទ្រាយធំនៃទន្លេមេគង្គអាចបង្វែរស្តុកទឹកច្រើន ហួសប្រមាណដែលអាចបង្កអោយមាន ភាពរាំងស្ងួត រឺ ការជន់លិចនៅក្នុងអាង ។

ក្នុងឧទាហរណ៍នេះ យើងធ្វើការពិនិត្យមើលថាតើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ប្រភេទណាដែលអាចអនុវត្តបាន ដើម្បីដឹកនាំកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍គំរោងអគ្គិសនីនៅតាមបណ្តា ប្រទេសដែល ស្ថិតនៅក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ ។ គំរោងវារីអគ្គិសនី Nam Theun II ក្នុងតំបន់កណ្តាលនៃ សាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវត្រូវបានគេសរសេរបំភ្លឺ ពីរបៀបវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ EIA អាចជួយផ្តល់នូវព័ត៌មានដល់ដំណើរការធ្វើសេចក្តីសម្រេចគំរោង និងធ្វើការកាត់បន្ថយនូវហេតុ ប៉ះពាល់ បរិស្ថាន ។ សមាសធាតុចាំបាច់នៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ត្រូវបានគេកត់សំគាល់ ហើយ ចំណុច ខ្សោយនៃការវាយតម្លៃ ក៏ត្រូវបានគេកំណត់បន្ថែមរួចហើយចំពោះគំរោងនេះ ដែលត្រូវបាន គេលើកយកចំណុចសំខាន់ៗផ្តល់ជាចក្ខុវិស័យចំពោះឧបសគ្គ ដែលប្រឈមដោយអ្នកចូលរួមវាយតម្លៃក្នុង ការវាយតម្លៃ ចំពោះគំរោងដែលមានទ្រង់ទ្រាយធំដែលអាចបង្កហេតុប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ នៅក្នុង សាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ និងដល់បណ្តាប្រទេសដែលស្ថិតក្នុងតំបន់ទឹកខាងក្រោម នៃដងទន្លេ ។

ការពិពណ៌នាគំរោង

គំរោងវារីអគ្គិសនី Nam Theun II ត្រូវបានគេកំណត់ទីតាំងនៅលើតំបន់ខ្ពង់រាប Na Kai ក្នុងខេត្ត Khammouane នៃប្រទេសឡាវភាគកណ្តាល ។ គំរោងនេះនឹងប្រើប្រាស់ទឹកដែលទាញយក មកពីតំបន់អាងរងទឹកភ្លៀង Nam Theun នៃតំបន់ភ្នំ Annamite ។ កំរិតអតិបរិមាណនៃល្បឿនទឹក ២១០ ម៉ែត្រក្នុងមួយវិនាទីនឹងត្រូវបានគេបង្វែរចេញពីទន្លេសំរាប់ការផលិតប៉ាមពល ហើយពេលនោះ បង្ហូរ តាមផ្លូវទឹក ជាបន្តបន្ទាប់ទៅក្នុងទន្លេសេបាងហៃ (XeBangFai) ក្នុងអាងទន្លេដោយឡែកដែល ហូរចូលទៅក្នុងទន្លេមេគង្គដែលមានប្រវែង ៤០ Km នៃតំបន់ទឹកខាងក្រោមនៃតំបន់ Thakhek ។ ទំហំដែលមានកំពស់ ៥០m និងរក្សាទឹកទុកលើផ្ទៃដីប្រហែល ៤៥០ Km² ។

ថាមពលអគ្គិសនីដែល ផលិតបានដោយសារ គំរោងវារីអគ្គិសនី Nam Theun II និងត្រូវបានគេលក់ទៅអោយប្រទេសថៃ ។ គំរោងនេះមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះសេដ្ឋកិច្ច ក្នុងការ រកប្រាក់ចំណូល ។ ការប៉ាន់ប្រមាណដោយ មានលក្ខណៈហ្មត់ចត់នៃ លំហូរសាច់ប្រាក់សុទ្ធចូលទៅ ក្នុងរដ្ឋាភិបាលប្រទេសឡាវ មានចំនួនប្រហែល ៣៣ លាន ដុល្លាក្នុងមួយឆ្នាំៗ ដែលកើតចេញពីការ ផ្តួចផ្តើមគំរោងនេះតាមរយៈលក្ខណ៍នៃកិច្ចព្រមព្រៀង សម្បទាន ។

ក្រុមអ្នកអភិវឌ្ឍន៍ ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងគំរោងគីរដ្ឋាភិបាលឡាវ ហើយមូលនិធិផ្តល់ដោយ ធនាគារពិភពលោក ។ ក្រុមហ៊ុន អភិវឌ្ឍន៍ថែទាំទំនួនបី ក្រុមហ៊ុនសំណង់វិស្វកម្មអូស្ត្រាលី ហើយនឹង ក្រុមហ៊ុនថាមពលរបស់បារាំង ។ វិនិយោគិនទាំងនេះត្រូវបានគេដឹងថារួមជា ក្រុមហ៊ុនចំរុះថាមពល អគ្គិសនី Nam Theun ។ រដ្ឋាភិបាល ឡាវនឹងកាន់កាប់ភាគហ៊ុនចំនួន២៥ភាគរយនៃគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ដំបូង ហើយគំរោងនិងក្លាយទៅជាសម្បត្តិ រដ្ឋាភិបាលក្រោយពីរយះពេល ២៥ ឆ្នាំ ។ គំរោងអគ្គិសនី Nam Theun II ដែលបានស្នើឡើងត្រូវបានគេ កំណត់ទីតាំងមានចម្ងាយ ៥០ Km នៅក្នុងតំបន់ទឹក ខាងលើពីគំរោងវារីអគ្គិសនី Nam Theun-Hinboun ដែលមានស្រាប់ដែលចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការ នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ។ មេរៀនបានសិក្សាក្នុងការ បញ្ចប់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃគំរោង THHP សំរាប់គំរោងមួយដែលប្រសើរ ត្រូវបានគេ លើកមកជាការសំខាន់សំរាប់ការបង្ហាញដែលអាចកើត មានឡើងសំរាប់គំរោងវារីអគ្គិសនី NamTheun II ចំណុចសំខាន់ៗ ។ ទិដ្ឋភាពនៃកង្វល់ពីទស្សនៈនៃ អេកូឡូស៊ី និងទស្សនៈនៃសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ដែលទាក់ទង នឹងការអភិវឌ្ឍន៍គំរោង Nam TheunII រួមមាន :

- ការកាប់ឈើនិងរានដីនៅក្នុងតំបន់អាងស្តុកទឹក
- ការរុករាន និងដឹកដីក្នុងបរិវេណទំនប់ រីក៏នៅក្នុងតំបន់សាងសង់រោងចក្រអគ្គិសនី
- ការសាងសង់ទំនប់ និងការទ្រទ្រង់រចនាសម្ព័ន្ធតម្កល់ទឹករបស់ទំនប់
- ការសាងសង់រោងចក្រអគ្គិសនី

គោលដៅ និងគំរូការសំរាប់គំរោង

ម្ចាស់គំរោងទំនប់វារីអគ្គិសនីដែលមានទំហំធំក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ជានិច្ចកាលយោងដល់ ការបង្កើន ប្រាក់ចំណូលដល់បណ្តាប្រទេសអ្នកទទួលដែលជាមូលហេតុសំខាន់តែមួយគត់ចំពោះការកសាង គំរោងនេះឡើង ។ ទោះម្សិជាវាសំខាន់ក្នុងការទទួលប្រាក់ចំណូលក៏ដោយ ក៏បញ្ហាទូទាត់ចាំបាច់ត្រូវបាន គេពិនិត្យ ពិចារណាចំពោះការផ្តល់នូវហេតុផលគំរោងរួមទាំងការបង្ហាញពីហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានធម្មជាតិ និងសហ- គមន៍មូលដ្ឋាន ។

ពីទស្សនៈវិស័យទូលាយរដ្ឋាភិបាលនៃបណ្តាប្រទេសដែលស្ថិតនៅតាមដង ទន្លេមានបំណងប្រាថ្នា ពិនិត្យអោយបានដិតដល់ចំពោះទីតាំងដែលផ្តល់ប្រយោជន៍ពីគំរោងវារីអគ្គិសនីដ៏ធំនេះអាច ដំណើរការ បាន ។ ថាតើប្រទេសជាតិអាចទទួលផលប្រយោជន៍ច្រើនប៉ុណ្ណា រឺ ត្រូវផ្តល់អោយទៅអ្នកវិនិយោគ ដ៏ទៃទៀត?

ចំពោះផលប្រយោជន៍នៅទីបំផុតត្រូវបានគេមើលឃើញដោយបណ្តាប្រទេស អ្នកទិញ ថាម
ពលអគ្គិសនី-ពួកគេអាចទទួលបាននូវអគ្គិសនីប្រើប្រាស់ដោយមានតំលៃថោក នៅពេលដែលពុំបាន
នាំមកនូវចំណាយសង្គម រឺចំណាយបរិស្ថាននៃគំរោង ។

ការពិពណ៌នាបរិស្ថាន

ព័ត៌មានលំអិតស្តីពីបរិស្ថានធម្មជាតិ នៃការដ្ឋានទំនប់បានស្នើឡើងគួរតែត្រូវបានផ្តល់អោយក្នុង
របាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA) ។ ជាឧទាហរណ៍ អ្នកពិនិត្យគំរោងចង់ពិនិត្យមើល
នូវបញ្ជីលំអិតនៃពពួកសត្វដែលរស់នៅនិងប្រភេទពពួករុក្ខជាតិ ក៏ដូចជាបញ្ជីនៃប្រភេទសត្វដែលត្រូវបាន
គំរាមកំហែងរឺក៏ប្រឈមទៅនឹងគ្រោះថ្នាក់ដែលត្រូវទទួលបាននូវការ បាត់បង់ជីវិតតាមរយៈទឹកជំនន់ រឺ
ដោយសារលំហូរទឹកនៅតំបន់ទឹកខាងក្រោមដែលថយចុះ ។ សត្វព្រៃនិងគំរូនៃការផ្លាស់ទីរបស់ពពួកត្រីចាំ
បាច់ត្រូវពិពណ៌នាក្នុងរបាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់ (EIA) ។ លើសពីនេះ ការកើតមាននូវតំបន់
អេកូឡូស៊ីដែលរងហេតុប៉ះពាល់អាចបង្កអោយការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរពីហេតុប៉ះពាល់ផ្ទាល់ និងហេតុប៉ះពាល់
ដោយប្រយោលដែលត្រូវតែមានឯកសារជាសំអាង ។

លក្ខណៈរូបនៃការដ្ឋានគំរោងគួរត្រូវមានឯកសារសំអាង ។ ទិន្នន័យស្តីពីរបបជលធាតុកំពស់
ទឹកភ្លៀង ប្រភេទដី និងការបែងចែក ទឹកដែលមានគីមី និងគុណភាពទឹក គឺទាមទារអោយមាន ។
ទិន្នន័យអាចត្រូវបានគេប្រមូលអំពីការសិក្សាដោយឡែកគ្រោង ឡើងពិសេសសំរាប់គំរោងដែលបានស្នើ
ឡើង រឺក៏ អំពីប្រភពព័ត៌មានដែលមានស្រាប់ ។ ប្រសិនបើគ្មាន
ទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ចំពោះការដ្ឋានគំរោង ទិន្នន័យដែលទទួលបានអំពីតំបន់រងទឹកភ្លៀងដែលស្រដៀង
អាចផ្តល់នូវចក្ខុវិស័យខ្លះៗទៅក្នុងការដ្ឋានគំរោង ។

ជាក់និត ការពិពណ៌នានូវលក្ខណៈរូប និងជីវវិទ្យានៃ តំបន់ខ្ពង់រាប Nakai គួរត្រូវយកមកអនុវត្ត
ជាមួយ និងការរកឃើញដែលបានបង្ហាញក្នុងរបាយការណ៍ វាយតំលៃ (EIA) ។ តំបន់ខ្ពង់រាបមានព្រៃឈើ
ស្តើង មានវាលម្តប់ ហើយនិងវាលស្មៅ ដែលផ្តល់នូវជីវភាពសត្វព្រៃដ៏សំខាន់សំរាប់ពពួកសត្វព្រៃក្នុងស្រុក ។
ពពួកសត្វដែលត្រូវទទួលបាននូវហេតុប៉ះពាល់នៃ គំរោងរួមមាន :

ពពួកទាស្លាបស និងពពួកខ្លាស្តង ឆ្មារសម្បុរមាស ខ្លាឃ្មុំ ដំរី ខ្លា ខ្លាឃ្មុំខ្មៅ ពពួកត្រីចាប់ត្រី
ពពួកភេជាច្រើនប្រភេទ និងពពួក (Bluthe's Kingfisher) ។ ទោះជាសមាមាត្រផ្ទៃនៃតំបន់គំរោងត្រូវ
បានកាប់ព្រៃឈើមុនការសេចក្តីសំរេចថាត្រូវអនុញ្ញាតលើគំរោង Nam Theun II រឺយ៉ាងណា

សកម្មភាពមុនមិនត្រូវបានគេពិនិត្យពិចារណា ដែលជាហេតុផលបង្កិតបង្កំដោយហេតុអ្វីបានជាគំរោង គួរត្រូវបានអនុញ្ញាតិអោយបន្ត ។ ការជំទាស់ចំពោះការសាងសង់ទំនប់ និងអាងស្តុកទឹក និងមិនបង្កអោយ មានការខូចខាតដល់បរិស្ថានបូសហេតុពេក ណាមួយទេនោះ នឹងពុំត្រូវបានគេពិនិត្យពិចារណាដោយ យោងទៅតាមការអនុវត្តន៍ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ (EIA) បច្ចុប្បន្ន ។

ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលត្រូវបានគេមើលឃើញ

ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលទាក់ទងនឹងគំរោងវារីអគ្គិសនីដែលមានទ្រង់ទ្រាយធំត្រូវបានគេ បោះបង់ចោល នឹងផ្លាស់ប្តូរ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ហេតុប៉ះពាល់ដែលកើតមានជាក់ស្តែងត្រូវបានគេ ពិចារណានៅទីនេះ ក៏វាមានសារសំខាន់ក្នុងការចងចាំថាចំពោះរាល់ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានសំខាន់ៗ ដែលទាក់ទង និងគំរោងនឹងអាចមានហេតុប៉ះពាល់ជាប្រយោលជាច្រើន ។ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដោយ ផ្ទាល់ត្រូវបានសង្ខេបក្នុង តារាង១ ។

ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដោយសារទំនប់ និងអាងស្តុកទឹក

អាងស្តុកទឹកនៅតំបន់ទឹកខាងលើ និងបង្កទឹកជំនន់លើផ្ទៃដីប្រហែលជា ៤៥០ គម^២ នៃតំបន់ តាមដងទន្លេ តំបន់ទំនាបលិចទឹក និងជំរកសត្វតំបន់ខ្ពស់ ។ អាងស្តុកទឹកនៃគំរោង Nam Theun II និងជន់លិច វិសាលភាពនៃដងទន្លេ ដែលជាប្រភេទជំរកសត្វផ្សេងៗដែលរួមមានតំបន់ព្រៃជំរកសត្វត្រួតពិច យ៉ាងសន្ធឹកសន្ធាប់ ។ តំបន់ជំរកទាំងនេះដែលទ្រទ្រង់នូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីផ្សេងៗ ដែលត្រូវបានគេឃើញ មានក្នុងប្រទេស ឡាវ នឹងត្រូវដាក់ជំនួសដោយអាងស្តុកទឹកដែលផ្តល់នូវជំរកចំពោះប្រភេទសត្វនានា ដែលចេះតែមានភាព រុញតូចទៅៗ ។

សណ្ឋានវិទ្យាតំបន់ទឹកខាងក្រោមនៃតំបន់ពោះទន្លេក្រោមខ្សែទឹក និងតំបន់ដងទន្លេក៏ត្រូវ ទទួល រងហេតុប៉ះពាល់ផងដែរដោយមានការផ្លាស់ប្តូរនូវកំរិតទឹកនិងកំរិតកករ ។ បណ្តាទន្លេទាំងអស់បាន ផ្ទុកនូវកំណកដែលហូរចូលទៅកាត់តំបន់រងទឹកភ្លៀងរបស់គេ ។ នៅពេលដែលទន្លេស្ថិតនៅខាងក្រោយ ទំនប់ក្នុងអាងស្តុកទឹករយះពេលវែងនោះកករភាគច្រើននឹងត្រូវធ្លាក់ជាប់ក្នុងអាងស្តុក ។ ភាគល្អិតនៃកករ និងផ្តុំនាបាតរបស់អាងស្តុក ដូច្នោះទឹកដែលបានបញ្ចេញពីទំនប់ នឹងមានភាពថ្លាឡើងៗ ។

តារាង១៖ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ទំនប់/អាងស្តុកទឹក

ហេតុប៉ះពាល់ដោយសារទំនប់ និងអាងស្តុកទឹក	ហេតុប៉ះពាល់ដោយសារប្រតិបត្តិការទំនប់
<p>-ធ្វើអោយមានការផ្លាស់ប្តូរសណ្ឋានវិទ្យាតំបន់ទឹកខាងក្រោមតំបន់សណ្ឋានពោះទន្លេដោយសារកំណកកករ (កើនឡើងនូវការហូរច្រោះតំបន់ទឹកខាងក្រោមនៃទំនប់) ។</p>	<p>-មានការប្រែប្រួលធារាសាស្ត្រនៅតំបន់ទឹកខាងក្រោម ។</p>
<p>-មានកំណកកករនៅតំបន់ទឹកខាងក្រោមយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលដែលមានការសាងសង់ទំនប់នឹងរោងចក្រអគ្គិសនី ។</p>	<p>-មានការប្រែប្រួលលំហូរទាំងស្រុង</p>
<p>-មានការផ្លាស់ប្តូរគុណភាពទឹកនៅតំបន់ទឹកខាងក្រោមដែលមានឥទ្ធិពលលើសីតុណ្ហភាពទឹកទន្លេកំណកសារធាតុចិញ្ចឹម និងភាពល្អក់ ។</p>	<p>-មានការផ្លាស់ប្តូរនូវរដូវកាលហូរ</p>
<p>-ខ្ពស់នរណាយក្នុងទឹក និងកំហាប់លោហៈធ្ងន់និងសារធាតុខណិដ ។</p>	<p>-មានការប្រែប្រួលឡើងចុះរយះពេលខ្លី (ជួនកាល រាល់ៗថ្ងៃ រីរាល់ៗម៉ោង) ។</p>
<p>-ការថយចុះនូវជីវចម្រុះដោយសារការទប់ស្កាត់នូវចលនាសត្វនិងរុក្ខជាតិមានជីវិតនិងដោយសារការផ្លាស់ប្តូរខាងលើ ។</p>	<p>-មានការប្រែប្រួលលំហូរដីខ្ពស់ និងទាប ។</p>
	<p>-មានការប្រែប្រួលភាពល្អក់នូវតំបន់ទឹកខាងក្រោមដែលបណ្តាលមកពីកំហូរផ្សេងៗ ។</p>
	<p>-មានការប្រែប្រួលភាពល្អក់នូវតំបន់ទឹកខាងក្រោមដែលបណ្តាលមកពីកំហូរផ្សេងៗ ។</p>
	<p>-មានការថយចុះនូវជីវចម្រុះនានាតាមតំបន់ទំនប់ដងទន្លេជាពិសេសដោយសារតែការបំផ្លាញនៃទឹកជំនន់ ។</p>

ទឹកថ្លាដែលនៅក្រោមទំនប់ត្រូវបាននិយាយថាមានការខ្វះខាតទឹក (Hungry water) ក្នុងនេះ វានឹងចាប់យកឡើងវិញនូវកំណកករដោយការហូរច្រោះតំបន់ពោធិ៍សាត់ខ្សែទឹកក្រោម និងតាមទន្លេ ។ ជាយថាហេតុ វត្ថុដែលងាយស្រួលហូរច្រោះក្រោមទំនប់ នឹងត្រូវបាននាំយកចេញ ហើយបន្ទុកទុក នៅជ្រលងអូរ ដែលមានថ្ម ហើយនិងជំរកសត្វដែលមានលក្ខណៈអន់សំរាប់ជីវិតពពួកសត្វទឹក ។ ជារៀងរាល់ពេលទន្លេនៅ តំបន់ទឹកខាងក្រោមទំនប់ទឹកក្លាយទៅជាតូចទៅៗ ហើយកាន់តែជ្រៅបាន កាត់បន្ថយនូវគុណភាពជំរក សត្វនៅក្នុងទន្លេនិងតំបន់ដែលនៅជុំវិញដងទន្លេ ។

គុណភាពទឹកនៅក្នុងតំបន់ទឹកខាងក្រោមនិងត្រូវរងនូវ ការប៉ះពាល់ដោយការសាងសង់ទំនប់ និងអាងស្តុកទឹក ។ សីតុណ្ហភាព ភាពល្អក់ ខ្ពស់ដែលរលាយហើយ និងកំហាប់នៃលោហធាតុធ្ងន់ និងមាន ការផ្លាស់ប្តូរទាំងអស់ដែលបណ្តាលមកពីការតម្កល់ទឹកទុក ។ នៅពេលដែលទឹកត្រូវបានតំកល់ក្នុង អាងស្តុក សីតុណ្ហភាពទឹក នឹងកើនឡើងសារធាតុចិញ្ចឹម ត្រូវបាត់បង់ (ដូចជាគេតាំងទីខាងក្រៅ សរសរទឹក) ព្រៃឈើត្រូវបានលិចទឹក ហើយធ្វើការបំបែកធាតុ(បង្កើននូវ កំរិតតម្រូវការអុកស៊ីសែន គីមីជីវ) ហើយផ្ទាំងនៃរុក្ខជាតិទឹកបង្កើត បានជាផ្ទៃទឹកដែលកខ្វក់នៃអាងស្តុក ។ ឥទ្ធិពលនីមួយៗ ក្នុងបណ្តាលឥទ្ធិពលទាំងឡាយ នាំអោយប៉ះពាល់ដល់អេកូឡូស៊ីតាមដងទន្លេ ។ ជាពិសេស ឥទ្ធិពល ធ្ងន់ធ្ងរជាច្រើនៗ កើតឡើងក្នុងរយៈពេលខ្លីដោយសារការតម្កល់ទឹកទុក ។ ដោយសារដើមរុក្ខជាតិ ដែល លិចទឹកនិងការបំបែកធាតុដ៏ខ្យល់អុកស៊ីសែនត្រូវបានបំផ្លាញយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ។ ទឹកដែលធ្វើអុកស៊ីសែនកម្ម អាចធ្វើអោយជីវិតសត្វក្នុងទឹកត្រូវស្លាប់ហិនហោចនៅក្នុងអាងស្តុក និងតំបន់ទឹកខាងក្រោមក្នុងទន្លេ ។

ការធ្លាក់ចុះនៃជីវចំរុះដោយសារតែការសាងសង់ទំនប់ធំៗ និងអាងស្តុកទឹកគឺស្ទើរតែពុំអាចជៀស បាន ។ តំរោងដែលមានទ្រង់ទ្រាយធំទាំងនេះហាក់ដូចជាបំបែកជាផ្នែកប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទន្លេហើយខ័ណ្ឌ ផ្តាច់ពពួក សត្វទឹកដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ទឹកខាងលើ និងតំបន់ទឹកខាងក្រោមទំនប់ព្រមទាំងកាត់ផ្តាច់ផ្លូវ ដល់ពពួកសត្វផ្លាស់ទី ។ ការសំខាន់ជាពិសេសគឺការយ៉ាងផ្តាច់ដំណើរត្រីពងនៅទន្លេខាងលើ ហើយពេល នោះកូនត្រីសាម៉ុងត្រឡប់ចុះមកទន្លេខាងក្រោម ។ ក្នុងករណីណាមួយ ក៏ ដោយទំនប់អាចក្លាយជា ឧបសគ្គដ៏ធំដែល ជានិច្ចជាកាលបង្កនូវហេតុប៉ះពាល់ដ៏ធំពពួកត្រីគ្រប់ប្រភេទ ។ លើសពីនេះទំនប់ស្ទើរតែ ទាំងអស់កាត់បន្ថយនូវទឹកជំនន់ធម្មតា និងការខ័ណ្ឌផ្តាច់ទន្លេពីតំបន់ទំនាបលិចទឹក ។ ពពួកសត្វទឹក និង សត្វគោកជាច្រើនមិនអាច ប្រែប្រួលទៅតាមការផ្លាស់ប្តូរកំរិតទឹក ហើយនិងរបបលំហូររបបនេះបាន ឡើយ ។ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទាំងមូល និងទទួលរងការធ្លាក់ចុះពពួកជីវចំរុះដោយសារ ចំនួនដ៏តិចទៅៗនៃ ពពួកសត្វក្នុងទឹកចំនួនដ៏ច្រើនដែលមាននៅ សេសសល់ព្រមទាំងការលូតលាស់ស្ថិតនៅស្ថានភាពរំខាន ។

សារធាតុសំណ និង វារីអគ្គសនី

ហេតុប៉ះពាល់មួយក្នុងចំណោមហេតុប៉ះពាល់ទាំងឡាយនៃអាងត្រកូដែលមានកំរិតបារតមេទីល កើន ឡើងបណ្តាលមកពីការរលួយរុក្ខជាតិលិចទឹកក្នុងលក្ខណៈគ្មានអុកស៊ីសែន ។ ការផ្គុំនៃសារធាតុបារត ធម្មជាតិដែលពុំមានគ្រោះថ្នាក់ក្នុងបរិស្ថានមុនការជន់លិចនឹងធ្វើសកម្មភាពតាមរយៈប្រព្រឹត្តកម្មនៃមេទី ឡូនកម្ម នៅពេលដែលទឹកឆ្អែននោះត្រូវទឹកលិច ។ ការបណ្តាលមកពីការគ្មានអុកស៊ីសែន (anoxic) ហើយ និងលក្ខណៈអាស៊ីតតិច ។ សារធាតុពុលធ្វើសកម្មភាពផ្តន្ទូបារតមេទីលដែល បញ្ចេញចូលទៅក្នុង មជ្ឈដ្ឋាន ទឹក ។ សារធាតុបារតមេទីឡូនជាធាតុគីមីដែលរលាយក្នុងទឹកតិច (hating water) ភ្ជាប់គ្នា យ៉ាងមាំមួនភាគល្អិតនៃរ៉ែខណិដ និងសារធាតុសរីរាង្គ ដូចជាកករនិងជាលិកាខ្លាញ់ នៃជីវក្នុងទឹក ។

សារធាតុបារត មេទីឡូនត្រូវបានស្រូបយកនិងមិនងាយបំបាត់ចោលដោយពពួកសត្វដែល មានឆ្អឹងកង ។ ពួកវាបានពង្រីក កំហាប់ដែលធំនិងសារធាតុពុលតាមរយៈសំណាញ់អាហារដែលកំហាប់ នេះនៅក្នុងសរីរាង្គចំណីត្រីជា ឧទាហរណ៍នៅក្នុងពពួកត្រីមានអត្រាខ្ពស់ជាងចំណីត្រី ដែលតូចជាង និង ពពួកសត្វដែលមានឆ្អឹងកងការ ប្រើប្រាស់ត្រីទាំងនេះនៅក្នុងសហគមន៍មូលដ្ឋានអាចប្រឈមទៅ និង គ្រោះថ្នាក់សុខភាពដោយសារកំហាប់ បារតមេទីលមានកំរិតខ្ពស់ដែលបណ្តាលអោយមានការពុលដល់ មនុស្ស ។

វាអាចមានការកើនឡើងនូវ កំហាប់បារតមេទីលក្នុងអាងស្តុកដោយទឹកពុំមានលក្ខណៈអចិន្ត្រៃយ៍ ឡើយ ។ កំរិតកំហាប់ជាទូទៅ ឡើងលើសពី ៣ ទៅ ៥ ឆ្នាំបន្ទាប់ពីមានការជន់លិចហើយអាចត្រឡប់ ទៅកំរិតដែលបានស្តុកបន្ទាប់ពី ១០ ទៅ ២០ ឆ្នាំ។ តែទោះជាយ៉ាងណាគ្រោះថ្នាក់ចំពោះជីវិតសត្វទឹក ហើយនិង សុខភាពមនុស្សអាចហួសពីពេលវេលា ដែលបានគ្រោង ។ ឥទ្ធិពលដែលបណ្តាលអោយស្លាប់ បានចំពោះពពួកមច្ឆា នឹងនាំអោយមានការធ្លាក់ចុះ អម្បូរណ៍ត្រីដល់កំរិតមួយដែលត្រូវការពេលវេលាយូរ ដើម្បីធ្វើអោយមានសភាពដូចស្ថានភាពដើមវិញ ។ លើសពីនេះទៀតឥទ្ធិពលនៃកំហាប់បារតដែលចេះតែ កើនឡើងក្នុងខ្លួនមនុស្សបានបង្ហាញអោយគេដឹងថា បានសង្ខេបនូវគំរោងពេលវេលា ។

ភាពខ្វះខាតនៃបារតដែលកើតឡើងចំពោះជីវិតសត្វ និងមនុស្ស គឺជាហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ដែលត្រូវតែលើកឡើងនៅពេលធ្វើការសំរេចថាតើត្រូវអនុម័តចំពោះគំរោង អាងស្តុក/សំណង់ទំនប់ រឺ យ៉ាងណា ។

ហេតុប៉ះពាល់នៃការផ្លាស់ប្តូរ ទាំងនេះត្រូវបានពង្រីកបន្ថែមដោយសារការផ្លាស់ប្តូរក្នុងគំរូលំហូរ នៃទន្លេ ដែលនៅតំបន់ទឹកខាងក្រោម ។ ការផ្លាស់ប្តូរជលសាស្ត្រ ទោះបីនៅក្នុងបន្ទុំនៃលំហូររដូវកាល នៃលំហូរ ទោះបីមានការប្រែប្រួលរយៈពេលខ្លី ដោយសារការបញ្ចេញទឹករបស់ទំនប់បង្កើតបានព្រំដែន នៃហេតុប៉ះពាល់ទៅលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទៅតាមទន្លេ ។ នោះគឺដោយសារតែការដែលមានជីវិតនៅក្នុង ទន្លេភ្ជាប់គ្នា យ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅគំរូលំហូរដែលមានស្រាប់ ។ ចំពោះការរំខានណាមួយចំពោះលំហូរគឺ នាំអោយមានហេតុប៉ះពាល់ ដ៏ច្រើន ។

ហេតុប៉ះពាល់សង្គមដែលគេបានមើលឃើញ

ការតាំងទីលំនៅជាថ្មី

ប្រហែល៤០០គ្រួសារនៃក្រុមកុលសម្ព័ន្ធផ្សេងៗ រស់នៅក្នុងតំបន់ខ្ពង់រាបណាក៏ដោយភាគច្រើន នៃអ្នកទាំង នោះកំពុងរស់នៅក្នុងភូមិទាំងឡាយដែលនឹងត្រូវវេរិចេញដោយបណ្តាលមកពីគំរោង ។ គំរោង នេះត្រូវបាន គេរំពឹងថាមនុស្សប្រហែល ៤៥០០នាក់ ត្រូវវេរិចេញប្រសិនបើទំនប់ និងអាងស្តុកទឹក ត្រូវបានគេសាងសង់ឡើង ។ ពួកគេទាំងនោះស្ថិតក្នុងចំណោមប្រជាពលរដ្ឋដែលក្រីក្របំផុត នៅក្នុង ប្រទេសឡាវដោយបានទទួលប្រាក់ចំណូលជាមធ្យមប្រហែល ១០០ ដុល្លា ។ ដោយប្រៀបធៀប ទៅនឹងចំណូលជាតិម្នាក់ដែល ទទួលបាន ២៨០ ដុល្លា ។ សហគមន៍ទាំងនេះមានប្រពៃណី បង្កបង្កើតផលស្រូវ បរាញ់សត្វជាម្ហូប ចិញ្ចឹមគោក្របី នេសាទត្រី ហើយនឹងប្រមូលកូនឈើ សំរាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងផ្ទះសំបែង ។ វិស័យ កសិកម្ម បច្ចុប្បន្ននេះ មានឥទ្ធិពល ច្រើនៗនៅក្នុង តំបន់ខ្ពង់រាបនេះ ។

នៅពេលដែលកិច្ចប្រជុំសាធារណៈជាច្រើនត្រូវបានគេរៀបចំធ្វើឡើង មានការទាក់ទិនទៅនឹង ហេតុប៉ះពាល់សង្គមចំពោះគំរោងនេះត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថាអ្នកចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះភាគច្រើនគឺជា មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល ហើយនិង កម្មករហើយមិនមែនជាតំណាងសហគមន៍ឡើយ ។ លើសពីនេះ ព័ត៌មានដែល បង្កើតបានហើយនោះពុំអាចចូលទៅដល់សហគមន៍ ដែលទទួលរងនូវហេតុប៉ះពាល់ផ្ទាល់បានឡើយ ។ ព័ត៌មានបច្ចេកទេសជានិច្ចកាលត្រូវបានចងក្រងជាភាសាអង់គ្លេសហើយប្រជាជននៅមូលដ្ឋាននៅមានការ លំបាកផងដែរក្នុងការស្វែងយល់ ។ ភាពខ្លះការទុកចិត្តដែលទាក់ទងនឹងការចូលរួមពីសាធារណៈជនគឺវាផ្ទុយ ទៅនឹងការអនុវត្តន៍ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានបច្ចុប្បន្នដែលទំលាក់បន្ទុកទៅលើម្ចាស់គំរោងដើ

ម្បិស្វែងរកនូវមធ្យោបាយដែលល្អបំផុតនៃការផ្តល់ព័ត៌មាន ដែលមានសារៈប្រយោជន៍ទៅកាន់សហគមន៍ មូលដ្ឋាន ។

ហេតុប៉ះពាល់ដែលទាក់ទងនឹងគំរោងឆ្លងឆ្នាំបំផុតចំពោះអ្នកភូមិ ដែលតាំងទីលំនៅក្នុងតំបន់ខ្ពស់ នឹងត្រូវបាត់បង់ផលនេសាទនិងការបាត់បង់នូវការដាំបន្លែអោយបានគ្រប់គ្រាន់ ។ ទាំងភាពសម្បូរណ៍ និង ប្រភេទផ្សេងៗ នៃពពួកមច្ឆាជាតិនៅក្នុងអាងស្តុកទឹកត្រូវបានគេរំពឹងគិតថាមានលក្ខណៈតិចទៅៗ បើ ប្រៀបធៀបនឹងទន្លេដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពធម្មជាតិរបស់វា ។ ពពួកត្រីធំៗជាធម្មតានឹងក្លាយជាមានភាព ខ្សត់ខ្សោយចំណែកឯការនេសាទក្នុងតំបន់ទឹកជ្រៅនៃអាងស្តុកទឹកជារឿយៗ ពុំសូវទទួលបានផលដូចជា ការនេសាទនៅក្នុងទន្លេឡើយ ។ សួនបន្លែជាច្រើនដែលគ្រាន់តែអាចចិញ្ចឹមជីវិតបាន ដែលមានមុនការ សាងសង់អាងស្តុកទឹកនោះនឹងត្រូវទឹកជន់លិចផងដែរ ។ អ្នកភូមិដែលបានដាំបន្លែបង្កានៅតាមមាត់ នៃអាងស្តុកទឹកជារឿយៗពុំទទួលបាននូវទិន្នផលដំណាំដូចគ្នាឡើយដោយសារដី ដែលនៅលើតំបន់ខ្ពស់គឺ ពុំមានជីជាតិ ដូចដីល្បាប់ដែលត្រូវបានគេដាំតាមបណ្តោយមាត់ទន្លេនៅក្នុងរដូវក្តៅឡើយ ។

សហគមន៍នៅតំបន់ទឹកខាងក្រោម៖

ការសាងសង់ទំនប់ទឹកនិងការកសាងផ្លូវវាងទន្លេជាបន្តបន្ទាប់ និងរងនូវហេតុប៉ះពាល់ដ៏ខ្លាំងទៅ លើរបបហូរហើយការនេសាទទាំងតំបន់ទឹកខាងលើនិងតំបន់ទឹកខាងក្រោមនៃទំនប់ និងនៅក្នុងតំបន់រង ទឹកភ្លៀង សេបាងហ្វៃ (XeBangfai) ។ គំរោងមានសក្តានុពលប៉ះពាល់ជីវភាពរស់នៅនិងប្រភព ម្ហូបអាហារសំរាប់ ប្រជាពលរដ្ឋជាង៤០.០០០នាក់ ថែមទៀតដែលអ្នកទាំងនេះតាំងទីលំនៅក្នុងតំបន់ទឹក ខាងក្រោមនៃអាងស្តុក ។

ការនេសាទជាប្រភពជាអទិភាពនៃប្រាក់ចំណូលសំរាប់លំនៅស្ថានជាច្រើនក្នុងតំបន់ ។ តែ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចំពោះការថយចុះយ៉ាងខ្លាំង ចំពោះកំរិតទឹកក្នុងតំបន់ទឹកខាងក្រោមដោយ ប្រតិបត្តិការ រោងចក្រអគ្គិសនីជាពិសេសក្នុងរដូវក្តៅ និងទៅដល់ការធ្លាក់ចុះដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនូវពពួកត្រីមួយ ចំនួនលើសពីនេះទៀត ពពួកត្រីប្រភេទធំ នឹងមានតំលៃមួយចំនួនមិនយូរមិនឆាប់ នឹងពុំអាចផ្លាស់ទី ទៅកាន់ស្ទឹងខាងលើបានដោយស្ថានភាពសំរាប់ផ្លាស់ទីមានកំរិត រឺក៏ មានលំហូរពុំបានគ្រប់គ្រាន់ ។ អ្នកភូមិ បានកត់សំគាល់ថា កំរិតទឹកទាបបានបន្ទុយទុកយ៉ាងច្រើននូវត្រីដែលស្តុកសំរាប់ពងព្យាស់ ជាពិសេសធ្វើ អោយប៉ះពាល់ដល់ការនេសាទ ។ ពួកគេអាចខ្លាចក្រែងបញ្ហានេះ អាចធ្វើអោយខូច និរន្តរភាពផ្គត់ផ្គង់ត្រី ។ ជាបន្ថែមទៀត កំពស់ទឹកទាប ជានិច្ចកាលបង្កការលំបាកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ដល់ការធ្វើ ចរាចរ ទូកកាណូត

នាំអោយការធ្វើដំណើរមានលក្ខណៈលំបាក ហើយបង្កការលំបាកដល់ការដឹកនាំ នូវផលិតផលទៅកាន់ ទីផ្សារដោយប្រើប្រាស់ពេលវេលាអស់ច្រើន ។

ឧបករណ៍នេសាទងាយស្រួលក្នុងការបាត់បង់ ដែលវាបណ្តាលមកពីការផ្លាស់ប្តូរកំពស់ទឹកឆាប់ រហ័សពេកដែលបណ្តាលមកពីប្រតិបត្តិការរបស់ទំនប់ ។ ការនេសាទនៅតំបន់ទឹកក្រោមទំនប់ អាចក្លាយ ជាប្រភពសុវត្ថិភាពតិចនៃប្រាក់ចំណូល និងម្ហូបអាហារ ដោយវាពុំអាចមានលទ្ធភាពទៅរួចសំរាប់អ្នកភូមិ ដើម្បីអោយដឹងនៅពេលដែលកំរិត កំពស់ទឹកមានការប្រែប្រួលភ្លាមនោះ ។

ការដាំណាំបន្លែតាមដងទន្លេត្រូវបានគេសង្កេតឃើញថា មានការថយចុះនៅតំបន់ខាងក្រោមនៃ ទំនប់ធំ ។ ដីដែលមានជីជាតិជានិច្ចកាលមានការថយចុះដូចជាតំបន់ ដែលជន់លិចពីមុននឹងមិនអាច ទទួលបានសារធាតុចិញ្ចឹមនៅតំបន់ទឹកខាងលើបានឡើយ ។

ការទូរទាត់សង្ខេប :

ចំពោះហេតុប៉ះពាល់ទាំងនេះ ទាំងភូមិដែលតាំងទីលំនៅតាមបណ្តោយមាត់អាងស្តុកទឹកហើយ និងលំនៅដ្ឋាន នៅតំបន់ទឹកខាងក្រោមចាំបាច់ត្រូវបានគេពិចារណានៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុ ប៉ះពាល់របស់គំរោងហើយការទាក់ទងនឹងការវិភាគលើផលចំណាយនិងចំណេញ ។ ការខាតបង់នូវការ ចិញ្ចឹមជីវិតដីធ្លី ហើយនឹងភាពទ្រទ្រង់បានគឺជាការចំណាយពិតមួយ ដែលគួរតែដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងការគិត ក្នុងចំណាយនៃគំរោងទាំងអស់ ។ អ្នកភូមិគួរតែទទួលបាននូវការទូរទាត់សង្ខេបអោយបានគ្រប់គ្រាន់ ចំពោះ ហេតុប៉ះពាល់ដែលមានលក្ខណៈផ្ទាល់វិប្រយោលដែលទាក់ទិនទៅនឹងគំរោង ។

ដោយសារតែទំហំនៃ ហេតុប៉ះពាល់ដែលកើតមានឡើងចំពោះសហគមន៍មូលដ្ឋានបញ្ហា ទូរទាត់ សង្ខេបត្រូវបានដោះស្រាយជាមុន មុនការអនុវត្តន៍គំរោង ។ ការវាយតម្លៃគំរោងជាចុងក្រោយត្រូវ បានបញ្ចប់អោយហើយផងដែរដើម្បីធានាថា ការទូរទាត់សងមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ។ វិធាន ការទូរទាត់សងដែលអាចធ្វើទៅបានរួមមាន៖

- សំណងហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការបាត់បង់ដីធ្លីដោយសារជន់លិចនិងការបាត់បង់ប្រាក់ចំណូលពីការ នេសាទ និងការបង្កបង្កើតផលដំណាំ ។

- ម្ចាស់គំរោងចាំបាច់ត្រូវផ្តល់ដល់អ្នកភូមិនិរន្តរ៍អណ្តូងទឹកដោយសារតែមានការកើនឡើងនូវភាពល្អក់ដែលបណ្តាលមកពីគំរោងដែលធ្វើអោយផ្ទៃទឹកនោះពុំអាចទទួលបានបាន ។
- ត្រូវផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីដល់អ្នកស្រុកសំរាប់ការតាំងទីលំនៅថ្មីហើយចំពោះសហគមន៍នៅតំបន់ទឹកខាងក្រោម ដែលទទួលបានរងនូវហេតុប៉ះពាល់ ។
- អ្នកភូមិអាចត្រូវបានគេផ្តល់ជូននូវការងារនៅឯរោងចក្រអគ្គិសនី ។
- អ្នកភូមិត្រូវបានគេទូរទាត់សងចំពោះការបាត់បង់ប្រាក់ចំណូលពីការដាំស្ពានបន្លែដែលគេដាំជាទំលាប់តាមដងទន្លេ ។
- ម្ចាស់គំរោងត្រូវសង់ស្ថានកាត់តំបន់ដែលរងការជន់លិចដែលអាចអោយអ្នកភូមិរក្សាបាននូវការចូលទៅកាន់តំបន់កសិកម្ម នេសាទនិងតំបន់បរិបូណ៌បាន ។
- គ្រឿងដំបូល និងសំភារៈផ្ទះសំបែងត្រូវផ្តល់អោយអ្នកភូមិ ជាការទូរទាត់សងដោយផ្អែកចំពោះការបាត់បង់របស់ពួកគេ ។
- តំបន់តាំងទីលំនៅថ្មី គួរត្រូវបានគេជ្រើសរើសអោយបានម្តងចត់ដើម្បីធានាថាតំបន់ថ្មីអាចប្រៀបធៀបបានជាមួយតំបន់លំនៅស្ថានដែលមានពីមុនមក(ឧទាហរណ៍ គុណភាពដីល្អសំរាប់ការធ្វើកសិកម្ម) ។

ការពិចារណាទូទៅវិស

មានជំរើសបីដែលមានសំរាប់គំរោង Nam Theun II ។

ការគ្រាន់ជំរើសគំរោង

អ្នកគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងរដ្ឋាភិបាលឡាវចាំបាច់ត្រូវពិចារណាថាតើប្រទេសរបស់ពួកគេមានភាពប្រសើរជាង វី ក៏អាក្រក់ បើសិនជាគំរោងមិនដែលត្រូវបានអនុវត្តន៍។ សួរថា តើស្ថានភាពសង្គម និងបរិស្ថានអាចទទួលយកបានដែរ វីទេ ? តើចំណាយចំពោះបរិស្ថាន និងសង្គមរបស់គំរោងមានភាពសំខាន់ជាងដោយមាន ភាពល្អចំពោះសធារណៈដោយលេចចេញពីការលក់ប៉ាមពលវិវិអគ្គិសនី? ។

លក្ខណៈនៃទិវង្គារអគ្គិសនីនាពេលអនាគត គឺជាកត្តាគន្លឹះក្នុងការសំរេចថាតើត្រូវអនុម័តគំរោង វិយាងណា ។ ការធ្លាក់ចុះនៃតម្លៃការប៉ាមពល ដោយសារតែការធ្លាក់ចុះនៃសេដ្ឋកិច្ចចំពោះប្រទេសដែល ជាអគ្គិសនីអាចប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ ដល់ឯកត្តាតម្លៃនៃប៉ាមពលដែលលក់ចេញ ។ ក្នុងករណីដែលធ្ងន់ធ្ងរ បំផុតតម្លៃការប៉ាមពល នឹងត្រូវបាត់បង់ អាស្រ័យដោយមានរយៈពេលវែង ហើយនឹងការចំណាយ នៃគំរោងទំនប់វិអគ្គិសនី នឹងធំនេះហើយ សុវត្ថិភាព ទិវង្គាររយៈពេលវែង សំរាប់ការលក់ប៉ាមពលនេះ ត្រូវបានគេមើលឃើញថា ជាតម្លៃការជាក់លាក់មួយនៅក្នុងការសំរេចសាងសង់នូវគំរោងចក្រអគ្គិសនីនេះ ឡើង ។ កាលបើទំនប់ត្រូវបានគេកំពុងរក្សា ទឹកទុកហើយ រោងចក្រកំពុងផលិតអគ្គិសនីនោះ ទិវង្គារ រយៈពេលវែងដែលអាចសំរេចបានសំរាប់ការលក់ប៉ាមពលគឺ មានសារៈសំខាន់ ដើម្បីប្រមូលមកវិញនូវ ចំណាយ ចំពោះគំរោង នឹងចំពោះកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ដែលគេប្រមើលទុកថា អាចកើតឡើងទៅបាន ។

រោងចក្រអគ្គិសនីដែលមានស្រាប់ចំនាយ ៥០ គីឡូម៉ែត្រទៅតំបន់ទឹកខាងក្រោម

អ្នកធ្វើការសំរេច នឹងត្រូវពិនិត្យមើលយ៉ាងម៉ត់ចត់ថាតើគំរោង Nam Theun-Hinboun ដែលមាន ស្រាប់អាចផ្គត់ផ្គង់បរិមាណប៉ាមពលដូចគ្នា រឺ ក៏ប្រហាក់ប្រហែលចំពោះបរិមាណអគ្គិសនី ដែលបានលក់ទៅអោយប្រទេសផ្សេងៗទៀត ។ ការដ្ឋានគំរោងដ៏ទៃទៀតប្រហែលត្រូវបាន គេពិចារណា ដូចជាការដ្ឋាន ទន្លេ Nam Theun ដែលកំពុងបានសិក្សាហើយចំពោះហេតុប៉ះ ពាល់ដែលទាក់ទង ទៅនឹងទំនប់ និងអាងស្តុកទឹក ។ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលកើតមានអាចត្រូវបានធ្វើសំយោគដោយ តំបន់រងទឹកភ្លៀង ដោយពុំមានការធ្វើអោយមានការយ៉ាប់យឺនដល់ជីវកសិកម្ម និងគុណភាពទឹកនៅក្នុង អាងរងទឹកទេ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ទំនប់ទីពីរ នៅក្នុងតំបន់រងទឹកភ្លៀងដូចគ្នាអាចដាក់បន្ថែម នូវហេតុប៉ះពាល់ ដូចជា ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីពុំអាចនាំមកនូវស្ថានភាពដើមបានវិញឡើយ និងការប្រែប្រួល ដែលពុំអាចកែបាននៅ ក្នុងពពួកជីវចម្រុះដែលទាក់ទងទៅនឹងគុណភាពទឹកដែលថយចុះហើយដែលអាច ធ្វើអោយខូចតំបន់រងទឹកភ្លៀងជាអចិន្ត្រៃយ៍ ។

ជំរើសក្នុងដំណាក់កាលសាងសង់ប្រតិបត្តិការហើយនឹងការថែរក្សា

ជំរើសទាំងឡាយជាញឹកញាប់កើតមានក្នុងកំឡុងពេលនៃការសាងសង់ ហើយនឹងដំណាក់កាលប្រតិបត្តិការនៃគំរោងទំនប់និងអាងស្តុកទឹកដីធំ ។ ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងកម្មវិធីសាងសង់ និងវិធីសាស្ត្រអាចត្រូវបានគេពិចារណា ដើម្បីកាត់បន្ថយនូវភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃសកម្មភាពសំណង់ជាក់លាក់មួយ ។ ក្នុងកំឡុងពេលប្រតិបត្តិការទំនប់ ជំរើសទាំងអស់ត្រូវបានគេយកមកពិចារណាដែលទាក់ទិនទៅនឹងពេលវេលា ហើយនិង បរិមាណនៃការបញ្ចេញទឹក និងគុណភាពទឹកដែលបានដកយកចេញសំរាប់ការបញ្ចូលទឹក និងគោលបំណងនៃការបែងចែក ។

វិធានការកាត់បន្ថយ

ការលុបចោលនូវហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃទំនប់ និងអាងស្តុកទឹកទំនប់ដែលមានទំហំធំដូចជាគំរោង Nam Theun II គឺមិនអាចទៅរួចទេ ។ ផ្នែកនៃការអនុវត្តន៍នូវការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់គឺថាត្រូវកំណត់អោយបានត្រឹមត្រូវនូវអ្វីជាធនធានបរិស្ថាននិងមុខងារដែលជាលទ្ធផលនៃគំរោង ។ កាលបើគេបាន ដឹងហើយអ្នកសំរេចគំរោងត្រូវរើសយកវាតើត្រូវទទួលយក នូវហេតុប៉ះពាល់ទាំងនោះដើម្បីទទួលបាន នូវផលប្រយោជន៍សង្គមដែលបានរំពឹងទុក យ៉ាងណា ។ តែគួរអោយសោកស្តាយ គំរោងដែលមានទ្រង់ទ្រាយធំ ក្នុងបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ជាញឹកញាប់ដំណើរការ ដោយពុំមានការស្វែងយល់អោយបាន គ្រប់គ្រាន់ចំពោះលទ្ធផលនៃការខូចខាតបរិស្ថាននិងចំណាយសង្គម ។ ប្រសិនបើហេតុប៉ះពាល់ត្រូវបានគេស្វែងយល់អោយបានល្អិតល្អន់ ហើយមានការទទួលស្គាល់ហើយការសំរេច ត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីដំណើរការគំរោង ពេលនោះការយកចិត្តទុកដាក់ អាចផ្លាស់ប្តូរការកំណត់ថា តើវិធីបែបណាដែលល្អបំផុតដើម្បីកាត់បន្ថយនូវហេតុប៉ះពាល់ដែលគេបានប្រមើលឃើញ ។ នេះគឺជាកន្លែងដែលមានការជ្រើសរើសហ្មត់ចត់ចំពោះ ជំរើសកាត់បន្ថយបរិស្ថាន ដែលមានការរិះគន់ ។

ជំរើសនៃការ កាត់បន្ថយជាច្រើនមានសំរាប់គំរោងវារីអគ្គិសនីទ្រង់ទ្រាយធំ ។ ដោយសារតែហេតុប៉ះពាល់ជាធម្មតា មានសភាពធ្ងន់ធ្ងរហើយមិនអាចកែប្រែបាន ។ ហើយត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថាជំរើសនៃការកាត់បន្ថយទាំងនេះ អាចបន្ថយបានត្រឹមតែចំណុចខ្លាំងនៃ ហេតុប៉ះពាល់មួយចំនួន ហើយដែលមិនអាចចៀសផុតចំពោះហេតុប៉ះពាល់ទាំងមូលបានឡើយ ។ ជំរើសនៃការកាត់បន្ថយ ត្រូវបានគេពិពណ៌នានៅក្នុងផ្នែកជាបន្តបន្ទាប់ ។

ការកាប់ឈើនិងកូនរុក្ខជាតិចេញមុនការសាងសង់ទំនប់

ក្នុងការប្រញាប់ប្រញាល់ចាប់ផ្តើមសំណង់ទំនប់ ម្ចាស់គំរោងវារីអគ្គិសនី ជូនកាលដំណើរការ ដោយពុំមានការរាងព្រៃឈើ និងកូនរុក្ខជាតិក្នុងអាងស្តុកទឹកនេះ ទោះបីបានពេញទំហឹងនោះទេ ។ ការ កាប់រានកូនឈើ គឺមានការលំបាកក្នុងការគេចចេញពីការបំផ្លាញសារធាតុអុកស៊ីសែន ដែលមានក្នុង អាងស្តុកទឹក ។ ភាពកាន់តែច្រើនឡើង នៃរុក្ខជាតិដែលរលួយនៅក្នុងអាងស្តុក បង្កឡើងនូវកំរិត ជាតិពុលខ្លាំងនៃសារធាតុបារតមេទីលនៅក្នុងទឹក ដែលបញ្ចេញពីទំនប់ ហើយបង្កការប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ ដល់ពពួកមច្ឆាជាតិ និងពពួកសត្វទឹកផ្សេងទៀតនៅតំបន់ទឹកខាងក្រោម ។ ការដ្ឋានអាងស្តុកទឹក គួរតែ ត្រូវបានសំអាតហើយទុកចោលប្រហែល ជាមួយឆ្នាំ មុននឹងលើកទំនប់ ដើម្បីជៀសវាងនូវបញ្ហានេះ និង បញ្ហាផ្សេងៗទៀត ដែលទាក់ទិននឹងការរលួយនៃកូនរុក្ខជាតិ ។

វិធានការការពារជំងឺទន្លេនៅតំបន់ទឹកខាងក្រោម

ការបង្កា និងការពង្រីកនៃតំបន់ជីវិតនៃដងទន្លេតំបន់ទឹកខាងក្រោមអាចជួយកាត់បន្ថយ ការ ហូរច្រោះមាត់ទន្លេ ។ នៅតំបន់ដែលងាយរងការប៉ះពាល់ដូចជាច្រាំងទន្លេដែលរងនូវល្បឿនទឹកហូរខ្លាំង រឺក៏តំបន់ ដែលនៅក្បែរ ច្រកបង្ហូរជិតទំនប់អាចត្រូវបានគេធ្វើអោយមាំដោយសារការចាក់បេតុង រឺ Riprap (ដូចជាថ្មចាក់ស្រែនគ្នា) ។ វិធានការការពារគឺមានតម្លៃថ្លៃហើយតម្រូវអោយមានការថែទាំពេញ មួយអាយុកាលរបស់ទំនប់ ប៉ុន្តែវាអាចជួយក្នុងការការពារទល់ នឹងកំលាំងហូរ និងទឹកដែលគេបញ្ចេញ មក ។

ច្រកផ្លូវពពួកមច្ឆាជាតិ

ដូចដែលបានកត់សំគាល់ពីគំរោងទំនប់ Nam Theun II និងគំរោងទំនប់ដ៏ទៃទៀត មាន សក្តានុពលរារាំងនូវច្រកផ្លូវស្ទឹងតូចចង្អៀតរបស់ពពួកមច្ឆាជាតិ ។ ដើម្បីជួយលុបបំបាត់នូវបញ្ហានេះ រចនាសម្ព័ន្ធច្រក ផ្លាស់ទីនៃពពួកមច្ឆាជាតិត្រូវបានគេសាងសង់ក្នុងកិច្ចប្រឹងប្រែងស្ថាប័នការផ្លាស់ទីជាជួរ នៃពពួកមច្ឆាជាតិទៅកាន់ស្ទឹងខាងលើ និងស្ទឹងខាងក្រោម ។ រចនាសម្ព័ន្ធរបៀបនេះត្រូវបានគេសាងសង់ ឡើងនៅក្នុងប្រទេសថៃ ប៉ុន្តែពីមុនមកពុំមានសំណង់របៀបនេះដែលត្រូវបានសាងសង់នៅបរិវេណទំនប់ ក្នុងប្រទេសឡាវ រឺប្រទេសកម្ពុជាឡើយ ។

ប្រហែលមានឧបសគ្គធំបំផុតតែមួយគត់ចំពោះការរចនាគំរោងដែលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នៃ រចនាសម្ព័ន្ធច្រកត្រីឆ្លងកាត់នៅក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ គឺបណ្តាលមកពីកង្វះខាតទិន្នន័យជីវសាស្ត្រ ស្តីពី ប្រភេទផ្សេងៗនៃពួកមច្ឆាជាតិ ។ ជំនឿត្រីដែលមានគ្រោងឡើងចេញបណ្តាប្រទេសនានាបានឆ្លើយ តបចំពោះជោគជ័យមានកំរិត ដោយសារតេត្រូវការលំហូរជាប្រចាំដើម្បីដំណើរការអោយមាន ប្រសិទ្ធភាព ។ អត្រាដែលលំហូរ ចំពោះទំនប់ដែលបញ្ចេញទៅក្នុងអាងទន្លេមេគង្គគឺជាតួយ៉ាងគឺមានភាព ប្រែប្រួលខ្ពស់ ទោះបីជាស្ថិតនៅក្នុងលក្ខណៈនៃពេលវេលាខ្លីក៏ដោយ ។

ច្រកទ្វារត្រីបានត្រូវគេដំឡើងនៅការដ្ឋាន មួយចំនួន ហើយទទួលបាននូវជោគជ័យខ្លះៗ ។ ទ្វារត្រី នេះមានផលប្រយោជន៍សំខាន់ៗនៃការ ជំរុញចលនាផ្លាស់ទីនៃពួកមច្ឆាជាតិ ទាំងទន្លេខាងលើ និងទន្លេ ខាងក្រោម ប៉ុន្តែវាមានតំលៃខ្ពស់ ហើយទាមទារពេលវេលាចូលរួម និងការថែទាំអោយបានទៀងទាត់ ។

នៅពេលដែល គំរោង Nam Theun-Hinboun ត្រូវបានគេសាងសង់ឡើងពុំមានច្រកត្រី ដែលត្រូវបានគេដំឡើងឡើយ ។ ដោយការប្រមើលទុកបំណាស់ទីសំរាប់ការពងកូននៅក្នុងរដូវភ្លៀង ធ្លាក់ នៅក្នុងទន្លេ Nam Theun ត្រូវ បានគេបិទនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ក្នុងប្រតិបត្តិការ នៃឆ្នាំដំបូងរបស់ទំនប់ ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ការទូរទាត់សងគឺជា ជំរើសតែមួយគត់សំរាប់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ជាអ្នកដែលទទួលរងនៅ ការខូចខាតចំពោះការនេសាទរបស់ ពួកគេទាំងនៅតំបន់ទឹកខាងលើនិងតំបន់ទឹកខាងក្រោមនៃទំនប់ ។

ប្រសិទ្ធភាពនៃរចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវត្រីនៅក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ និងតំរូវអោយធ្វើការស្រាវជ្រាវបន្ថែម ទៀតក្នុងអាយុកាលប្រវត្តិសាស្ត្រហើយនឹង លក្ខណៈផ្លាស់ទីនៃប្រភេទផ្សេងៗនៃមច្ឆាជាតិនៅទន្លេមេគង្គ ដែលជាការសំខាន់ ។ ក្នុងលក្ខណៈពិតខ្លះម្ចាស់ គំរោងនៃគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ទំនប់ថ្មី គួរទទួលខុសត្រូវចំពោះ ការអង្កេតជំរើសផ្លូវពួកមច្ឆាជាតិដែលជាផ្នែក មួយនៃការវាយតំលៃផលប៉ះពាល់របស់គំរោងមុនពេល គំរោងនេះត្រូវបានគេអនុម័ត ។ ការស្រាវជ្រាវ បន្ថែម គួរត្រូវផ្តល់មូលនិធិដើម្បីកំណត់នូវរចនាសម្ព័ន្ធ ផ្លូវត្រីបែបណាដែលត្រូវនឹងប្រភេទត្រីនៃអាងទន្លេ មេគង្គ ។

ការទូទាត់សង

ការទូទាត់សងនៃអេកូឡូស៊ីក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដីទៃទៀត នៅក្នុងអាងរងទឹកភ្លៀងទន្លេ Nam Theun គឺជាជីវិតមួយទៀតដែលអាចត្រូវជាលក្ខណ៍ ល្អនៃការអនុម័ត លើគំរោង NamT heun II ។ ក្រោមជីវិតនេះ សមមាត្រជាក់លាក់មួយនៃប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានដោយការលក់ប៉ាម ពលនឹងត្រូវបានគេផ្តល់ សំរាប់ការអភិរក្ស និងការស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលងាយរងនូវឥទ្ធិពលនៅក្នុងអាងរងទឹកភ្លៀងដែលប៉ះពាល់ ។ ជាពិសេស ជំរកធម្មជាតិដ៏មានតំលៃ (ឧទាហរណ៍ ទាំងមុខងារសំរាប់ជំរកសត្វ និង គុណភាពទឹក) នឹងត្រូវបានគេជ្រើសរើសឡើង ហើយម្ចាស់គំរោងត្រូវអោយទិញនូវភាពងាយស្រួល អភិរក្សលើការដ្ឋាន។ អាស្រ័យហេតុនេះហើយទើបមានកិច្ចការការពារទល់នឹងអភិវឌ្ឍន៍ណាមួយនាពេល អនាគតភាគរយនៃប្រាក់ចំណូលពីការលក់ប៉ាមពលអាចបំរុងទុកដើម្បីការស្តារ និងធ្វើអោយប្រសើរឡើង ដល់ជំរកសត្វដែលចេះតែមានភាពអាក្រក់ទៅៗ ។ ជាឧទាហរណ៍ ក្រុមហ៊ុនអគ្គិសនី Nam Theun ត្រូវ បានគេត្រូវអោយដាំដើមឈើឡើងវិញនៅតំបន់ដែលត្រូវគេកាប់ឈើហូបថ្លៃនេះ រឺ ក៏ក្រុមហ៊ុនទាំងនេះ ធ្វើវិភាគទានមូលនិធិចំពោះកម្មវិធីបង្កាត់ពូជត្រីអណ្តែងយក្ស (The Giant Catfish Captive breeding programme) រឺ ក៏ប្រើប្រាស់លុយដើម្បីស្រាវជ្រាវ ក្នុងការជំរុញគំរោងច្រកផ្លូវសំរាប់ពពួក មច្ឆាជាតិ ។

កម្មវិធីពិនិត្យតាមដាន

ការតាមដានមើលបរិស្ថានជាមូលដ្ឋាននៃជំរកប្រភេទមច្ឆាជាតិផ្សេងៗហើយនិងការផ្លាស់ទីជាសមាសធាតុមួយដ៏សំខាន់នៃដំណើរការវាយតំលៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃទន្លេ Nam T heun II ។ ទិន្នន័យវារីអគ្គិសនីមុនការអភិវឌ្ឍន៍ គួរត្រូវបានប្រមូល រួមមានទាំងការប្រែប្រួលរដូវកាល ក្នុងអត្រាលំហូរ ហើយនិងទំហំ ។ ទាំងទិន្នន័យប្រភេទមច្ឆាជាតិផ្សេងៗ ក៏ដូចជាទិន្នន័យធារាសាស្ត្រ គឺមានតំលៃក្នុងការធ្វើគំរោង ច្រកទ្វារសំរាប់ត្រី អោយមានប្រសិទ្ធិភាព ដើម្បីរក្សាទុកនូវការផ្លាស់ទីរបស់ពួកមច្ឆាជាតិ ។ ដើម្បីរក្សាជាតិតាម តំបន់មាត់ទន្លេហើយនិងប្រភេទសត្វផ្សេងៗ គួរត្រូវបានគេកាត់ត្រាទុកនូវប្រភេទសត្វទាំងនេះ នឹងត្រូវទទួលរងនៅការបាត់បង់ជំរករបស់ពួកគេ នៅពេលដែលទំនប់រក្សាទឹក ។

ប៉ារ៉ាម៉ែត្រគុណភាពទឹក ដែលជាមូលដ្ឋានដែលគួរតែត្រូវបានគេពិនិត្យមើលផងដែរ រួមមាន : តំរូវការអុកស៊ីសែនគីមីជីវ (biochemical oxygen demand) ធាតុកករវិលវល់ អុកស៊ីសែនរលាយក្នុងទឹក ភាពល្អកំ សីតុណ្ហភាព និងកំហាប់សំណ បារតក្នុងទឹក និងកំទេចកំណក ។ ការប្រែប្រួល

ខ្លាំងនៅក្នុងប៉ារ៉ាម៉ែត្រទាំងនេះជាញឹកញាប់មានការពាក់ព័ន្ធនឹងទំនប់ដែលមានទំហំធំ និងអាងស្តុកទឹក ហើយផលប៉ះពាល់ទាំងនេះទាមទារអោយមានការ គណនាបង្ហាញអោយបានត្រឹមត្រូវ ។

ពេញមួយអាយុកាលនៃគំរោង ប៉ារ៉ាម៉ែត្រគុណភាពទឹកដូចគ្នាទាំងនេះ គួរត្រូវបានគេបន្តការ ត្រួតពិនិត្យ ។ អាងស្តុកទឹកហើយនឹងជាលិកាត្រីក្នុងទន្លេគួរត្រូវបានគេចាប់សំណាក យូរៗម្តងផងដែរ ចំពោះកំហាប់សារធាតុបារត ដែលជាគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពមូលដ្ឋានដែលអាចកើតចេញពីការប្រើប្រាស់ ត្រីជាម្ហូបដែលផុកដោយសារធាតុបារតខ្ពស់ក្នុងខ្លួន ។ ប្រភេទមច្ឆាជាតិផ្សេងៗ និងភាព សម្បូរណ៍ ហូរហៀរ ទាំងនៅតំបន់ទឹកខាងលើ និងតំបន់ទឹកខាងក្រោមទំនប់គួរត្រូវបានគេពិនិត្យមើលលើមូលដ្ឋាន ជាប្រចាំ ។

ការចូលរួមពីសាធារណៈជន

ការអនុវត្តន៍នូវការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ (EIA) ដែលអាចទទួលយកបានបច្ចុប្បន្នបានឆ្លើយឡើង ថាកំណែ សំរេចខ្លះៗគួរតែធ្វើឡើងដោយមានការចូលរួមពីសំណាក់សាធារណៈជនផង សំរាប់គំរោងទន្លេ Nam Theun II ។ សេចក្តីសំរេច ដើម្បីបន្តជាមួយគំរោងដែលបានធ្វើឡើងយ៉ាងល្អមុនពេលដែល សាធារណៈជន ត្រូវបានគេអញ្ជើញអោយចូលរួមក្នុងដំណើរការសំរេចគំរោង ហើយភាគច្រើននៃការ ប្រឹក្សាជាសាធារណៈ ធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីការគ្រោងរបស់គំរោងត្រូវបានបញ្ចប់ ។ ការចូលរួមដ៏មាន សារសំខាន់ជាច្រើននៃ ប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន ដែលមានការទាក់ទងនិងជំរើសនៃការតាំងទីលំនៅថ្មី និងវិធានការកាត់បន្ថយ ជៀសវាងការពិភាក្សាថា តើសហគមន៍មូលដ្ឋានគាំទ្រគំរោង និងមានសេចក្តី ត្រេកអរ រឺ យ៉ាងណា ។ ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ អាចមិនត្រូវបានគេបង្កើតផងដែរ អោយមានលទ្ធភាព ទទួលបានចំពោះប្រជាពលរដ្ឋនៅមូលដ្ឋាន ។

ចំពោះភាពឥតខ្ចោះ ការពិពណ៌នាគំរោង គួរត្រូវបានផ្តល់ដល់ប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន ក្នុង ដំណាក់កាល ធ្វើផែនការគំរោងដំបូងបង្អស់ ចំពោះគំរោងវារីអគ្គិសនីដែលមានទ្រង់ទ្រាយធំប្រហែលនេះ ។ ជាទូទៅ គោលការណ៍ដែលអាចទទួលយកបាន ចំពោះការចូលរួមពិពណ៌នា ពីសាធារណៈជន អោយបាន ពេញលេញរួមមាន :

- ត្រូវធានាថាសាធារណៈជន មានឱកាសចំពោះការពិនិត្យ និងផ្តល់មតិចំពោះរបាយការណ៍ ដែលបានសិក្សាមានលក្ខណៈទូលាយមុនការសំរេចគំរោងណាមួយត្រូវបានធ្វើឡើង ។

- រដ្ឋាភិបាល និង ស្ថាប័នផ្តល់ប្រាក់កម្ចីអន្តរជាតិ គួរផ្តល់ការណែនាំដល់ម្ចាស់គំរោងចំពោះការចូលរួមនៃសាធារណៈជនយ៉ាងណាដែលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។
- ការផ្តល់មូលនិធិ គួរត្រូវផ្តល់ដល់ភាគីដែលមានការពារព័ន្ធ ដូច្នោះគេអាចចូលរួម ក្នុងការពិនិត្យគំរោង ហើយនិងការធ្វើសេចក្តីសំរេចចុងក្រោយ ។

ការវិនិយោគសេដ្ឋកិច្ច

រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសឡាវ បានប្រមើលទុកនូវការប្រើប្រាស់ប្រាក់ចំណូល ដែលទទួលបានដោយសារគំរោងវារីអគ្គិសនី Nam T heun II ដើម្បីជួយកាត់បន្ថយការពឹងផ្អែករបស់ប្រទេសជាតិទៅលើការនាំចេញឬបិទចេញ ហើយដោយហេតុការណ៍ពាក់ព័ន្ធនឹងស្វយសារអាករដែលមានចំនួន យ៉ាងច្រើនដល់ទៅ ៤៥ ភាគ រយ ដោយការអនុញ្ញាតិអោយមានការប្រើប្រាស់ ប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃធនធានព្រៃឈើរបស់ប្រទេសជាតិ ។ ចំពោះការសិក្សាលទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច សំរាប់គំរោង ត្រូវបានផ្អែកលើតម្លៃតែ ៥.៧ សេនដុល្លា ក្នុងមួយគីឡូវ៉ាត់ម៉ោង (5.7 cent USD Per KWH) ប៉ុន្តែកិច្ចព្រមព្រៀងដែលកើតមានជាចុងក្រោយត្រូវបាន ចុះហត្ថលេខា ជាមួយអាជ្ញាធរអគ្គិសនីរបស់ប្រទេសថៃ (EGAT) សំរាប់តម្លៃ ៤.៤ សេន ក្នុងមួយគីឡូវ៉ាត់ម៉ោង (4.4 Cents USD/KWH) ការសិក្សាលទ្ធភាពក៏ត្រូវផ្អែកទៅលើការប្រើប្រាស់សេដ្ឋកិច្ច របស់ប្រទេសថៃ នឹងរក្សានូវស្ថេរភាព ប្រាក់បាតថៃ ហើយនិងអត្រាអតិផរណាទាប ។ ការប្រើប្រាស់នេះ មិនអាចរក្សាបានរយៈពេលវែងឡើយ ។

ស្ថាប័នផ្តល់ប្រាក់កម្ចី បានចែងលក្ខណៈក្នុងកិច្ចសន្យាចំពោះប្រាក់ ចំណូលណាមួយដែលទទួលបាននឹងត្រូវយកទៅទូទាត់សងមុនគេ នៃបំណុលចំពោះម្ចាស់បំណុលអន្តរជាតិ ហើយនៅពេលនោះ ចំពោះម្ចាស់ភាគហ៊ុន ដូចជារដ្ឋាភិបាលប្រទេសឡាវ ។ លើសពីនេះ អ្នកវិនិយោគឯកជន ត្រូវបានធានារាប់រងនៃការទូទាត់សងចំពោះការខាតបង់ណាមួយ ដែលបណ្តាលមកពីមានការផ្លាស់ប្តូរនូវច្បាប់ រឺក៏គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាល ។ តែទោះជាយ៉ាងណា ក៏ពុំមានការធានាដែលមានភាពស្រមគ្នាណាមួយដែលលេចឡើងសំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋ រឺ ក៏រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសឡាវឡើយ ប្រសិនបើផលប្រយោជន៍ដែលគេរំពឹងទុកនៃគំរោងវារីអគ្គិសនីមិនអាចសំរេចជារូបរាងបាន បើទោះជាគេទប់ទល់បាន ចំពោះមហន្តរាយបរិស្ថាន និងសង្គមនៃគំរោងក៏ដោយ ។

លើសពីនេះ ចំពោះភាពមិនច្បាស់លាស់ដែល ប្រឈមដោយរដ្ឋាភិបាលឡាវដែលទាក់ទង និងការផ្តល់មូលនិធិគំរោង និងតម្លៃនៃការគិតទុកថា តើអាចប្រមូលវិញបាន គេត្រូវតែពិចារណាផងដែរ

កំណើនតម្លៃផ្ទាល់នៃគំរោងចំពោះហេតុផលផ្សេងៗទៀត គំរោងទំនប់វារីអគ្គិសនី កាន់តែមានតម្លៃខ្ពស់ឡើង ចំពោះហេតុផលទាំងនេះរួមមាន :

- ការកើតឡើងនូវបញ្ហាបច្ចេកទេស និងសំណង់ដែលប្រទះក្នុងអាគារ ហើយនិងការថែទាំទំនប់ (ឧទាហរណ៍ ដូចជាការកាត់បន្ថយអាយុកាលទំនប់ដោយកំណែកកករកាន់តែច្រើនឡើងក្នុងអាងស្តុកទឹក) ។
- កំណើន នូវតម្រូវការក្នុងការចំណាយសំរាប់ការកាត់បន្ថយនូវហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និង សង្គម ។
- ភាពយឺតយ៉ាវដោយការជំទាស់ពីសាធារណៈជន ហើយនិងបញ្ហាដីទៃទៀត ។

សមាសធាតុ សេដ្ឋកិច្ចនៃកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ទំនប់ គឺជាការពិតដែលវារីអគ្គិសនីជាប្រភព ដែលមានរបត់ខ្ពស់នៃថាមពលដែលងាយទទួលនូវការផ្លាស់ប្តូរក្នុងតម្រូវការ ។ គំរោងធំអាចត្រូវការពេលវេលា ១០ ឆ្នាំ ដើម្បីបញ្ចប់ ហើយឈានដល់សមត្ថភាពពេញលេញនៃការបង្កើតថាមពល ។ ក្នុងពេលនោះ តម្រូវការសំរាប់ថាមពល អាចមានការប្រែប្រួលយ៉ាងធំ ប្រហែលមកពីការលុបចោលភាពចាំបាច់សំរាប់ទំនប់ រឺ ក៏ប្តូរនូវតម្រូវការ ទៅកាន់តំបន់ភូមិសាស្ត្រដីទៃទៀត ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍

ជាការច្បាស់ណាស់ ការពិនិត្យតាមដានជាមូលដ្ឋាន ដែលកាន់តែទូលាយថែមទៀត នៃបរិស្ថានធម្មជាតិមុនការអនុម័តគំរោង និងមានសារសំខាន់ក្នុងការវាយតម្លៃនូវផលប៉ះពាល់ ដែលកើតមានឡើង ហើយនិងការជ្រើសរើសនូវវិធីសាស្ត្រកាត់បន្ថយដ៏សមស្រប សំរាប់គំរោងវារីអគ្គិសនី Nam Theun II ។ បង្កើនការ ស្វែងយល់ចំពោះប្រភេទត្រីក្នុងស្រុក ហើយនឹងច្រកបំណាស់ទីរបស់ពួកមច្ឆា វាអាចត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ សំរាប់គ្រោងឡើងនូវរចនាសម្ព័ន្ធច្រកត្រី អោយមានប្រសិទ្ធភាព ចំពោះទំនប់ ។ លើសពីនេះ ការតាមដាន ប៉ារ៉ាម៉ែត្រជីវសាស្ត្រ និងគីមីសាស្ត្រក្នុងទឹក និងពពួកសត្វមានជីវិតក្នុងទឹក អាចមានសារសំខាន់ក្នុងការព្រមានស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល និងសហគមន៍ឯកជន ចំពោះការធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ ដែលកើតមានឡើង ដូចជាការកើនឡើងនូវកំហាប់បារតក្នុងជាលិកាត្រី ។ វាជាការសំខាន់ណាស់ ក្នុងការស្វែងយល់ពីទំនប់ដែលមានទំហំធំ ដែលជានិច្ចកាល មានបង្កប់ដីច្រើនលើសលប់នូវចំណាយបរិស្ថាន និងសង្គម ។ ការយល់ដឹងថែមទៀត នៃផលប៉ះពាល់ចំបងដែលកើតមានឡើងហើយដែលអាច ទទួលបាននូវភាពរលូនក្នុងដំណើរការសំរេចគំរោង ។

បង្កើនការបញ្ជាក់លើផលប៉ះពាល់ ដែលកើតឡើង ចំពោះសង្គម និងអ្នកទទួលបាននៃគំរោង
អភិវឌ្ឍន៍វិស័យសេដ្ឋកិច្ចក្នុងប្រទេសដែលស្ថិតនៅតាមដងទន្លេ មេគង្គ នឹងមានភាពត្រេកអរ ចំពោះការ
វាយតម្លៃនូវគំរោងនាពេលអនាគត ។ ជួយមកវិញ ចំពោះការគិតគូរសេដ្ឋកិច្ច និងមានទំនោរ ទៅក្រោម
ការបង្ហាញនូវផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ក្នុងការសម្រេចថា តើគំរោងគួរបន្ត រឺ ទេ ។ ចំពោះ
ការពិនិត្យពិច័យបានល្អិតល្អន់ ចំពោះហេតុប៉ះពាល់ ដែលកើតមានឡើងចំពោះធនធានធម្មជាតិ ហើយនិង
សហគមន៍មូលដ្ឋានអាចបង្ហាញថា ផលប៉ះពាល់កាន់តែមានភាពធ្ងន់ធ្ងរឡើងៗ ជាការដែលគេរំពឹងទុក
ហើយតម្លៃអោយមានវិធានការកាត់បន្ថយអោយទូលាយថែមទៀត ហើយនិង ការទូរទាត់សង ដែល
អាចធ្វើអោយគំរោងមិនអាចទៅរួចចំពោះកត្តាសេដ្ឋកិច្ច ។

សេដ្ឋកិច្ចបរិស្ថានក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ EIA

សេដ្ឋកិច្ចដែលមានការវិវឌ្ឍខ្លាំង គឺមានសារសំខាន់ចំពោះការធានានូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន ចំពោះមនុស្សជាតិ ដែលត្រូវតែឆ្លើយតប ។ ការឆ្លើយតបនូវតម្រូវការទាំងនេះ គឺជាឧបសគ្គមួយ នៅក្នុង ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ នៅអាងទន្លេមេគង្គ ដែលជាកន្លែងប្រជាជនភាគច្រើនបំផុត ខិតខំយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីការរស់រានប្រចាំថ្ងៃ ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គំរូបច្ចុប្បន្ននៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច បានបណ្តាល អោយមានហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ។ ផលលំបាកជីវសាស្ត្រដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៃអតីតកាល (កំពុងបន្ត) នៃ សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចបានគំរាមកំហែងដល់សុខភាពមនុស្ស ហើយនិងសុខភាពរយៈពេលវែង នៃបរិស្ថាន ធម្មជាតិ (ឧទាហរណ៍ ការបំពុលខ្យល់ការផ្លាស់ប្តូរ អាកាសធាតុ ការបំផ្លាញធនធាន និងសារធាតុ គីមីពុល) ។ ដោយហេតុនេះ វាជាការ ចាំបាច់ណាស់ដែលគំរូអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ដែលតាមទំលាប់ ដែលត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ដើម្បីធានាការអភិវឌ្ឍន៍ផ្តល់វិភាគទានជាវិជ្ជមានចំពោះសុខភាពសង្គម ដែលស្ថិត លើផ្លូវមួយដែលមិនបំផ្លាញដល់សុខភាពមនុស្សជាតិ និងបរិស្ថាន ។

ប្រហែលជាមេរៀនមួយក្នុងចំណោមមេរៀនសំខាន់ៗភាគច្រើន ដែលដកស្រង់ចេញពីមេរៀននេះ គឺជាការពិតដែលលទ្ធភាពនៃបរិស្ថានធម្មជាតិឆ្លើយតបទៅនឹងថាមពលមនុស្សជាតិ និងតម្រូវការធនធាន ដែលមានកំណត់ ។ យើងទាំងអស់គ្នារស់នៅក្នុងពិភពលោកដែលធនធានមានកំរិត និងសមត្ថភាព អេកូឡូស៊ី ។ អាស្រ័យហេតុនេះ វាមានសារសំខាន់ណាស់ ចំពោះសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ដែលកើតមាន ឡើង ដែលមានព្រំដែនអេកូឡូស៊ីរបស់ផែនដី ។ គិតថា វាដូចនេះ យើងអាចប្រមូលភោគផលធនធានធម្មជាតិ ដែលយើងត្រូវការដូចលើនិងត្រី ។ យើងអាចចាក់ចោលកាកសំណល់ទៅក្នុងទីលានចាក់សំរាម ហើយនឹង ផ្លូវទឹក ។ ប៉ុន្តែសមត្ថភាពរបស់ផែនដី រឺដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រមូលធនធាន និងការចាក់ចោល នូវកាកសំណល់ ចាំបាច់ត្រូវមានព្រំដែនកំណត់ ។ នេះជាឧទាហរណ៍មួយចំនួន ដែល ជាការបង្ហាញនូវ ទំនាក់ទំនងទាំងនេះ ហើយថា យើងអាចរស់នៅ យ៉ាងដូចម្តេច ក្នុងព្រំដែននៃបរិស្ថានធម្មជាតិ ។

$$H < Y$$

ការប្រមូលផល (H) តិចជាងទិន្នផល (Y) នេះដើម្បីធានាការផ្គត់ផ្គង់ជាប្រចាំ នៃធនធាន ដ៏ជាក់លាក់មួយ ដែលជាអត្រានៃការប្រមូលផល ដែលត្រូវបានរក្សាក្រោមអត្រានៃការកែប្រែធម្មជាតិ ឡើងវិញ ។

$$W < A$$

ជាកន្លែងដែលកាកសំណល់ហូរ (W) តិចជាងសមត្ថភាពរបស់បរិស្ថានធម្មជាតិ ដើម្បីធ្វើសមាហរណកម្ម (A) កាកសំណល់នោះ ។ ចូរចងចាំថា ទិន្នផល (Y) និងសមត្ថភាពជ្រួតជ្រាប (A) គឺពុំមានលក្ខណៈ ស្មារតី យើងអាចគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដើម្បីធ្វើអោយប្រសើរឡើង នូវនិរន្តរភាពទិន្នផល ហើយនិងសមត្ថភាពធ្វើសមាហរណកម្មកាកសំណល់ ។

ជាគោលការណ៍ ការវិភាគ សេដ្ឋកិច្ចនៃសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ ដូចជាគំរោងឧស្សាហកម្មដែលត្រូវដាក់អោយពិចារណា ចំពោះ ផលប្រយោជន៍ និងតំលៃទាំងអស់នៃសកម្មភាពនេះ ។ ជាតថភាពតាមការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចតាមទំលាប់ គឺមិនអាចគណនាបានចំពោះតំលៃនៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលអាក្រក់នោះបានឡើយ ។ នេះ ដោយសារតែ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ជាញឹកញយ មានសភាពលំបាកពេកចំពោះការវាស់ស្ទង់លក្ខណៈរូប និងបង្ហាញពីបរិមាណបានឡើយ ។ ប្រសិនបើយើងអាចបង្ហាញពីបរិមាណហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានជាក់លាក់មួយបាន ការប៉ាន់ស្មានតំលៃជា លក្ខណៈប្រយោជន៍ គឺជាការ លំបាក ។ ក្នុងមេរៀននេះ យើងពិនិត្យមើលភាពខ្សោយ នៃទ្រឹស្តីសេដ្ឋកិច្ចជាទំលាប់ ដែលទាមទារការទាក់ទងនឹងការប៉ាន់តំលៃនៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ដែលរងនូវការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ យើងនឹងពិនិត្យមើលផងដែរនូវវិធី ដែលជាជំរើសសំរាប់ការដាក់បញ្ចូលតំលៃបរិស្ថានទៅក្នុងការអនុម័តនៃការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានទាំងមូល ។

ទ្រឹស្តីសេដ្ឋកិច្ចបែបក្លាសិក និងការអនុវត្ត

ប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចបែបក្លាសិក គឺផ្អែកលើទំនាក់ទំនងរវាងតំរូវការ និងការផ្គត់ផ្គង់ ។ តំលៃទំនិញ និងសេវាកម្ម គឺអាស្រ័យមកពីតំរូវការផលិតផល និងការផ្គត់ផ្គង់នូវផលិតផល ។ តំរូវការខ្ពស់ជាងដែលមានសំរាប់ផលិតផល នាំអោយតំលៃរបស់វាកាន់តែឡើងខ្ពស់ថែមទៀត ។ ទំនាក់ទំនងនេះ មានភាពបញ្ជ្រាស់ទៅនិងការផ្គត់ផ្គង់កាន់តែច្រើន និងតំលៃកាន់តែថ្លៃ ។

ផ្អែកលើភាពឌីណាមិកនៃទិដ្ឋភាព តំលៃនៃទំនិញ នឹងប្រែប្រួល រហូតឡើងដល់លំនឹងនៃតំលៃគីចំណុច ដែលតំរូវការស្មើនឹងការផ្គត់ផ្គង់ ។ ឧទាហរណ៍ បើសិនការផ្គត់ផ្គង់ លើសពីតំរូវការនោះ តំលៃទំនិញនឹងធ្លាក់ចុះ ។ ត្រឡប់មកវិញក្នុងករណីនេះ និងមានកាត្លាក់ចុះនូវការផ្គត់ផ្គង់ ។ ផ្ទុយមកវិញបើសិនតំរូវការលើសពីការផ្គត់ផ្គង់ តំលៃខ្ពស់ចំពោះទំនិញ នឹងជំរុញផលិតកម្ម អោយកាន់តែឡើងនាំត្រឡប់ទៅបង្កើននូវការផ្គត់ផ្គង់ ហើយនៅចុងក្រោយនាំអោយតំលៃធ្លាក់ចុះទាប ។

ការប៉ាន់ស្មានជាមូលដ្ឋាន នៃសេដ្ឋកិច្ចបែបក្លាសិច គឺជាទិដ្ឋភាពនោះ និងឆ្លើយតបតាមវិធីមួយ ដែលទទួលបាននូវកំរិតដ៏ប្រសើរបំផុតនៃការផ្គត់ផ្គង់ និងតម្រូវការ ។ តុល្យភាពនៃធនធាន នឹងកំណត់ តំលៃខ្ពស់ ដែលត្រូវប្រមូលកិច្ច នឹងនាំទៅដល់តម្រូវការកាន់តែទាបហើយ ជំរុញឱ្យស្ថាប័ន អោយ ពិនិត្យមើលផលិតផលសំរាប់ជំនួសវិញ ។ តែទោះជាយ៉ាងណា ក៏ការពិតស្ថិតនៅ ជាគំរូបច្ចុប្បន្ន នៃ សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច កំពុងត្រូវធ្វើអោយធ្លាក់ចុះដល់បរិស្ថាន វិយ៉ាងណា ។ បើសិនជា ប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ច ដែលបានធ្វើអោយបានប្រសើរចំពោះតម្រូវការជាមួយការផ្គត់ផ្គង់ នៅពេលនោះ ហេតុអ្វី បានជាការធ្លាក់ចុះ នៃបរិស្ថានកំពុងកើតឡើង ? ។ នៅក្នុងផ្នែកជាបន្តបន្ទាប់ និងផ្តល់អោយនូវការសង្ខេប នូវទិដ្ឋភាព ទូទៅនៃព្រំដែនគន្លឹះមួយ ក្នុងចំណោមព្រំដែនគន្លឹះជាច្រើន នៃទិដ្ឋភាពសេដ្ឋកិច្ចក្លាសិច ហើយ កំហុសយ៉ាងដូចម្តេច ដែលជំរុញ អោយមានការធ្លាក់ចុះជាប្រចាំនូវបរិស្ថានរបស់យើង ។

អំបុសនៃទិដ្ឋភាពសេដ្ឋកិច្ចក្លាសិច

ថ្ងៃទល់នឹងតំលៃ: (ប្រតិបត្តិការនៃពេជ្រ និងទឹក)

ទឹកគឺមានភាពចាំបាច់ចំពោះជីវិត-បើគ្មានទឹកទេ មនុស្សជាតិមិនអាចរស់បានឡើយ ។ ពេជ្រគឺជា របស់ប្រណិត ហើយជារបស់ដែលមិនចាំបាច់ ។ នៅពេលនោះ ហេតុអ្វីពេជ្រមានតំលៃខ្ពស់ ហើយទឹក បែរជាមានតំលៃថោកវិញ? ចម្លើយស្ថិតនៅលើវិធីអនុវត្តន៍សេដ្ឋកិច្ចធម្មតា ដែលកំណត់ថា វាមានតំលៃ ។ ក្នុងការពិភាក្សាតំលៃ អ្នកសេដ្ឋកិច្ចខាងដើមបានបែងចែក “តំលៃនៃការប្រើប្រាស់” “និងតំលៃ នៃការប្តូរ” ។ តែជាអកុសល ដោយទ្រឹស្តីសេដ្ឋកិច្ចបានបង្កើតឡើងសមាសភាព “តំលៃនៃការប្រើប្រាស់” បានក្លាយជាការមិនអើពើកាន់តែច្រើនៗ ហើយតំលៃបានក្លាយជាការកំណត់និយមន័យ ដែលកាន់តែមាន ភាពជឿនលឿនចំពោះពាក្យ (តំលៃនៃការផ្លាស់ប្តូរ) តែប៉ុណ្ណោះ ។ ដូច្នេះការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចជាធម្មតា សព្វថ្ងៃនេះត្រូវបាន ពិចារណាតែទៅលើតំលៃនៃទំនិញ ដែលមានបរិមាណសាច់ប្រាក់ ដែលទំនិញនោះ ត្រូវបានគេផ្តោះប្តូរគ្នា ។ ការប្រើប្រាស់តំលៃនៃទំនិញត្រូវបានគេពុំអើពើ ។

ការលំបាកមួយទៀត នៃសមីការតំលៃ ដោយគ្រាន់ផ្លាស់ប្តូរតំលៃគឺជាការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចធម្មតា ដោយមិនគិតពីតំលៃនិងប្រយោជន៍នៃទំនិញមិនមែនទិដ្ឋភាព-ទាំងនោះហើយ ដែលពុំអាចធ្វើការ ផ្លាស់ប្តូរបាន ដូចជា ធនធានធម្មជាតិប្រាកដមួយ ។ ដោយសារធនធានធម្មជាតិ មានការធ្លាក់ចុះ នៅខាងក្រៅនៃទិដ្ឋភាព ដែលរៀបចំឡើង តំលៃទិដ្ឋភាពមិនអាច មិនត្រូវគេកំណត់បានឡើយ ចំណែកឯ ការប៉ាន់ស្មានតំលៃសេដ្ឋកិច្ចមានការលំបាក ។ ឧទាហរណ៍ ឈើហ៊ុបអាចមានតំលៃជាស្រេច ចំពោះ

ទីផ្សារតំលៃ ។ ទោះយ៉ាងណាការខ្វះខាត ចំពោះការប្តូរតំលៃផ្ទាល់ តំលៃនៃធនធាន ដូចជាព្រៃជ័រកសត្វ ហើយនិងជីវចម្រុះ ដែលមានការពាក់ព័ន្ធត្រូវបានគេពុំអើពើ ដោយសេដ្ឋកិច្ចធម្មតា ។ ហេតុដូច្នោះ ប្រភេទ នៃកេតក័ណ្ឌទាំងនេះ ដែលត្រូវបានបដិសេធចេញពីផែនការគ្រប់គ្រងឈើ ហើយនិងការវាយតំលៃ ផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA) ។ ទីផ្សារពិតមួយប្រហែលជានឹងមិនធ្លាប់កើតមានសំរាប់ធនធានធម្មជាតិ ហើយបើទុកជាគេធ្វើអោយកើតឡើងក៏ដោយ ប្រហែលជាគេពុំអាចដាក់អោយដំណើរការបាន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព ។ លទ្ធផលចុងក្រោយនៃស្ថានភាពនេះ គឺថា ធនធានធម្មជាតិ ធ្លាក់តំលៃ ដែលនាំទៅដល់ការប្រើប្រាស់ហួសប្រមាណ និងការប្រើប្រាស់ដែលពុំមានប្រយោជន៍ ។

ដោយមានការទទួលស្គាល់ថា គំនូសសេដ្ឋកិច្ចបែបក្លាសិចលុបចោលទំនិញ ដែលសំខាន់ ដូចជា មុខងារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ការគ្រប់គ្រងនៅក្នុងអាងទន្លេមេគង្គក្រោម (LMB) អាចចាប់ផ្តើមអភិវឌ្ឍន៍ នូវយុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់បញ្ចូលតំលៃនៃទំនិញមិនមែនទីផ្សារ ទៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសំរេច ។ ជាឧទាហរណ៍ នៅកន្លែងដែលគ្មានតំលៃទីផ្សារកើតមានឡើង ដែលអាចមានលទ្ធភាពស្ថាន ប្រហែលតំលៃសង្គម ដោយការសន្និដ្ឋាននូវអ្វីដែលអ្នកប្រើប្រាស់មានបំណងចំណាយលុយ សំរាប់ផលិតផលនិងសេវាកម្មនោះផង ជាឧទាហរណ៍ ដូចជាបំណងប្រាថ្នានៃពួកអ្នកទស្សនាចំណាយលុយ សំរាប់ព្រៃជាមូលដ្ឋានលំហែ រីកការធ្វើប្រមាញ់ និងនេសាទ ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ការខិតជិតទៅបញ្ហានេះមិនបានពន្យល់ ចំពោះ តំលៃ ទៅដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានជាអ្នកដែលអាស្រ័យលើធនធានសំរាប់ជីវភាពរស់នៅរបស់ពួកគេ បានឡើយ ។ ជាជំនួសតំលៃ គឺមានមូលដ្ឋានតែមួយគត់ទៅលើទស្សន អ្នកប្រើប្រាស់ម្នាក់ៗ ។ ការប៉ាន់ ស្មានរូបិយវត្ថុគឺមានការសម្របតិចតួចសំរាប់ទំនិញដែលមិនមែនទីផ្សារ ហើយនិងសេវាកម្ម ។ ឧទាហរណ៍ គឺវាមានការលំបាកក្នុងការស្ថាន ដោយការភ្ជាប់តំលៃរូបិយវត្ថុ ដែលមានន័យគ្រប់គ្រាន់ ណាមួយ ទៅនឹង (ទំនិញ) ដូចជាជីវចម្រុះបូរណភាពវប្បធម៌ទេសភាព ដែលគួរអោយទាក់ទាញ ហើយនិង សុខុមាលភាពខាងស្មារតី ។

កត្តាពីរខាងក្រៅ

កំហុសធ្ងន់ធ្ងរមួយទៀត នៃសេដ្ឋកិច្ចធម្មតាដែលមានស្រាប់ ពុំអាចលើកឡើងបាន នូវកត្តា ខាងក្រៅ ។ កត្តាខាងក្រៅ កើតឡើងនៅពេលដែលផលប្រយោជន៍ និងតំលៃទាំងមូល ចំពោះការ ទទួលខុសត្រូវគំរោង ពុំបានបញ្ចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធតំលៃ ។ ប្រព័ន្ធតំលៃអាចមានឆក់ល្វែង ចំពោះការ ទូរទាត់សង ចំពោះការខ្វះខាត រឺ ទទួលបានផលប្រយោជន៍ ។ ក្នុងករណីនេះផងដែរ តំលៃរបស់គំរោង

ហើយនិងផលប្រយោជន៍មិនបានបង្ហាញអោយមានភាពប្រាកដឡើយនៅក្នុង ដំណើរការធ្វើសេចក្តីសំរេច សេដ្ឋកិច្ច ។ បញ្ហានេះ ជាញឹកញាប់ នាំទៅដល់ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានចំពោះបរិស្ថាន ។ ជាឧទាហរណ៍ តំលៃដឹកសិកម្មដែលមានជីវជាតិ គឺត្រូវកំណត់ដោយកក្កាពិរ : តំលៃផលិតផលដី ហើយតំលៃពលកម្ម ដែលត្រូវរអោយប្រើដី ។ សេចក្តីសំរេចលើការប្រើប្រាស់ដី ត្រូវបានកំណត់ដោយការឆ្លឹងឆ្លែងតំលៃ ទាំងនោះ ទល់នឹងប្រយោជន៍ដែលបានប្រមើលទុកចំពោះការកើតឡើងនូវផលិតភាពកសិកម្ម ។ ទោះជា យ៉ាងណាក៏តំលៃជាច្រើនដែលទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់ដី ពុំទាន់បានពិចារណានៅឡើយទេ ។

ឧទាហរណ៍ ចំពោះតំលៃដែលទាក់ទងជាមួយនិងហេតុប៉ះពាល់ ដែលអាចបណ្តាលអោយ ស្លាប់បាន ចំពោះសត្វព្រៃក្នុងស្រុក រាប់បញ្ចូលទាំងបក្សា-បក្សី និងពពួក មច្ឆាជាតិ ហើយមាន ការបាត់បង់ម្លូបងារ និងប្រាក់ចំណូលចំពោះសហគមន៍មូលដ្ឋាន ដែលជាអ្នករស់នៅអាស្រ័យ លើធនធានទាំងនេះ តំលៃដែលទាក់ទងនិងការបំពុលទឹកក្រោមដី ដែលកើតឡើងហើយទាក់ទង និង ឥទ្ធិពលសុខភាពមនុស្សជាតិ ដែលមិនត្រូវបានចាត់បញ្ចូលផងនោះ ។ តំលៃរបៀបនេះ ជាឧទាហរណ៍ នៃកក្កាខាងក្រៅ ។ នៅពេលដែលកក្កាខាងក្រៅកើតមានឡើង ម្ចាស់គំរោង រឺ នីតិបុគ្គលទទួលយក សកម្មភាព ដែលប្រាកដថាបានទទួលនូវផលប្រយោជន៍ (ឧទាហរណ៍ ដូចជាការបង្កើតចំណូលពីការបង្កើន នូវការផ្គត់ផ្គង់ចំណីអាហារ) នៅពេលដែលគ្រាន់តែបង់សមមាត្រនៃតំលៃប៉ុណ្ណោះ ពីព្រោះតែផល ប្រយោជន៍ទាំងអស់គ្រាន់តែត្រូវបានប្រៀបធៀបនិងតំលៃមួយផ្នែកប៉ុណ្ណោះ ។ សកម្មភាពអាចបន្ត ទោះបី ជាពេលតំលៃសរុបលើសនូវផលប្រយោជន៍ទាំងអស់ក៏ដោយ ។

ទុរន្តភាព (ការមើលពុំឃើញវែងឆ្ងាយ)

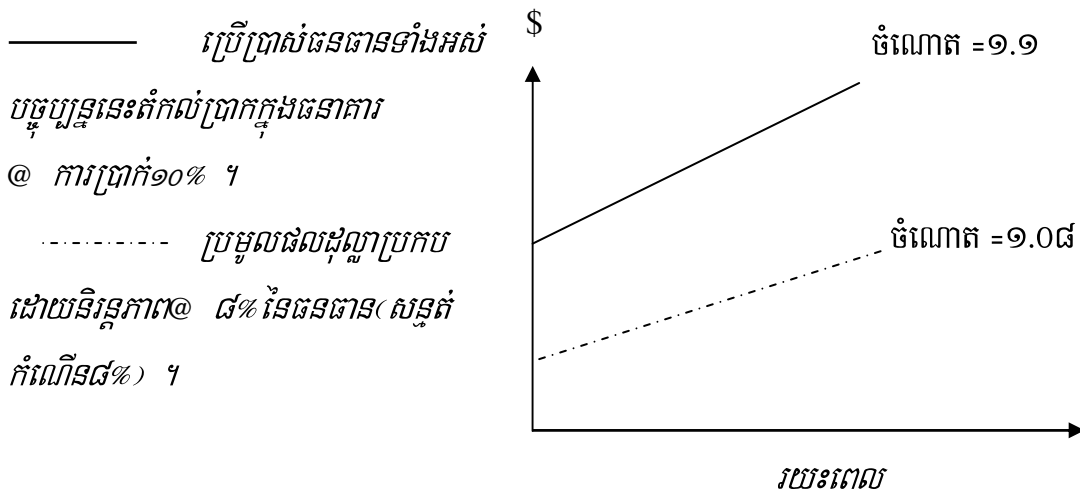
ការធ្វើអោយចុះតំលៃនាពេលអនាគត

ការសំរេចសេដ្ឋកិច្ចតាមបែបផែន ដែលមានស្រាប់ គឺមានការល្អៗ ចំពោះពេលអនាគត ។ សាច់លុយ បច្ចុប្បន្ននេះ គឺមានតំលៃថ្លៃច្រើនជាងសាច់លុយនៅក្នុងពេលអនាគត ។ កត្តាគន្លឹះ គឺ ដោយសារសាច់ប្រាក់បច្ចុប្បន្ននេះ ត្រូវបានគេយកទៅធ្វើវិនិយោគដើម្បីទទួលបានប្រាក់ចំណេញទៀត ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ប្រាក់ ១ ដុល្លារបច្ចុប្បន្ននេះ មានតំលៃច្រើនជាង ១ ដុល្លារ ដែល គេបានក្នុងរយៈពេល ៥០ ឆ្នាំ គិតចាប់ ពីបច្ចុប្បន្ននេះ ។ ដំណើរការនៃការកំណត់នូវអនាគតដែល មានតំលៃទាបជាងបច្ចុប្បន្ន ត្រូវបានគេហៅថា ការបញ្ចុះតំលៃសាច់ប្រាក់ (Discounting) ។ យើងបញ្ចុះតំលៃសាច់ប្រាក់ ដោយសារ

តែយើងជាមនុស្សជាតិ យើងមានការពេញចិត្តនិងផលប្រយោជន៍បច្ចុប្បន្ន ជាងផលប្រយោជន៍
នាពេលអនាគត ។

ការសំរេចសំរួលសេដ្ឋកិច្ចត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមនុស្សជំនាន់បច្ចុប្បន្ន ដោយបានចូលរួមក្នុង
ទិដ្ឋភាពបច្ចុប្បន្ន ។ ដោយ សារតែពួកគេមិនបានចូលរួមក្នុងទិដ្ឋភាពផលប្រយោជន៍នៃមនុស្សជំនាន់ក្រោយ
អាចត្រូវបានផ្តល់ទំនំតិចជាង (ឧទាហរណ៍ ត្រូវបានគេពិចារណាយើងថា មានសារសំខាន់តិចជាង
ក្នុងការធ្វើសេក្តិសំរេចបច្ចុប្បន្ននេះ ។ ជាឧទាហរណ៍ ផលិតភាពក្នុងឆ្នាំ ២០៧៥ គឺជាការកង្វល់បំផុត
ហើយមានតំលៃចំពោះមនុស្ស ដែលកំពុងរស់នៅក្នុងពេលនោះ ។ តែទោះជាយ៉ាងណា ក៏សិក្សាកំពុង
ពិចារណាតំលៃក្នុងការចំណាយលុយកាក់ សំរាប់ការអភិរក្សដីធ្លី ដែលមានកង្វល់ដ៏តិចជាង អំពីតំលៃ
ផលិតភាពក្នុងឆ្នាំ ២០៧៥ ដែលគាត់មាន ប្រហែលផលិតភាពដីបច្ចុប្បន្ន និងប្រាក់ចំណូល
ដែលទទួលបាន លើសពីរយៈពេលរស់នៅរបស់គាត់ ។

ចំពោះធនធានដែលមានការកែប្រែយឺត ដូចជាពពួកសត្វព្រៃ រី ក៏ព្រៃត្រូពិច ដំណើរការ
បញ្ចុះតំលៃ អាចជុំវិញអោយមានភាពប្រសើរដល់ការបំផ្លាញធនធាន ។ រយៈពេលបញ្ចប់ ដែលវិធានការ
អភិរក្ស និងបង្ហាញ ការដែលមានប្រយោជន៍ ដោយបានផ្តល់នូវធនធានថែមទៀត សំរាប់ការប្រើប្រាស់
អនាគតវែងឆ្ងាយ ហើយ ល្អជាងដំណាក់កាលដែលបានពិចារណាដោយមនុស្សភាគច្រើន ក្នុងការសំរេច
នូវវិធីចំណាយលុយកាក់ រី ការប្រើប្រាស់នូវធនធានដើម្បីរកចំណូល ។ ក្នុងកាលទេសនេះ
កាន់តែធ្វើអោយមានន័យថែមទៀត អំពីទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ចសុទ្ធសាធ ដែលមានគោលបំណងធ្វើអោយ
ហិនហោចធនធានអោយបានរហ័ស តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ទោះបីជាសកម្មភាពរបៀបនេះ
នឹងមិនគួរអោយចង់បាន អំពីទស្សនវិស័យអេកូឡូស៊ី ដែលបានបង្ហាញក្នុងរូបភាព ១ ក៏ដោយ ។

រូបភាព ១ : ការបញ្ចុះតម្លៃ

គំរោងសកម្មភាព និងជំរុញអោយអ្នកប្រើប្រាស់ធនធាន ពង្រីកនូវផលចំណេញរបស់ពួកគេ ដោយការវិនិយោគបន្ថែម ដើម្បីទាញយកនូវប្រាក់ចំណូលសំរាប់ផលចំណេញបន្ថែម ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គ្រាន់តែជាសម្មតិកម្ម ឧទាហរណ៍នេះ បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នូវវិធីសំរេចការប្រើប្រាស់ធនធាន ដែលមិនប្រកបដោយនិរន្តរភាព អាចត្រូវបានគេធ្វើឡើង ប្រសិនបើគ្រាន់តែលក្ខណវិនិច្ឆ័យសេចក្តីសំរេច គឺជាការធ្វើអោយមានភាពប្រសើរឡើងចំពោះវិនិយោគ ។ ក្នុងស្ថានភាពនេះ តម្រូវការសំរាប់អនាគត នៅមានអាទិភាពទាបជាង ហើយអាស្រ័យហេតុនេះ មិនត្រូវបានគេពិចារណាពេញលេញ ក្នុងការធ្វើសេចក្តីសំរេចក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ ។

ធនធានរួម

"សោតនាដកម្មនៃធនធានរួម"

វាត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ជាទូរទៅថា បុគ្គលម្នាក់ៗ នៅកំពុងបន្តនូវផលប្រយោជន៍រៀងៗខ្លួនរបស់គេដែល ជាញឹកញយ បានបង្កើតនូវឥទ្ធិពលរួម ដែលមិនអាចទទួលយកបាន លើធនធានដែលជាចំណែក ។ ធនធានរួម ជាធនធានដែលពុំមានកាន់កាប់ជាផ្លូវការ ហើយអាចរកបានជាទូទៅ សំរាប់ការប្រើប្រាស់ដោយអ្នកណាម្នាក់ ដូចជាអាងស្តុកទឹកស្រាវ វាលស្មៅ ហើយនិងព្រៃជ័រកសត្វ ។

ក្នុងពេល ដែលមានគោលបំណងបង្កើតនូវផលប្រយោជន៍បុគ្គលភ្លាមៗ ពួកអ្នកប្រើប្រាស់នូវ ធនធានរួម ជាធម្មតា ត្រូវបរាជ័យក្នុងរយៈពេលខ្លី ដើម្បីបានមើលនូវតំលៃពេញលេញ នៃ សកម្មភាពរបស់គេ ។ ជាលទ្ធផល ក្នុងស្ថានភាពដែលពុំបាន ធ្វើនិយ័តកម្ម ការធ្លាក់ចុះធនធាន ត្រូវកើតឡើង ដោយពុំអាចជៀសផុតបាន ។ ជាឧទាហរណ៍ វាមាននៅ ក្នុងផលប្រយោជន៍ល្អបំផុត នៃអ្នកនេសាទម្នាក់ៗ ក្នុងការបង្កើនការចាប់ត្រីពេញទំហឹង ទោះបីជានៅពេល ដែលមានសកម្មភាពនេះ បានគំរាមកំហែងដល់សុខភាពទូទៅ នៃហ្វូងមច្ឆាក៏ដោយ ។ អ្នកចាប់ត្រីនីមួយៗទទួលបានប្រាក់ចំណូល ទាំងអស់ដែលគេបាន ដោយសារតែការពង្រីកទំហំនៃការចាប់ត្រីបច្ចុប្បន្ននេះ ។ ប៉ុន្តែតំលៃចុងក្រោយ ត្រូវបញ្ចប់ ចំពោះការនេសាទហួសប្រមាណរបស់ពួកគេ (ឧទាហរណ៍ ធនធានត្រី ធ្លាក់ចុះ) ចំពោះអ្វីផ្សេងទៀតទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទនេះ ។

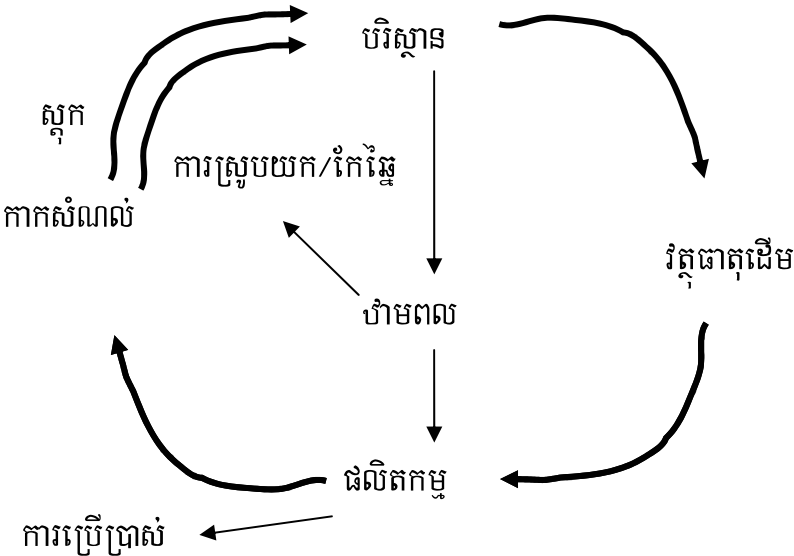
(Paradox) បរមតិក្នុង ឧទាហរណ៍នៃ ការនេសាទនេះ គឺថា វាពុំបានបង្កើតនូវហេតុផល សេដ្ឋកិច្ច សំរាប់អ្នកនេសាទត្រីម្នាក់ៗ ដើម្បីកំណត់នូវការចាប់ត្រីរបស់ពួកគេតែម្ខាងនោះទេ ។ ប្រសិនបើ ពួកអ្នកចាប់ត្រីយកការ ឈប់ចាប់ត្រីបន្ថែមទៀត ក្នុងផលប្រយោជន៍ក្នុងការការពារពូជពងរួមជាតិ ពួកគេមិនគ្រាន់តែបាត់បង់នូវផលប្រយោជន៍ភ្លាមៗនៃប្រាក់ចំណូលបន្ថែមប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ថែករំលែក តំលៃសមូហភាព ដែលជាហេតុនៃការនេសាទហួសប្រមាណ (ឧទាហរណ៍ ដូចជាគ្មានត្រីសំរាប់ ចាប់ទៀត) ។ នេះគឺដោយសារតែអ្នកនេសាទ ត្រីមានបំណងបន្តពង្រីកការចាប់ អោយបានទិន្នផលត្រី ច្រើនទៀតរបស់ពួកគេ បើទុកជាការចាប់នូវត្រី បន្ថែមទៀតដែលបន្ទុកសំរាប់ការពារស្តុកក៏ដោយ ។ ដូច្នោះ បើទុកជាពុំមានបុគ្គលណាម្នាក់ត្រូវការ បំផ្លិចបំផ្លាញអោយកើតឡើងក៏ដោយ ក៏វិធានបទមនុស្ស សសេរថា សកម្មភាពបុគ្គល និងប្រមូលផ្តុំដែលបណ្តាលអោយមានឥទ្ធិពលរួម ។ ហេតុអ្វីបានជា វាមានភាពសំខាន់ខ្លាំងចំពោះការវាយតំលៃនូវតំរូវការសង្គមពិតប្រាកដ និងផលប្រយោជន៍នៃគំរោងស្នើសុំ ក្នុងកំឡុងនៃដំណើរការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA) ។ ជាញឹកញយណាស់ ដែលម្ចាស់ គំរោងទទួលបាននូវផលប្រយោជន៍ទាំងស្រុងនៃធនធាន ដែលកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ដោយពុំមានការទូរទាត់សង អោយបានគ្រប់គ្រាន់ ចំពោះសហគមន៍មូលដ្ឋាន រឺប្រព័ន្ធ អេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ ។

ទំនាក់ទំនងរវាងសេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថាន

រោងចក្របានបង់តំលៃអោយកម្មករតាមរយៈថ្លៃឈ្នួល ពេលនោះចូលដល់គ្រួសារនីមួយៗ ។ គ្រួសារនីមួយៗ បានទិញនូវផលិតផល ហើយនិងសេវាកម្មអំពីរោងចក្រ ។ រោងចក្រ

ក៏បានខ្ចីប្រាក់សន្សំពីធនាគារ ដើម្បីចំណាយលើការវិនិយោគទុន ហើយបង់ប្រាក់ដល់ធនាគារ ។ ម៉្លែងនេះ បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីទំនាក់ទំនងសេដ្ឋកិច្ច ដែលកើតមានចំពោះសេដ្ឋកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ ដែលជាប្រពៃណី ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ម៉្លែងនេះ ពុំបានអើពិទ្ធិដ្ឋភាពជារូបវន្តនៃសេដ្ឋកិច្ចឡើយ ។ សួរថា តើវត្ថុធាតុដើមដែលរោងចក្រប្រើប្រាស់បានមកពីកន្លែងណា? តើថាមពលផលិត ផលិតផល និងការផ្តល់សេវាកម្មបានមកពីកន្លែងណា? ។

ទិដ្ឋភាព ថ្មីនៃសេដ្ឋកិច្ចមួយដែលបានលើកពីបញ្ហាទាំងនេះ ហើយនិងទទួលស្គាល់នូវទិដ្ឋភាព ជារូបវន្ត នៃសេដ្ឋកិច្ច គឺដែលបានបង្ហាញក្នុងរូបភាព ២ ។

រូបភាព ២ : គំរូមូលដ្ឋានអេកូឡូស៊ីថ្មីនៃសេដ្ឋកិច្ច

ការពិពណ៌នាសេដ្ឋកិច្ចតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរនៃរូបធាតុ និងថាមពលម៉្លែងនេះ បាន បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នូវការពឹងផ្អែកទៅវិញទៅមក នៃសេដ្ឋកិច្ចនិងបរិស្ថាន ។ ចំពោះការគិតគូរឡើងវិញ នូវម៉្លែងដែល លំហូរចំណូលជាប្រពៃណី ហើយនិងការយល់ព្រមតាមទស្សនៈវិស័យថ្មី ដែលមាន ការទទួលស្គាល់ពីទំនាក់ទំនងរវាងសេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថានដែលមានសារៈសំខាន់ ដើម្បីឈានទៅរក កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ដែលប្រកបដោយ និរន្តរភាព ហើយការគ្រប់គ្រង ដែលប្រកបដោយភាពឆ្លាតវៃ នូវ

ធនធានធម្មជាតិ ។ ប្រការសំខាន់បំផុត គឺការប្រើប្រាស់នូវទស្សនៈវិស័យសេដ្ឋកិច្ច ដែលទទួលស្គាល់
នូវទំនាក់ទំនង ដែលអាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមកចំពោះ សេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថាន ដោយនៅទីបញ្ចប់ ជួយ
ប្រមូលផ្តុំសង្គម និងជំនះនូវឧបសគ្គបច្ចុប្បន្ន ដែលបណ្តាលមកពីការខ្វែងមតិ ដែលចេះតែមាន ជាបន្តបន្ទាប់
ដែលធ្វើអោយតម្រូវការសេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថាន មានសភាព ខ្ចាស់គ្នាទៅវិញទៅមក ។

ការរក្សានូវកម្មវិធីបង្កធនធម្មជាតិ

ជោគជ័យសេដ្ឋកិច្ច មានតំលៃសង្គមដ៏តូច ប្រសិនបើសេដ្ឋកិច្ចនេះត្រូវបានគេសំរេចបានងាយៗ
ដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញនូវការបម្រុងទុក រឺក៏សមត្ថភាពផលិតកម្ម ។ ជាឧទាហរណ៍ លំហូរប្រាក់ចំណូល
សំរាប់គ្រួសារ មិនត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថា ជាជោគជ័យសេដ្ឋកិច្ចឡើយ ប្រសិនបើប្រាក់ចំណូលនោះ
ត្រូវបានដកចេញទាំងស្រុងពីការប្រើប្រាស់ប្រាក់សន្សំគ្រួសារ ចំណុចមួយចំនួននៃប្រាក់សន្សំ “ឧទាហរណ៍
ដូចជាមូលធន” នឹង ជិតបាត់បង់ ហើយពុំមានប្រាក់ចំណូលទៀតឡើយ ។ ក្នុងគោលការណ៍តែមួយ
អាចអនុវត្តបាន ចំពោះធនធានធម្មជាតិ ។ ប្រសិនបើព្រៃឈើត្រូវបានគេកាប់ ប្រកបដោយនិរន្តរភាព
សំរាប់ជាឈើសំណង់ ហើយសកម្មភាពនេះ ប៉ះពាល់ដល់សមត្ថភាពអនាគតនៃព្រៃឈើ ដើម្បីកែលំអរ
និងផលិតនូវឈើបន្ថែមទៀត ចំពោះប្រាក់ចំណូល ជាយថាហេតុ ដែលបានទាញចេញពីការប្រើប្រាស់ឈើ
នឹងត្រូវរឹបអូស ។ ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើព្រៃឈើត្រូវបានគេកាប់ក្នុងលក្ខណៈ ថែរក្សានូវផលិតភាព
ព្រៃនោះ ការផ្គត់ផ្គង់ឈើ នឹងអាចមានបន្ត ហើយប្រភពប្រាក់ចំណូលត្រូវបានធានាក្នុងរយៈពេលវែង ។
ជាកន្លឹះ គឺការពារនូវមូលដ្ឋានធនធម្មជាតិ សមត្ថភាព អេកូឡូស៊ីនៃប្រព័ន្ធ ដើម្បីកែលំអរ ហើយនិង
ធ្វើអោយចេញជាសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចទៅតាម លំដាប់លំដោយអោយមនុស្សមួយជំនាន់ៗ បានរស់នៅ
អាស្រ័យលើផលប្រយោជន៍ទាំងស្រុងនៃធនធានធម្មជាតិ ។

ការអនុវត្តន៍នូវគណនីថ្លៃដើមហើយធានានូវចំណែកហ៊ុន

ការលើកឡើងនូវកត្តាខាងក្រៅ និងការបញ្ចូលតំលៃទាំងស្រុងនៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច គឺជាកត្តា
ដ៏សំខាន់ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះ ត្រូវតែដាក់បញ្ចូលដោយទទួលស្គាល់នូវតំលៃពិតនៃទំនិញ និងសេវាកម្ម
(ឧទាហរណ៍ ទាំងការប្រើប្រាស់ និងផ្លាស់ប្តូរតំលៃ) ហើយព្រមទាំងធានា នូវទំនិញដែលពុំមែនទីផ្សារ
ដែលមានការលំបាក ក្នុងការអោយតំលៃក្រោមប្រព័ន្ធកំណត់រូបិវត្ថុបច្ចុប្បន្ន ដែលត្រូវបានគេទទួលស្គាល់
ពេញលេញ នៅក្នុងដំណើរការនៃការធ្វើសេចក្តីសំរេច ។ វាជាកត្តាសំខាន់ផងដែរ ដែលការពិចារណា

ត្រូវបានផ្តល់អោយ ដើម្បីធានានៅការបែងចែកដែលប្រកបដោយសមភាពតំលៃ និងប្រយោជន៍ ។ ជាពិសេស នេះជាមធ្យោបាយក្នុងការធានាតំលៃពេញលេញ នៃសកម្មភាពទាំងអស់ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមនុស្ស រឺ ក៏ឧស្សាហកម្ម ដែលជាអ្នកទទួលបាននូវផលប្រយោជន៍ ។ គោលនយោបាយនៃអ្នកបំពុលត្រូវបង់ " Polluter pay " គឺជាឧទាហរណ៍ នៃគោលនយោបាយនេះ ចំពោះការអនុវត្តន៍នូវកិច្ចការពាររយះពេលវែងសំរាប់មនុស្សជំនាន់ក្រោយ ។

គណនីបៃតង (Green Accounting) ជាវិធីសាស្ត្រមួយទៀត នៃការដាក់បញ្ចូលតំលៃបរិស្ថានចូលទៅក្នុងគណនីជាតិរបស់ប្រទេស ។ គណនាបៃតងគឺជាការអនុវត្តន៍នៃការកាត់បន្ថយតំលៃបរិស្ថានចេញពីផលិតផលសរុបជាតិរបស់ប្រទេស (GNP) ។ វិធីសាស្ត្រនេះតាមពិតអាចជួយក្នុងការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ហ្វូសប្រមាណនូវធនធាន ហើយព្រមទាំងការដកចេញលើសលុបរបស់ពួកគេដោយរាយការណ៍អំពីតំលៃដោយដកយកអោយបានត្រឹមត្រូវថែមទៀត ។

បញ្ហាវាយតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចចំពោះការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចមានការកំរិតមួយចំនួន នៅពេលដែលយើងបញ្ចូលតម្លៃបរិស្ថានទៅក្នុង ចំណេញ ធៀប និងចំណាយ ។ ការបែងចែកចំណូល ចំពោះគំរោងដែលផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់ក្រុមហ៊ុន វិបុលដោយសុខចិត្ត លះបង់បុគ្គល រឺក៏អ្នកភូមិក្រីក្រ ដែលជាផលប្រយោជន៍ ដែលពុំគួរចង់បាន ទោះបីជាគេបង្ហាញនូវសមាសភាពខ្ពស់នៃភាគចំណេញ ធៀបនិងចំណាយក៏ដោយ ។

គំនិតនៃភាព ត្រឹមត្រូវ និងយុត្តិធម៌ អនាគតក្នុងជំនាន់ក្រោយ អាចមានធនធាន ដែល អាចរកបានតិចជាង ដែលគេនឹងមានដោយគ្មានគំរោងដែលបណ្តាលអោយ មានផលចំណេញ ដែលធៀប នឹងចំណាយខ្ពស់ ។ អត្រាបញ្ចុះតម្លៃ គឺមានសារៈសំខាន់ដើម្បីពិចារណា ចំពោះអត្រាបញ្ចុះតម្លៃខ្ពស់ ដែលនឹងទ្រទ្រង់អោយបានផលប្រយោជន៍ភ្លាមៗទន្ទឹមនិងអត្រាបញ្ចុះតម្លៃ ទាបដែល នឹងផ្តល់នូវទំងន់ ចំពោះផល ប៉ះពាល់បរិស្ថានអវិជ្ជមាននាពេលអនាគត ។ ផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន នៃគំរោងអាចទទួលរងនូវ ឥទ្ធិពលខ្ពស់ដោយបញ្ហានេះ ដូចជាហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានមួយចំនួនក្នុងចំណោម ហេតុប៉ះពាល់ជាច្រើន អាចត្រូវបានដឹងថាមានរយៈពេលវែង ។

ហានិភ័យ និងភាពមិនច្បាស់លាស់ ហេតុការណ៍ ធម្មជាតិ ដូចជាភាពរាំងស្ងួត ទឹកជំនន់ រំជួយផែនដី ហើយនិងជំងឺរក្ខជាតិ និងសត្វអាចប៉ះពាល់ដល់ គំរោង ។ ដើម្បីលើកឡើងនូវបញ្ហានេះ តម្លៃដែលគេរំពឹងទុក ត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ជាតម្លៃជំរើសចំពោះអ្វី ដែល អាចផ្លាស់ប្តូរ ឧទារហរណ៍ តម្លៃបច្ចុប្បន្នអាចត្រូវបានគេប្រើប្រាស់សំរាប់បរិមាណដែលតម្លៃជាក់លាក់ មិនត្រូវបានគេដឹងមុន ។

គណនីសំរាប់ការខូចខាត ដែលមិនអាចប្រែប្រួលបាន អ្នកសំរេចគំរោងត្រូវ ផ្តោតយកចិត្តទុកដាក់ ជាពិសេស ចំពោះផលប៉ះពាល់ ដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាននៃធនធានធម្មជាតិ ចាប់តាំងពីធនធានទាំងនេះ មានផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរក្នុងពេលអនាគត ។ ជាទូទៅ បើសិនជាតម្លៃនៃការទុកធនធានបើមិន ដូចគ្នាទេ ត្រូវខាតបង់ដោយមានតម្លៃធៀបទាប ។ ពេលនេះ អ្នកសំរេចគំរោង គួរប្រឹងប្រែងការពារនូវ ធនធាន ។ ការប្រយ័ត្នប្រយែង គឺទាមទារការវាយតម្លៃ ចំពោះគំរោងដែលបានស្នើឡើង ។ ដោយសង្កត់ទៅលើ ការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយភាពឆ្លាតវៃ ចំពោះធនធានធម្មជាតិ ដែលពុំអាចកកើតឡើងវិញបាន ហើយនិង ជ្រើសរើសគំរោងដែលជំរុញការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ចំពោះធនធាន ដែលអាចលូតលាស់ បន្តបាន ។

ការវាយតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចនៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ការវាយតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចនៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ជាកត្តាសំខាន់ក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់ទាំងមូល ដោយការវាយតម្លៃនេះ អាចបង្ហាញអោយឃើញថា តើផលប្រយោជន៍សុទ្ធ នៃការអនុវត្តន៍គម្រោង រឺ ក៏សកម្មភាពដែលធំជាងជំរើសខុសប្លែកៗពីគ្នា ក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃផែនការ គម្រោងអាចផ្តល់ ជាចក្ខុវិស័យដ៏សំខាន់ដើម្បីធ្វើអោយមានភាពប្រសើរដល់គុណភាពនៃការសម្រេចគម្រោង ។ ស្ទើរតែប្រាកដ ហើយហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងការផ្លាស់ប្តូរមិនទាំងអស់ទេ ដែលអាចត្រូវបានគេផ្តល់ អោយនូវការកំណត់តម្លៃរូបិយប័ណ្ណ រឺ ក៏ការវាយតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចដែលមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ ។ ទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើអ្នកគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងអ្នកសម្រេចគម្រោង នៅតាមបណ្តាលប្រទេស ដែល ស្ថិតនៅតាមមាត់ អាងទន្លេមេគង្គ អាចចាប់ផ្តើមគិតអំពីថា តើសកម្មភាពបរិស្ថានដូចម្តេច ដើម្បីអនុវត្តន៍ នូវតម្លៃ ដែលមិនបានបង្ហាញគេអាចមានលក្ខណៈប្រសើរជាង ដោយវិសយកផលវិបាកបរិស្ថាន ដែល គេមានចេតនាទទួលយកវិធីសាស្ត្រដែលអាចរកបាន សំរាប់ការវាយតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច ចំពោះហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថាន ត្រូវបានគេពិនិត្យមើលដោយសង្ខេបនៅក្នុងផ្នែកជាបន្តបន្ទាប់ ។

ឱកាសតម្លៃដែលត្រូវបានបាត់បង់

ការខិតជិតតម្លៃនៃការលះបង់តម្លៃ (Opportunity Cost) អាចជាវិធីសាស្ត្រ ដែលមាន ប្រសិទ្ធភាព សំរាប់ការកំណត់តម្លៃនៃធនធានធម្មជាតិ អាស្រ័យហេតុនេះ តម្លៃបរិស្ថាន ដោយមានការ បាត់បង់នូវធនធាន ។ តម្លៃនៃការលះបង់ គឺជាតម្លៃដែលមានសារសំខាន់ ចំពោះជំរើសមុនៗដ៏ល្អបំផុត ។ ជាឧទាហរណ៍ ចំពោះការគិតគូរគម្រោងវារីអគ្គិសនី ដែលតម្រូវអោយមានទឹកជំនន់ជាច្រើនហិចតា ចំពោះ តំបន់ដីសើម ។ តំបន់ដីសើមនេះ អាចជាដែនជំរកសត្វទឹកដែលប្លែកពីធម្មតា តែតម្លៃរបស់វា នាំអោយ មានការលំបាកក្នុងការកំណត់ ។ ជំនួសការបាត់បង់ដែលបានគិតគូរ ចំពោះតំបន់ដីសើម ដែលជាតំបន់ដែល ពុំមានហេតុប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ចពិតប្រាកដ យើងអាចកំណត់តម្លៃលើដី ដោយផ្អែកលើប្រាក់ចំណូល ដែលបាន ពីផលដំណាំ ដែលបានរំពឹងទុក ប្រសិនបើដីនោះ ត្រូវបានដាក់សំរាប់ធ្វើរបរកសិកម្ម ។ ទីនេះ តម្លៃទិផ្សារនៃផលដំណាំអាចធ្លាក់ ត្រូវបានគេកំណត់តម្លៃសេដ្ឋកិច្ចទៅលើដី ។ តួលេខប្រាក់ចំណូល ដែលបានពីផលដំណាំ អាច ត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ជាតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច នៃការបាត់បង់ដីសើម ចំពោះគម្រោង ទំនប់អាងស្តុកទឹក ។

គុណវិបត្តិជាក់ស្តែងនៃ សេណារ្យនេះ គឺជាតំបន់ដីសើមសំខាន់ដែលមានលក្ខណៈអេកូឡូស៊ី អាច ត្រូវទទួលបានការបាត់បង់នៅឡើយ តែយ៉ាងហោចណាស់ តំលៃរូបិយវត្ថុខ្លះ ត្រូវបានគេជឿជាក់ ចំពោះ តំបន់ដីសើមក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចបន្ត វិមិនបន្តគំរោងវារីអគ្គិសនី ។

ការដាក់ជំនួសផ្សេងៗ

វិធីសាស្ត្រដាក់ជំនួសទីផ្សារ គឺវិធីសាស្ត្រក្នុងការប្រើប្រាស់តំលៃទីផ្សារជាក់លាក់មួយ ដើម្បី ប៉ាន់ស្មានតំលៃគុណភាពដែលមិនមែនទីផ្សារនៃបរិស្ថាន ដូចជាការសំអាតទឹក ខ្យល់អាកាស និង ហ៊ានលេខា ។ ការសន្មត ដែលជាមូលដ្ឋាន គឺជាការកំណត់តំលៃនៃគុណភាពបរិស្ថានរបស់អ្នកទិញ គឺជា តំលៃខុសៗពីគ្នា ដែលបានកំណត់បន្ទាប់ពីភាពអថេរទាំងអស់ លើកលែងតែគុណភាពបរិស្ថាន ដែលត្រូវ បានគេពិនិត្យមើល ។ ជាឧទាហរណ៍ ដោយពិចារណានូវតំលៃទ្រព្យសម្បត្តិនៃទីក្រុង ។ ជាទូទៅ យើង អាចសន្មតបានថាតំលៃអ្នក ទិញជាបំណងនៃការចំណាយសំរាប់ទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលជះត្រឡប់មកនូវ លក្ខណៈសម្បត្តិទាំងអស់នៃទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលគេកំណត់តំលៃ ប្រហែលជាភ្ជាប់បញ្ចូលទាំងស្ថានសន្តិភាព និងគុណភាពខ្យល់ខាងក្រៅ ដែលល្អ ។ កំហិតជិតនៃតំលៃទ្រព្យសម្បត្តិ ត្រូវបានគេគ្រោង ដើម្បី ពិនិត្យមើលចំពោះ ភាពអថេរជាក់លាក់មួយ ដូច្នេះភាពខុសគ្នានៃតំលៃ ដែលនៅសល់ណាមួយក៏ដោយ អាចត្រូវបានគេកំណត់ ចំពោះបរិស្ថាន ដែលពុំមានតំលៃល្អ ស្រដៀងគ្នាដែលលក្ខណៈសម្បត្តិអវិជ្ជមាន នៃបរិស្ថានដូចជាភាពអន់នៃគុណភាព ខ្យល់អាកាស ត្រូវបានគេប្រើប្រាស់សំរាប់វាស់ផងដែរ នូវការ ប្រើប្រាស់កំហិតជិតតំលៃទ្រព្យសម្បត្តិនេះ ។ ការធ្លាក់ចុះ នៃតំលៃទ្រព្យសម្បត្តិត្រូវបានគេរំពឹងទុក ជាមួយ នូវការធ្លាក់ចុះនូវគុណភាពខ្យល់អាកាស តំបន់ដែលនៅជុំ វិញដែលជាលទ្ធផលនៃអ្នកបំពុលដែល បញ្ចេញទៅកាន់ខ្យល់អាកាសពីរោងចក្រគីមីថ្មី ។ វិធីសាស្ត្រនេះ អាចជាមធ្យោបាយ ប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាព ចំពោះការដាក់តំលៃសេដ្ឋកិច្ចទៅលើការខាតបង់ចំពោះភាពគ្រប់ចិត្តបរិស្ថានជាក់លាក់មួយ ។ លទ្ធផលមួយចំនួន អាចត្រូវបានគេបញ្ចូលជាតំលៃ ក្នុងការវាយតំលៃ សេដ្ឋកិច្ចទាំងមូល នៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានរបស់គំរោង ។

ការដាក់ជំនួសតំលៃ

ការសំអាងជាមូលដ្ឋាននូវវិធីសាស្ត្រ គឺជាតំលៃដែលយកមកដាក់ជំនួសទ្រព្យសម្បត្តិ បរិស្ថាន ដែលត្រូវបានធ្វើអោយខូចខាតដោយសកម្មភាពគំរោងដែលអាចវាស់បាន ។ គិតចំពោះវិធីនេះ ដូចអ្វីដែលសង្គមបានចំណាយដើម្បីទាញយកប្រយោជន៍មកវិញ ដែលធនធានជាក់លាក់មួយដែលបានផ្តល់ អោយដោយពុំមានគិតតំលៃ ។ ជាឧទាហរណ៍ចំពោះការគិតគូរចំពោះតួនាទីការពារទឹក ជំនន់នៃតំបន់ ដី សើម ។ តំបន់ដីសើមមានតំលៃខ្លាំងណាស់ ចំពោះលទ្ធភាពរបស់វាដើម្បីរក្សាទឹកជំនន់ហើយ និងពន្លឺត ល្បឿននៃព្យុះទឹក ។ បើសិនជាតំបន់ដីសើមត្រូវបានគេបង្ហូរចេញ ហើយរានសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ នោះ វិធានការគ្រប់គ្រងទឹកជំនន់ត្រូវតែសាងសង់ ដើម្បីការពារតំបន់លំនៅស្ថានការបង្កការខូចខាតដោយទឹក ជំនន់ ។ នៅពេលដែលតំបន់ដីសើមត្រូវបានគេធ្វើអោយបាត់បង់ ហើយនិងដីដែលបានអភិវឌ្ឍន៍នោះ រដ្ឋាភិបាល និងស្រូបយកតំលៃនៃការសាងសង់អាងស្តុកទឹកជំនន់ ហើយនិងការការពារ ។ អាងស្តុកទឹក ជំនន់ធម្មជាតិរបស់តំបន់ដីសើម ហើយនិងសមត្ថភាពបន្ថយទឹកជំនន់ត្រូវបានគេចម្លងអោយបានដូចតាម ដែលអាចធ្វើទៅបាន ទោះបីជាកើនឡើងការដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍ថ្មីៗក៏ដោយ ។ ប្រសិនបើគេរើសយកការដែល មិនធ្វើអោយមានភាពប្រសើរនូវកិច្ចការពារទឹកជំនន់នោះសហគមន៍ អាចប្រឈមនឹងការបាត់បង់ជាងនេះ ទៀតពីការខូចខាតចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានបាត់បង់និងត្រូវបំផ្លាញ ។ បញ្ហានេះ វាមានតំលៃសំរាប់ រក្សាទុកនូវទឹកជំនន់និងវិធានការការពារដែលអាចត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ជាតំលៃសេដ្ឋកិច្ច តែតំបន់ដីសើម នៅពេលដែលមានការពិចារណាចំពោះតំលៃបរិស្ថានរបស់គំរោង ។